

Oficiální zápis ze Senátu České republiky: Zástupce policejního presidia, ministerstva zemědělství, veterináři, další odborníci i politici jednoznačně upozornili na závažné nedokonalosti a nebezpečí invazivního systému čipování domácích zvířat pro občany ČR. Varovali širokou veřejnost před zamýšlenými riziky zákona o státním vynucování označování domácích zvířat RFID předraženými transpondéry, jejichž nákupy by chtěli lidem nadiktovat zahraniční a čeští lobbisté, výrobci mikročipů, na ně napojení poskytovatelé různých souvisejících typů služeb!

– Společenství webu Necipujtenas.CZ přináší všem občanům České republiky v rámci závažného veřejného zájmu oficiální stenografický zápis z jednání [Výboru](#) pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice [Senátu Parlamentu](#) České republiky ze dne [23. června 2015](#) v Praze v Zaháňském salónku [Valdštejnského paláce](#), kde proběhlo od 14:00 hodin veřejné slyšení „[K petici](#) za návrh změny zákona ve věci množiren a množitelů“.

Ukázka jednání Senátu Parlamentu České republiky v prostorách Valdštejnského paláce v Praze. – Zdroj obrázku: Krokodyl, https://cs.wikipedia.org/wiki/Senát_Parlamentu_České_republiky#/media/File:Senat_2833.jpg

(Rozuměj vágní definici množitele/množírny: Je to de-facto každý, kdo dovoluje svému psovi, fence, kocourovi, kočce aj. mít podle přirozeného řádu přírody a Boha jakékoliv potomstvo.) Akce se účastnila celá řada osobností napříč politickým/odborným spektrem (viz seznam [zde](#)). [Mnoho](#) z [přítomných](#) bohužel sdílelo názory [protřelých zahraničních lobbistů](#) a výrobců mikročipů, kteří mermomocí trvali na likvidaci ústavně garantovaných přirozených práv/svobod občanů, chovatelů v České republice (především domovní, majetkové svobody). Chtěli stanovovat přísné kontroly všech obydlí (např. dejme tomu seniorů, maminek s dětmi, mladých křesťanů aj.), kde by byl hlášen chov zvířete a to dokonce kdykoliv **i bez ohlášení s právem provádět neústavní razie v soukromých domácnostech** díky legislativnímu, dosud nebývalému posílení pravomocí státních i soukromých ochránců přírody (požadavky na **vznik nových čipovacích policejních jednotek tzv. „zvířecí policie“**). Usilovali dále o zavedení státního vynucování plošného/povinného čipování každého psa (postupně také koček aj. domácích zvířat), **udělování likvidačních pokut občanům až 250.000,-Kč** a o registraci všech držitelů zvířat do jediného veřejnoprávního registru osobních údajů. Navíc měli v záměru zlikvidovat svobodu převodu vlastnických práv ke zvířatům a ukončit jejich volnou propagaci (nabídky, poptávky ve svobodné zemi) bez ingerence výkonné moci prostřednictvím založení pouze jednoho státem povoleného inzertního portálu, kde by bylo ještě vůbec možné nabízet legálně zvířata k držbě. Ke všemu by musel mít každý pejsek nebo kočička vlastní tzv. ‘občanku’ a lidé by byli povinováni předkládat kontrolorům další podrobnou dokumentaci, prokazovat, zda chovají své živé tvory v přísně stanovených podmínkách. – To vše za účelem docílení povinných zisků pro lobbisty, výrobce/distributory mikročipů, poskytovatele navázaných služeb. Stát by se na celém systému vytěžování populace přizivil díky většímu výběru daní, nových poplatků navíc s příslibem dalšího nikdy nekončícího narušování soukromého života obyvatelstva. – Někteří účastníci senátního slyšení zamýšleli v neposlední řadě odebírat zvířata z rodin těch obyvatel ČR, kteří by si nemohli dovolit splnit náročné chovatelské předpisy. – **Naštěstí níže zveřejněný oficiální zápis zcela jednoznačně prokázal, že na senátním slyšení zazněly velmi silné hlasy odborníků, veterinářů, zástupců ministerstva zemědělství, policie České republiky, poslanců, politiků o závažných nedokonalostech a nebezpečích invazivního systému čipování domácích zvířat pro všechny občany ČR.** Tyto osobnosti varovaly širokou veřejnost před připravovaným zákonem o státním vynucování označování domácích zvířat RFID předraženými invazivními transpondéry dle záměrů parlamentních politických uskupení [TOP09/HSPD](#). Čipování se totiž neosvědčilo ani v řadě českých měst, které ho již občanům vnutily formou legislativního násilí, natož pak z hlediska Evropské unie v režimu přesunu přes hranice jednotlivých států. Vymáhání implantací mikročipů nedokázalo zatím nikde vyřešit problémy v soužití člověka se zvířaty. Jde o dlouhodobou otázku: Neuzavře ji žádný zákon ani vyhláška, nýbrž výchova, změna v přístupu celé společnosti. – Dále neověřené zprávy o desítkách tisíc psů, kteří měli trpět v množírnicích a být vyvezeni z ČR se nezakládaly na důkazech nebo doložitelných faktech. – Odborníci zdůraznili: Donucování občanů/voličů k čipování svých vlastních zvířat je především rozhodnutí politické, nikoliv opatření nutné pro zdraví živých tvorů. – Mnoho zfanatizovaných ochránců přírody si také představuje naprosto neskutečné předpisy pro chov psů/koček dle tristních principů [antropomorfizace](#); chov zvířat by nejraději postavili na roveň výchovy lidských dětí. – Ke všemu je nutné velmi citlivě chápat rozdíly v životních podmínkách, tradicích, sociálních možnostech obyvatelstva ve městech a na vsi. – V neposlední řadě tzv. ‘množírna’ není specificky český nešvar. Jde o přirozený vývojový trend, který postupně sám zaniká a je řešen volnými tržními principy. – Senátní zápis

obsahuje další ohromné množství fakt. Ta byla a mnohdy bohužel ještě stále jsou neustále před veřejností zamlčována! Lidé tak mají konečně díky senátnímu zápisu k dispozici pomyslné klíče k pravdivým údajům o nekalém fenoménu čipování. Dostali do rukou důležitý prostředek k odhalování propagandy, marketingových triků zástupců 'čipovací lobby' a cenné svědectví k nástupu děsivého legislativního násilí, které tento nedokonalý čipovací systém identifikace bohužel neustále na každém kroku doprovází. (Kompletní znění senátního zápisu o 33 stranách je k dispozici dále v textu.)

Podívejme se na nejdůležitější ANTI-čipovací faktické argumenty odborníků vystupujících v rámci senátního slyšení 23. června 2015 v Praze v Zaháňském salónku Valdštejnského paláce.

1/ Vážený pan senátor Parlamentu České republiky [Petr Gawlas](#) (obvod č. 73 - Frýdek-Místek; zastupitel města [Jablunkova](#)) z ČSSD vysvětlil, že skutečných fyzických podpisů za vynucení státního čipování zvířat bylo něco málo přes „7.600“. Zbytek cca „22 tisíc“ (na webu přesně [20.270](#)) dorazil ve formě internetové [petice](#) bez uznatelné formy fyzických nebo elektronických/certifikovaných podpisů petentů. Zdůraznil mj., že on sám psal ve věci čipování na ministerstvo zemědělství a ministerstvo životního prostředí a „*ministerstvo životního prostředí nám tak trošku říká, že se možná ani o nějaký velký problém nejedná, že dokonce - ano, víme, že legislativa nezná pojem množirna. Ministerstvo zemědělství to spíš nazývá nějakým mediálním pojmem pro nespecifikovaný způsob chovu.*“ – Tedy vymáhání plošného čipování a souvisejících opatření představuje tzv. uměle vytvořený problém, který „*je zamítnut jako z ministerstva*“.

2/ Vážený pan MVDr. [Pavel Hron](#), zástupce Pracovní skupiny PS PČR k problematice zvířat v zájmových chovech: Varoval před nejasnou definicí tzv. 'množirny'. – Fakticky by tak mohli být postihováni zcela nevinní obyvatelé již jen v důsledku třeba toho, že má jejich kočka koťata a fenka štěňata.

3/ Oficiální představitel [Ministerstva zemědělství ČR](#) (resort vede Vážený pan Ing. [Marian Jurečka](#) z [KDU-ČSL](#)), Vážený pan [náměstek ministra](#) pro sekci komodit, výzkumu a poradenství Ing. [Jindřich Šnejdrla](#) odkázal přítomné lobbyisty na senátním slyšení do patřičných mezí s poukazem na to, že jimi navrhované změny by si vyžádaly neúměrné/nereálné změny předpisů zasahujících do ústavního pořádku ČR a koordinaci s mnoha dalšími vládními resorty. Pan náměstek Šnejdrla za ministerstvo zemědělství jednoznačně prohlásil: Letos podobné úpravy zákonů nehrozí! „*Já chci jenom upozornit, abychom tady nevytvořili nějakou velmi silnou diskriminační kampaň, kdy jednu skupinu chovatelů budeme upřednostňovat či upozadovat vůči druhé skupině chovatelů. Tady ještě poslední slovo k tomu mému úvodnímu vystoupení. Já si myslím, že máme dneska dostatečné množství nástrojů, jak s těmi, kteří se chovají přinejmenším nestandardně, udělat pořádek.*“ – „*Určitě to je k řešení už podle stávajících právních předpisů České republiky. A tady bych se chtěl velmi silně ohradit za kritiku práce státní veterinární správy, pokud máte povědomí o tom, že státní veterinární správa prostřednictvím krajských veterinárních správ jakýmkoliv způsobem pochybila, tak prosím pěkně, prosím o písemnou informaci tohoto konání na adresu ministerstva zemědělství. My máme dostatek práv k tomu, abychom sjednali nápravu. Ale my v tuto chvíli žádnou takovou informaci prostě nemáme.*“ – Ing. [Jindřich Šnejdrla](#) je členem [Ústředního výkonného výboru České strany sociálně demokratické](#) (ČSSD) s tzv. 'rozhodujícím hlasem'. Svou statečnou obhajobou svobodného chovu domácích čtyřnohých mazlíčků a občanů ČR konečně vystavil jasnou stopku politice legislativního násilí Vážených poslanců Parlamentu ČR pana [Tomia Okamury/Radima Fialy](#) z nikým nevoleného hnutí s paradoxním názvem „[Svoboda a přímá demokracie](#)“ (HSPD), nově také několika poslanců z TOP09 a dalším lobbistickým [skupinám](#) z části fanatických ochránců zvířat. Ukazuje se opět: v ČSSD jsou ještě stále rozumní odborníci, kteří se nebojí zastat lidí v praxi. Jak pan Okamura, tak pan Šnejdrla jsou přítom politicky angažováni mj. ve [Zlínském kraji](#).

4/ Vážený pan MVDr. [Jiří Kruml](#), Ministerstvo zemědělství ČR, Odbor živočišných komodit, vedoucí Oddělení ochrany zvířat: Vysvětlil, že nemá rád mediálně zprofanované umělé slovo 'množirna' a dodal mj. velmi důležitou informaci. Z hlediska tzv. 'množiren a množitelů' „*nejde o nový jev, jak se občas prezentuje, není to specificky český jev, je to jev, který popsal už Eberhard Trumler (nestor kynologie v německy mluvících zemích, pozn. autora) v 80. letech ve Spolkové republice Německo, a příčiny byly úplně stejné, jako jsou dnes u nás, průběh byl úplně stejný, jako je dnes u nás. Nakonec to vyřešil v podstatě trh.*“ – „*Tady zaznělo - řádově tisíce nebo desetitisíce zvířat zadržovaných v Itálii, 50 tisíc psů uváděl pracovník francouzského ministerstva zemědělství zadržovaných ve Francii. Pan doktor, pan ředitel Semerád k tomu určitě bude vědět čísla, kolik bylo podáno stížností, kolik bylo podáno podnětů na řešení této problematiky. Pokud o tom státní veterinární správa neví, těžko může něco řešit. Další věc - nedostatečné důkazy. Bohužel, nedostatečné důkazy, s tím jsme se setkali mnohokrát. Lidi říkají: Nebudu udávat. Když nebude udávat, je to těžké. Ochrana obydlí, další problém, vstup do obydlí, zaznělo to tu, myslím, že to říkal pan doktor, nebo někdo to tu povídal. Vstup do obydlí je velký problém.*“ – „*Rozmnožování psů jako takové, rozmnožování psů, prosím vás, není problém. Je cílem každého chovatele, cílem každého chovu, chovaná zvířata rozmnožit. Pokud je nerozmnožují, pak*

nevím, proč je chovám. Ale je jedno, jestli má jednoho psa, nebo 50 psů, v tom není podstata problému.“ – „**Všichni hovoří o tisících chovů, o desetitisících zvířat** (z množření, pozn. autora), **ale konkrétně jmenovitě nahlášeno, tak, aby mohla státní veterinární správa, respektive krajské veterinární správy konat, je minimum.**“ – „Tady bych navázal na ty snahy o zavedení nebo upřednostnění centrální evidence a čipování zvířat. V podstatě nelegální obchod se zvířaty dnes funguje zcela průkazně, nicméně existuje nařízení 576 z roku 2013, které dává dnes již povinnost všem, kdo přesouvají zvířata chovaná v zájmových chovech mezi členskými zeměmi a do třetí země povinnost tato zvířata očipovat a vybavit pasportem. **Přesto to k ničemu, jak vidíme, nevede, přesto se do Francie dokáže dostat 50 tisíc psů.** A jenom na závěr bych řekl, že v případě nějakých legislativních opatření je třeba v úvahu vzít očekávané přínosy navrhovaných opatření, jejich proveditelnost, skutečnou vymahatelnost a v neposlední řadě dopady - včetně finančních, a to na chovatele, i na stát.“ – Vážený pan MVDr. [Jiří Kruml](#) dále zdůraznil, že ministerstvo zemědělství nemá žádné podklady nebo faktické informace o nějakých desítkách tisíc trpících psů z množření na území České republiky: „**Prosím vás, my k tomu nemáme ty podklady. My opravdu... Kdo je má? /.../ Proto tady vyzývám, kdo k tomu máte přístup, pošlete to třeba přes Státní veterinární správu. Jsme s nimi v kontaktu jak my, tak policie. Není problém. Je to dobrý nápad to řešit. Druhou věc, co říkal pan poslanec Bendl o centrální evidenci a varoval před některými ukvapenými kroky, na to dojeli Slováci, v zákoně č. 39/2007 měli povinnou centrální evidenci. A myslím, že loni to z těch důvodů, které jste tu říkal, to v podstatě odtroubili. A mají to dnes postavené tak, že může, je to čistě na bázi dobrovolnosti.**“ – „Já bych jenom zareagoval na poslední příspěvek. Tady už to dneska mnohokrát zaznělo a plně s tím se ztotožňujeme, protože tady hraje roli především výchova. Podle nás se málo hovoří o roli odběratelů, těch, co si berou, těch kupců, co si berou psy z těch závadných chovů. To se týká i případných zahraničních chovů. Tyto chovy fungují jenom díky tomu, že jsou tito odběratelé. Nebudou-li tito odběratelé, nebudou fungovat tyto chovy. **Čili na tu výchovu lidí bych apeloval maximálně. Jak tady zaznělo, jak jste říkal o těch lidech, kteří jsou v ilegalitě, těch se vůbec žádný zákon nedotkne. Dneska už je nařízení Evropské unie o přesunu zvířat při cestování do zahraničí. Je to v podstatě jeden z nejvyšších možných legislativních prostředků, a přesto, jak vidíme, tak ho klidně ignorují.**“

5/ Vážený pan pplk. [Michal Plesl](#), [Policejní prezidium ČR](#), [Úřad služby kriminální policie a vyšetřování](#), [Odbor hospodářské kriminality](#): „**Já si myslím, že především ta petice - velice krátce, tak, jak je napsaná, tak já bych ji v životě nepodepsal** /.../. Nepodepsal, protože petice za návrh změny zákona ve věci množření, takový zákon prostě neexistuje. Tak co bychom asi měli měnit.“ – „**Já si myslím, že když to vezmu od počátku - zvýšení kompetencí státní veterinární správy a krajských veterinárních správ, já myslím, že tyto orgány své kompetence mají.** Využívají je a není pravda, že by měly být obviněny z nějaké laxnosti, nečinnosti, nezájmu, to vůbec ne, naopak. Opak je pravdou.“ – „**Ale co mi chybí, když tedy už je pracovní skupina, tak mi chybí to, že by někdo měl provést analýzu toho, jakým způsobem to nyní funguje, vzít případy, proč ty případy nedopadly tak, jak si představuje většina z nás, a na základě toho by měla ta pracovní skupina najít nějaké cesty. Poslední věc, jenom k té petici, zakázaný prodej štěňat bez průkazu původu. To se na mě nezlobte, jaký je rozdíl mezi štěnětem, který nemá průkaz původu, a štěnětem, které prostě ho má. Podle mě vůbec žádný, ...**“ – „**Stoupá počet trestních stíhání, týrání zvířat, nebudu tady unavovat statistikami, ale i ten trestný čin zanedbání péče už vlastně za loňský rok ze 70 procent naznal navýšení, jedná se o 90 případů, kdy policie zpracovala 36 pachatelů.** Když si odmyslíte to, že se zahajují úkony trestního řízení i ve věci otrávených orlů, kladení pastí, kde to je skutečně taky zvlášť trýznivý způsob, a kde jsou teda ty, kde je ta objasněnost mnohem nižší, tak těch 36 pachatelů, objasněných 32 případů, je skutečně podle mě, podle mého odhadu, více jak 50 procent neobjasněných případů. **Ta kvalita policejní práce v tomto případě určitě stoupá, a je to i díky tomu, že jsme se tady loni sešli a dali jsme se dohromady.**“ – Vážený pan pplk. [Michal Plesl](#) vysvětlil, že na vznik nějakých nových policejních útvarů ve stylu jakýchsi v uvozovkách 'čipovacích komand' v rámci tzv. 'psí policie' nejsou kapacity, nicméně „**v každém případě jsou na každém území, to znamená na bývalém okrese, pravidelně školeni, školení pracovníci služby kriminální policie, kteří toto mají na starosti. Máme vypracovanou teď speciálně nově metodiku, která je teď ve schvalovacím řízení k týrání zvířat, kde prostě se, kde teda prostě toto mají ti kluci na stole, už o tom vědí a vědí, jakým způsobem mají posuzovat zvlášť trýzněný způsob. Toto prostě už všechno policie dělá, v této věci.**“

6/ Vážená Mgr. [Táňa Čapková](#), advokátní koncipientka a někdejší zaměstnankyně [Generálního finančního ředitelství](#) upozornila: **Není možné trestat občany za to, že příležitostně nabídnou někomu například štěně nebo jiné zvířátko. „Tam tím účelem může být potěcha z toho chovu například. A ta činnost ani nemusí být soustavná. Proto není jednoduché říci, zda chovatel, potažmo množitel, je, nebo měl by být posuzován jako podnikatel.“** – „**Co se týká povinnosti podat daňové přiznání, tak ta se vztahuje na všechny chovatele, nebo na všechny daňové poplatníky, jejichž příjmy činí alespoň 15 tisíc korun ročně. Jsou samozřejmě i různé specifické podmínky, ale toto je ta minimální hranice. Další samozřejmě podmínkou je, že jejich příjem nebyl od daně osvobozen.**“ – „**Dále je zde minimální výše té daňové povinnosti, a to je 50 tisíc korun. Musíme si uvědomit, že daň z příjmů činí 15 procent, to znamená, že příjmy toho množitele by musely činit minimálně 400 a více tisíc korun, aby na základě jejich vyměření mohlo být vůbec uvažováno o vzniku trestní odpovědnosti.**“

7/ Vážená Ing. [Eva Dohnalová](#), [Generální finanční ředitelství](#), [Sekce řízení rizik při správě daní](#), Odbor vyhledávání a daňové kontroly, Oddělení daňové kontroly: „Ztotožňujeme se se stanoviskem, že zákon číslo 586 z roku 1992, zákon o daních z příjmů, v platném znění má dostatečnou právní úpravu, zdanění činnosti i takzvaných množiren a v okamžiku, kdy bychom do paragrafu 10 zanesli a vypíchlí vlastně prvky související s chovem pouze psů, bylo by to relativně nekonceptní řešení, jelikož nemáme pouze takzvané - pracovní název množírny pouze u chovu psů, ale i, je to problém, bych řekla, i koček a ostatních druhů zvířat. Stávající právní úprava zákona o daních z příjmů opravdu je dostatečná a finanční správa má dostatečné způsoby zdanění či dodatečné zdanění těchto příjmů vymáhat.“ – „Příznejme si, že finanční správa s připravovanými legislativními úpravami a s poměrně dost rozsáhlou kontrolní činností, která nás v budoucnu čeká, miním tím elektronickou evidenci tržeb a kontrolní hlášení, takže nejsem si jistá, zda finanční správa nebude, nechci říct, zahlcena činnostmi různého charakteru, které jsou, samozřejmě nechci, nebo ani nemohu, protože jsem státní zaměstnanec, tak příznám se, že tyto instrumenty vítám. Ale bojím se, že finanční správa po sběru dat bude opravdu touto činností zahlcena a bude zahlcena, proto je připravovaná i nová koncepce kontrolní činnosti, takže bude zahlcena bojem, dejme tomu, s daňovými podvody v oblasti DPH a s bojem a s řešením řetězců. Takže potvrzování přihlášek vrhů psů, domnívám se, že na to už nebudou personální kapacity.“ – Vážená Ing. Eva Dohnalová navíc opět v diskusi zjistila, že zprávy o tzv. desítkách tisíc trpících pejsků v množírnách na území České republiky jsou založeny mimo jednoznačný faktický důkazní materiál: „Domnívám se, že pokud ministerstvo zemědělství disponuje informacemi o 50 tisíc pejsků, které... (Hovořící: Právě že nedisponuje.) Nedisponuje...“

8/ Vážený pan prezident Komory veterinárních lékařů [MVDr. Karel Daniel](#): „Ovšem všeobecná povinnost čipování psů nedává absolutně smysl bez centrálního registru, který by zahrnoval rovněž veškeré dosavadní dílčí databáze. A zde je úhelný problém, protože v Čechách je v této chvíli, odhaduji, 10 - 15 databází, komora vede jednu z nich, je to databáze petpasů, některá města - České Budějovice, Ostrava, Plzeň - mají svoje vlastní databáze. A co jako první krok bychom považovali za absolutně potřebné, by byl nějaký způsob technického sdílení, propojení těchto databází, tak, aby když se pes ztratí někde v Jeseníkách, objeví se v útulku v Brně, aby byl dohledatelný, což v této chvíli bohužel není. Na druhé straně, všeobecná povinnost čipování a vzniku registru je rozhodnutí politické. A tam každopádně komora nechce vstupovat na velmi tenký led politických úvah a politických rozhodnutí. V budoucnu velmi pravděpodobně bude toto politické rozhodnutí ovlivněno stanoviskem Evropské komise.“ – „Existuje obrovská divergence v chápání welfare zvířat mezi hospodářskými zvířaty a společenskými zvířaty a ještě existuje jeden faktor, a před tím bych se snažil varovat, a to je tzv. [antropomorfizace](#) (neadekvátní přenášení lidských vlastností, lidského chování a prožívání do mimo-lidské společnosti, např. do zvířat, přírodních sil i neživých věcí, pozn. autora dle 'slovník-cizich-slov.abz.cz'). My jsme se s tím setkali v průběhu velkého světového kongresu v minulém roce, který se pořádal v Praze, kde jsme měli klíčového řečníka. Byl to veterinární lékař, který pečuje o psy při závodě napříč Aljaškou. A obrovské haló, pejsci, 40 pod nulou, vyčerpaní atd., ale pro ty psy je to život. Je to stejné, jako pro dostihové koně, kdy můžeme říkat: tak si skákat, tak si stát, to je porušení welfare. Ale pro ty psy je to život. Čili, prosím vás, nemějte vlastníma očima welfare zvířat. To je základní sdělení, které bych zde rád řekl. Množírny. Problém porušování zákona na ochranu zvířat některými chovateli, a nikdo nezastírá, že existuje, při transportu a chovu zvířat, **problém množiren souvisí s případnou všeobecnou povinností čipování a registrace jen okrajově, protože v každém případě ty množírny v tuto chvíli, ale já se obávám, že to bude i v budoucnu, jsou v té černé zóně, v té šedé zóně. Ale nejsou v té zóně, která je kontrolovatelná, o které víme. A ještě bych se rád zmínil o jedné věci, že při vytvoření zákona je potřeba mít na mysli jeho prosazování. A zároveň společenské povědomí. Já se obávám, že existuje další obrovská divergence, a to je mezi praktickým a rurálním chápáním, já to nazvu takto s omluvami chovu psů, a urbánním, etickým chápáním chovu psů. Zákonodárné iniciativy v souvislosti s možnou všeobecnou povinností čipování a registrace psů by v žádném případě neměly přesahovat rámec ústavních práv, nadbytečně omezovat občanské svobody a zvyšovat zbytečné byrokratické zatížení občanů. Já na závěr si dovoluji poprosit o to, aby tak, jako chovatel zvažuje benefit a riziko z hlediska svých osobních hodnot, tak, jako veterinář zvažuje benefit a riziko z hlediska pacienta, nebo přínejmenším by měl, aby zákonodárci vždy zvážili reálná rizika a reálný zisk z hlediska celospolečenského. Děkuji.“**

9/ Vážený pan Ing. [Petr Bendl](#), poslanec [dolní komory Parlamentu České republiky](#) a někdejší Ministr zemědělství ČR za Občanskou demokratickou stranu (ODS): „Já bych velmi plédoval za to, a tady se obracím na pana kolegu z ministerstva zemědělství, že by určitě stálo za to **mít nějakou analýzu toho stavu**. Protože to se píše, že desítky tisíc psů se dostávají za naše hranice. **My bychom měli vědět aspoň, máme-li nějakou šanci dopídit se toho, jaká jsou vlastně fakta?** Protože chovatelů, resp. držitelů psů, abych byl přesný, bude určitě víc jak milion, nebo plus minus, takováto nějaká. Kolik asi máme těchto lumpů, kteří množí ty psy tímto způsobem, o kterém mluvíte? Který je skandální, je třeba ho určitě popsat a potrestat. **Kolik jich bude? Bude jich 500? Bude jich 200? Bude jich 1000?** Já to říkám z toho důvodu, abychom nešli atomovou bombou na někoho, kterých je desítky, možná stovky, možná tisíce, a nepostihli tím i, řeknu, poslední babičku u nás v Bratronicích, abych byl konkrétní, která prostě platí poplatek ze psů, má ho zaregistrovaný, teď po ní budeme chtít, aby i začipovala, to znamená, že řekneme - minimálně 500, paní, ještě

zaplatíte za každého... Ta babička půjde a z toho svého důchodu to udělá, to zřejmě asi, pokud jim to nařídíte... Já tedy nejsem pro, protože si nemyslím, že to vyřeší problém týraných zvířat.“ – „A já jako bývalý starosta vám mohu říci, že tam prostě nepostihnete všechny. Ty slušné postihneme skoro všechny, ale ty neslušné, tedy skoro nikoho! Když vás vezmu do těch, já nevím, jestli to můžu použít, ale jsem poslanec, tak mám prý imunitu, když vás vezmu do těch gheft nepřizpůsobivých lidí, jak ty donutíte k tomu, aby čípovali? Tam se vůbec nedozvíte, komu ti psi vůbec patří!“ – „Provést další registrace atd., začipovat atd. To jsou peníze. Pro každého. I na vesnici, i ve městě. Jenom počítejte s tím, že tam se bude toto... U těch lidí, kteří dnes respektují veškerá nařízení a vyhlášky a kteří jdou na ten obecní úřad, toho svého psa tam přihlásí atd., tak těm řekněte: Budete muset přitlačit, zaplatte ještě něco. Ale netrefíme toho, kterého jsme chtěli, nebo kterého jste chtěli trefit. Toho, kdo tam množí, tomu je tohle úplně ukradené! (ruch ze sálu) Když dovolíte, já bych to domluvil. Taky jsem tady nikomu neskákal do řeči. Podle mě se máme bavit o tom, jak trefit toho lumpa, který tyto věci dělá, ne vzít paušálně úplně všechny, protože to by znamenalo ve finále ještě větší šanci tomu, kdo pojedou levou, aby ty psy uplatnil nejenom na trhu v Itálii, ale i tady. A v tomhle bych moc prosil, abychom tohle zvažovali. Měl jsem pocit, že i pan doktor Daniel, když o tom mluvil, tak vlastně to jinými slovy říkal. Že my musíme nemířit brokovnicí, ale kulovnicí. My musíme trefit toho, kdo se špatně chová, ne toho, kdo se chová slušně, kdo prostě jede podle pravidel.“ – „Ten samý týden mi přišel dopis od jedné starší paní, která říká: Vy nelido starostovskej! Vy po mně chcete takovýhle peníze za jediného mého přítele, kterého mám? Prostě já už nikoho nemám, manžel mi zemřel, babička, děda, všichni jsou pryč. Děti se na mě vykašlaly. Jediný přítel, kterého mám, je ten pes. A vy po mně chcete 200? To je skandál! Já tím chci jenom říct, jaká citlivost tam toho je, že bychom měli myslet v případě, že aplikujeme něco do zákona, abychom postihli toho, koho opravdu postihnout chceme, aby to neodnesla naše babička z Bratronic. Já to úmyslně říkám tak, protože jsem dneska vesničan a vím, jak to tam funguje. To kolikrát ani... Ti lidé prostě... Se zaběhne. To nejde... Někde se mu okotí kočka, nebo pes, a co s tím má potom...? Babička přijde a řekne: To mám všechno začipovat? Přátelé, všechno 6x500. Nebo utopit? Já jenom... To je možná detail pro někoho, ale pro někoho velký životní příběh. Jestli si tohoto máme být vědomi, abychom věděli, že ve finále je tam ten člověk, proto moc prosím, a dneska tady je sestava velmi silná, přemýšlejme o tom, jak se dostat k tomu gaunerovi. Nepřetěžujme toho, kdo za to nemůže. Protože to, co se má potrestat, je týrání zvířat. To se má trestat. A je správná poznámka o tom, co je vlastně welfare a co není welfare. Obecně Evropa nás tlačí k tomu, aby bylo welfare čím dál tím víc. A je otázka odborníků, a i ti mají jiný názor; já jako člověk, který ví něco o kování a nekování kopyt, tak vám můžu říct, že i tam se prostě všichni v tom detailu můžou rozcházet. Abychom nevytili s vaničkou i dítě.“ – „Neřešme vlastníma očima welfare zvířat. To je podle mě klíčové. V tomto se máme hodně co učit.“ – „Tady v tom možná by ministerstvo mohlo legislativně pomoci. Ne povinně, ale babi, když budete mít čipovaného a náhodou se vám Ferda zaběhne, tak na obecním úřadě vám budou schopni třeba zjistit informaci, jestli se náhodou někde neobjevil, že se objevil v útulku a tam ho... Tohle podle mě bychom pozitivně měli dělat, protože to je těch, kteří mají zájem, a ne jim to nutit. Případně hledat způsob, jak se na tom obce budou podílet atd. Protože víte sami, že některé obce mají vyhlášky, kde nařizují povinné čipování. Ale samy vám asi řeknou, jaké jsou výsledky. Nula. Prostě kdo chce, tak to udělá, kdo nechce, tak ho nepřinutíte. A co za to? Zavírat? Když někdo nenačipuje psa? Nebo mu ho sebrat? Kam ho dáte? Kdo to zaplatí? Tohle jsou všechno věci, které je potřeba domyslet až do konce, ...“ – „Ale není v legislativním projednávání vlády zákon o týrání zvířat. Já jsem koukal, že na letošní rok není.“ –

10/ Vážená [Bc. Vladimíra Tichá](#), [mluvčí](#) Českomoravské kynologické unie: „Já bych si dovolila upozornit na to, že pokud jsou mé informace správné, tak nikdo nevíme, kolik je vůbec v České republice psů, odhaduje se to někde mezi 1 - 2 miliony, ale prostě nikdo to neví. Takže my ani nevíme, na kolik psů by případná opatření měla dopad. Zastřešujeme asi okolo 50 - 60 tisíc chovatelů.“ – „Jsou ale i problémy, a ty problémy, protože my zatím máme možnost jednak čipovat a jednak tetovat, /.../. Majitelé psů ale mají obavy i z čipování. Jednak se bojí bolestivé aplikace, což je možná problém u některých plemen, u jiných naopak ne. Bojí se toho, že čip bude cestovat, že způsobí psovi nějaké zdravotní problémy, můžu říct, že jsem to nikdy neslyšela, že by to v praxi se ukázalo. Hodně lidí se bojí že čip je jakási GPS, která je stále aktivní, takže tamhle někde ta družice sleduje psa, tím ví i to, kde je jeho chovatel. A potom celá řada lidí namítá, a to je trošinku pravda, že identifikace psa je možná potom jenom s čtečkou. To znamená, že když tamhle někde někdo v lese chytí psa, tetování si přečte sám. Pokud je ten pes označen čipem, musí jít za veterinářem. Co jsou skutečné problémy? Občas se vyskytující vady čipů, obecně velké množství různých databází a finanční náklady jak z hlediska majitele, tak z hlediska případné celkové databáze. Čipování psů s průkazem původu a těch ostatních - my to máme jednoduché. Prostě nebudeš mít identifikačně označené štěně, nedostaneš průkaz původu. Trošinku jiné to bude asi v případě ostatních chovatelů, majitelů a držitelů psů, protože tam se dá očekávat strašně negativní reakce. Myslím si, že o tom mluvil pan poslanec Bendl, mluvil o tom pan doktor Kruml, co se týká Slovenska.“ – „Tady to, co říkal pan poslanec Bendl, kdybyste se zeptali mých kolegů z té oné skupiny, tak by vám řekli, že já jsem ta protivná a vždycky říkám: Vy si myslíte, že ta babička, které se zaběhne ta její Fifinka tady v pražském parku, bude mít peníze na to, aby očipovala 6 psů? 6 štěňat? Vy si myslíte, že tamhle nějaký ten venkovský, poněkud brutálnější pán, když uslyší, že by ta štěňata, která se u něj narodila, měl čipovat, že to udělá? On je radši utluče lopatou. Takže nad tímto je asi potřeba také přemýšlet. Hlavně si myslím, že prostě je potřeba to vzdělávání.“ – „V

současné době platí celá řada zákonů, podle kterých lze postihnout i ty, kdo nepřístupují k chovu psů korektně. Je velká škoda, že nejsou využíváni. Není to ale proto, že práva a povinnosti chovatelů i kontrolních orgánů nejsou jasně vymezena? Pokud vznikne něco nového, změní to situaci? Bude případný zákon takový, aby postihoval všechny majitele psů, nebo bude pomyslným bičem pouze na dohledatelné a kontrolovatelné chovatele, tedy na chovatele psů s průkazem původu? A je to o předpisech, nebo o vymahatelnosti těch stávajících? Na závěr bych chtěla říct, že platí motto, které říká, že pes má ve svém životě mnoho úkolů, a tím nejdůležitějším je dělat svým lidem radost. Jsme my ale schopni se postarat o to, aby ten pes mohl ten svůj úkol plnit? Je to jenom otázka množiren, nebo je to i otázka polidšťování psů a vůbec nekorektní přístup k psům jako takovým?“ – „Jestli dovolíte, tak paní doktorka Vodičková by nám asi řekla, jak velký sociální faktor je dneska pes. Co znamená pro staré lidi, pro děti, pro všechno?“ – „Já jenom doplním to, co jste říkala o tom povinném hlášení psů. To vychází z vyhlášek měst a obcí a ne každé město a obec tuto vyhlášku má.“

– Společenství webu Necipujtenas.CZ (SwN) důrazně varuje již přes 31 měsíců před kroky těch politiků i zlobbovaných odborníků, kteří chtějí zavést povinné čipování nejlepších čtyřnohých přátel člověka! Mnohokrát jsme na našem webu vysvětlili dle údajů z ČR a řady zemí světa, že vymáhání čipování nevyřeší problém s týráním zvířat (tzv. množírny). Naopak: Nedokonalý čipovací systém přispívá k postihům nevinných lidí, kteří budou muset ukončit chov kočky nebo pejska obzvláště z finančních důvodů, díky odmítání nastřelování invazivních/kontroverzních čipů do zvířat (i člověka) a rozporu se svým svědomím, vírou, přesvědčením, jelikož zkrátka nedokážou ani nemohou splnit všechna náročná státní pravidla. Domácí zvířata, která ještě alespoň pomáhala lidem jakožto společníci v boji s osamělostí a krutostí současné společnosti, s cynismem politické reprezentace, tak budou už pouze výsadou bohatých/progresivních. Lásku nahradí byrokrati, podanou pomocnou ruku dobrosrdečných sousedů pak udávání/pokuty/postihy, okované boty militantních kontrolorů zlikvidují dobrovolnou pomoc při péči o zvířata, nastoupí odebrání koček/psů z rodin po vzoru tolik obávaného Barnevernetu a kauzy kolem ukradených českých dětí. – Společenství webu Necipujtenas.CZ již nádavkem letos v dubnu 2015 informovalo ve shodě s americkými žurnalisty z „CNNMoney“ o naprosto děsivých metodách vymáhání čipování a udělování likvidačních pokut sociálně slabým vrstvám obyvatelstva v USA vzhledem ke zneužívání předpisů pro oblast péče o soukromá zvířata. – SwN v daném kontextu navíc upozorňuje na dodnes nevyřešenou tristní situaci kolem vynucování čipování psů v Ostravě v České republice. Dejme tomu takový majitel místního ostravského psa hemofilika musí dále povinně pod hrozbou ostravské městské vyhlášky č.9/2012 nechat své zvíře označit čipem s vidinou jeho vykrvácení (viz např. často zmiňovaná tragédie pejska z Kalifornie z roku 2009, který zemřel právě v důsledku čipování) a nebo to risknout, případně zaplatit při kontrole/udání ve správním řízení za odmítnutí označení vlastního živočicha čipem nikoliv 500,- Kč jako třeba v Plzni, nýbrž rovnou až 50.000,- Kč pokuty. Tento krutý a bohužel ještě roku 2015 nezrušený podzákonný předpis nadělilo obyvatelům Ostravy minulé politické vedení jejich města (ČSSD + ODS) v říjnu 2012. Posléze také utrpělo ve volbách na podzim roku 2014 zaslouženou drtivou porážku. – SwN dále informuje, že globální sdělovací prostředky už opět bombardují světovou veřejnost (podobně jako v letech 2013 a 2014) příběhy zoufalých chovatelů, kteří naivně věřili pod vlivem různých lobbistických/marketingových/líbivých sdělení tomu, že když nechali své zvíře očipovat, tak se jim vždy bez problémů zase vrátí domů, nebo alespoň zjistí, co se takovému psovi/kočce stalo. Bohužel to není pravda. Potvrdily to mj. např. analýzy oficiálních statistických dat a posudek soudního znalce právě z Ostravy, dále letošní (2015) zjištění z Karviné, Plzně, Prostějova, fakta o globálním selhávání systému čipování zvířat popsané americkým žurnalistou jménem Steve Dale a publikované mj. 13. května 2015 na oficiálních webech dobře zavedených US deníků včetně „The Chicago Tribune“, březnové, dubnové (2015) údaje z Velké Británie, květnové (2015) z Austrálie, opět květnová/červnová (2015) data z USA a dalších států. – Čipování představuje jakožto nedokonalý/složitý/předražený identifikační systém vážná rizika včetně těch zdravotních. Třeba slovenští občané již byli díky tomu minulý rok osvobozeni od zákona o povinném čipování pejsků/koček/fretek. – Ostatně také rozsudek polského Nejvyššího správního soudu z roku 2014 včetně právní analýzy neústavnosti vymáhání čipování v ČR poskytují velkou naději na zastavení legislativního čipovacího útlaku. – Dnes již existují daleko modernější/NEinvazivní metody trvalé identifikace zvířat dostupné navíc zcela zdarma. Patří k nim třeba fotografická identifikační metoda rozpoznávání tváří, která se masově šíří mezi lidmi, odbornou veřejností i samotnými útluky: zcela dobrovolně. Vždyť donucování obyvatelstva k označování psů mikročipy slouží hlavně k doslova povinnému obohacení výrobců RFID transpondérů a na tento jejich „business“ navázaných fyzických i právnických osob. – Společenství webu Necipujtenas.CZ 31 měsíců trpělivě všem lidem dobré vůle vysvětluje: Vymáhání čipování dosud nikde nevyřešilo problémy s opuštěnými nebo týranými zvířaty. Zkušenosti z celého světa i České republiky potvrzují: Čipování je pouze další rizikový, složitý, předražený, často nefunkční systém.

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>; <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/htmlhled?action=doc&value=76553>; <http://www.senat.cz/xqw/webdav/pssenat/original/76303/64151>; <http://www.necipujtenas.cz/Files/necipujtenas/ctk-ceske-noviny-denik-cz-jindrich-snejdrla-from-czech-department-of-agriculture-stopping-unconstitutional-demands-of-rfid-microchipping-lobby-in-senate-cr-2015.jpg>; <http://www.necipujtenas.cz/Files/necipujtenas/the-eu-dog-and-cat-alliance-huge-lobbying-organisation-attacking-on-european-parliament-demanding-mandatory-microchipping-of-all-dogs-and-cats-in-czech-republic-2015.jpg>; <http://www.necipujtenas.cz/Files/necipujtenas/radiozurnal-idnes-novinky-ekolist-mp-of-czech-republic-pavera-peckova-okamura-radim-fiala-preparing-new-totalitarian-rfid-microchipping-law-2015.jpg>

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

Přepis VSV ze dne 23. června 2015:

„K petici za návrh změny zákona ve věci množíren a množitelů“ - petice č. 4/15

Senátorka Zuzana Baudyšová: Vážené dámy, pánové, dobrý den. Vítám vás v Senátu na veřejném slyšení, které organizuje Výbor pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice. Já se jmenuji Zuzana Baudyšová. Musím říct, že veřejné slyšení jsem nikdy neorganizovala, ale vzhledem k tomu, že celá problematika je mi velmi blízká, tak jsem vyhověla žádosti a jsem ráda, že budu u toho. Zároveň jsem potěšena, kolik nás je a kolika osobnostem vadí, že jsou zvířata týrána, a doufám, že to naše dnešní odpoledne povede k zajímavému podkladu a k zajímavým názorům a rozhodnutím, která by celou situaci zvířat, která jsou trápena v množírnách nebo v nelidských podmínkách, různých domácností, tak že se ta situace, pevně věřím, zlepší. To naše veřejné slyšení se jmenuje "K petici za návrh změny zákona ve věci množíren a množitelů". Přiznávám se, že už to slovo množírna je takový trochu, kdybychom řekli velkochovy, snad by to působilo lépe, ale není důležité, jak se to jmenuje, ale spíš to, co se za tímto podstatným jménem děje. A to je nelidské zacházení s pejsky a se zvířaty. A myslím si, že to nám všem vadí. Vítám na veřejném slyšení pana senátora Gawlase, paní senátorku Cabrnochovou, která přijde později, zástupce petentů - paní Josefíkovou, paní Votíkovou, dále pány poslance, pana poslance Bendla, děkujeme, že jste přišel mezi nás, a dotčené orgány a organizace a další hosty, kteří se přišli poslechnout, co se tu dneska bude dít. Jestli dovolíte, tak bych vás seznámila i s organizačními záležitostmi a plánovaným průběhem toho našeho dnešního slyšení. Z pozvánky na veřejné slyšení, kterou jste obdrželi, vyplývá, že nejdříve promluví zástupci senátorů, pan kolega Gawlas je připraven, následně pak představíme petici z pohledu zákona 85 z roku 1990 o právu petičním. Dále požádáme předkladatelky petice - paní Josefíkovou, paní Votíkovou - a poprosím, aby všichni nepřesáhli čas 10 minut, protože čas všech nás je drahý. Takže budme k sobě ohleduplní a nehovořme příliš dlouho, neopakujme se, aby některé myšlenky nebyly sděleny 15krát. Veřejné slyšení se bude nahrávat. Čili poprosím každého, aby zmáčknul zelené tlačítko před sebou. Pak další skupina hostů, která by chtěla hovořit, tak se vždycky domluvíme, kdo by je pustil k mikrofonu, aby všechny výstupy nebo vaše vlastně vstupy do diskuse byly registrovány. Důležité je i vypínat tlačítko, to je moje neřest, že zapomínám vypínat tlačítko, čili prosím, vypínejte tlačítko, aby všechno plynule probíhalo. Z veřejného slyšení bude, z toho záznamu vzejde přepis slyšení, který bude umístěn na webu Senátu. Já bych představila ještě paní kolegyni Borodáčovou, která se svou kolegyní zadá přepis toho dnešního slyšení. Čili v průběhu jednání, které navrhuje, že by běželo bez přestávky, a klidně, kdo si potřebuje odskočit nebo nalít si šálek kávy, čaje, tak klidně, prosím, odejděte a nalejte si, na co máte chuť. Je to připravené ve vedlejší místnosti. Ještě - k čemu vlastně je to dnešní slyšení pořádáno. Víme, že tedy je na základě petice, kde se sešlo přes 7 tisíc hlasů. A vlastně ta petice je určitým nástrojem šetření celé situace, která v této oblasti, bohužel, nás netěší a která není příliš růžová. Znamená to, že vaše názory budou sloužit jako vodítko k závěrům, které budou předloženy na schůzi výboru, pořádatelského výboru, to znamená Výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu, které je veřejné, takže zase někteří z vás, kteří by chtěli sledovat, jak celá ta kauza pokračuje, tak můžete na výbor přijít a celé jednání výboru sledovat. Tak a já myslím, že to nejdůležitější bylo řečeno. Čili jestli dovolíte, já bych poprosila pana senátora Petra Gawlase, aby se ujal slova. Děkujeme.

Senátor Petr Gawlas: Děkuji za slovo. Také já vás tady, milé dámy a vážení pánové, zdravím na půdě Senátu. Je nás určitě více senátorů, kteří se o tuto problematiku zajímají. Nicméně naše pracovní vytížení je takové, že i paní kolegyně Cabrnochová přijde později. Víím, že paní místopředsedkyně Miluše Horská se touto problematikou také intenzivně zabývá a více senátorů, tak vezměte zavděk alespoň tím naším zastoupením. Já jsem se k této problematice dostal tak trošku náhodou. Byl jsem osloven dámami, zda bych tuto petici jaksi nezastřešil, nepředal do Výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu a lidská práva. Jsem mimo jiné také místopředsedou Výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, takže taky to spadá částečně tady do toho výboru. Já bych ještě doplnil, co se týká těch podpisových archů, že na této petici se sešlo přes 7 600 podpisů na podpisových arších, ovšem ještě tyto podpisy byly doplněny elektronickými podpisy, kterých bylo přes 22 tisíc. A myslím si, že je to obrovská masa

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

lidí, která se tímto problémem zabývá, které to trápí. A jak mi teďka dámy sdělily, tak podpisy podpůrné se ještě pořád scházejí. Jsou to desítky a stovky podpisových archů nebo těch podpisů na arších, elektronických i fyzických, takže je to problematika, která nás skutečně velice tíží. Já jsem zaslal dopis na ministerstvo životního prostředí před tímto projednáváním a odpověď jsem obdržel včera. Já mám to tady namnoženo, děkuji paní Vrabcové. Pak bych vám v průběhu jednání rozdal tu odpověď, protože si myslím, že byste ji měli znát. Dle mého názoru je to taková nějaká spíše šalamounská odpověď, kdy ministerstvo životního prostředí nám tak trošku říká, že se možná ani o nějaký velký problém nejedná, že dokonce - ano, víme, že legislativa nezná pojem množirna. Ministerstvo zemědělství to spíš nazývá nějakým mediálním pojmem pro nespecifikovaný způsob chovu. Také stanovisko k různým možným řešením, ke kterým dneska tady možná ještě dospějeme, ale k navrhovaným řešením, tam v tom stanovisku budete mít, čili možnosti, které jsou, jak toto řešit, je to povinné čipování psů, registrace nějaká, nebo centrální registr, případný zákaz prodeje psů bez průkazu původu na internetových portálech, tak je zamítnut jako z ministerstva. Tady si myslím, že bychom nemuseli vymýšlet to, co je už vymyšlené a celkem dobře funguje v sousedním Polsku. Je to taky značné omezení v obchodu se zvířaty. A taky je nějaký návrh nebo požadavek na zvýšení kompetencí Státní veterinární správy. A tady ta odpověď taky není, myslím si, dostatečná, spíš nespecifikovaná. Takže tolik na úvod pro mě, jak tady paní řídící řekla, vystoupení přednášejícího 10 minut, já tedy svůj úvod zkrátím a v diskusi je 5 minut na diskusi. Takže zatím děkuji.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Senátore, díky a počítáme, že se v diskusi ještě zapojíte. Já bych poprosila paní Miroslavu Josefíkovou za petiční výbor, aby nám řekla trochu úvod do celé problematiky.

Miroslava Josefíková, za petiční výbor: Dobrý den. Já bych vás chtěla všechny přivítat a velmi si vážím toho, že jsou mezi námi lidé, kterým to není lhostejné. Jak se tady vyjádřil pan senátor Gawlas, jak mu přišla odpověď z ministerstva, že to tedy není takový problém, naopak. Je to velký problém, obrovský problém, a nejenom u nás, ale máme z toho ostudu po celém světě, po celé Evropě, dá se říci. Já mám shodou okolností tady krátký dopis od pana prezidenta italské organizace na ochranu práv přírody a zvířat. Shrnuji jenom nejdůležitější body. Pan Colonna potvrzuje, že v loňském roce jeho organizace zabavila 1095 štěňat nelegálním vývozem pocházejícím z České a Slovenské republiky a potvrzuje, že Česká republika je jeden z největších dodavatelů nelegálně a nekontrolovaně množených štěňat do Německa, Belgie, Holandska a Anglie. To je jenom jeden dopis z mnoha. Tato problematika se řeší a nedělá České republice dobré jméno v zahraničí. Co se týká naší petice, ta vznikla vlastně na popud toho, že všechny členky petičního výboru i autorka, která se tedy omlouvá, že se nemohla ze zdravotních důvodů zúčastnit, tak máme všechny zkušenosti se psy z množíren. Některé se o ně starají, některé pro ně do množíren jezdí a víme, co je to za problém. Já sama osobně jsem několikrát kontaktovala státní nebo krajské veterinární správy s konkrétními případy množíren a ani jednou nebyla odpověď z těchto orgánů vlastně v souladu s tím, že to množirna je. Problém je totiž ten, že státní veterinární správa, krajská veterinární správa dává vědět dopředu, že přijede na kontrolu a majitelé těch množíren stihnou prostě ty psy nebo potažmo jiná zvířata odvézt. Poslední můj případ je teď z Čelákovic. Je tam opravdu velká množirna a samozřejmě zase se na nic nepřišlo, protože pán má několik budov, kam si může pejsky průběžně převážet, takže závěr od státní veterinární správy byl opět takový, že tam žádná množirna není. Ale je tam, je tam, už zase, už to bylo několikrát přednášeno, sousedé psali petici, jo, mě prostě, třeba když vlastně začala ta petice, tak nás začali lidé kontaktovat s tím, co mají dělat, když ví o nějaké množírně. Já jsem zjistila, že vlastně já jim ani nemám co poradit. Já jim můžu poradit, aby se obrátili na státní, případně na krajskou veterinární správu. A oni mi píší, že už to udělali a že se pořád nic neděje. Tak jak to teda máme udělat, aby se něco dělo? Proto vznikla ta petice, protože prostě chceme, aby se v tom zákonu změnilo něco, aby ta státní veterinární správa měla třeba větší pravomoce, aby se na to dalo nějakým způsobem došlápnout. Protože není možné, abychom se takhle ke zvířatům chovali. Já bych řekla, že prozatím je to tedy ode mě vše. Předám slovo ještě svojí kolegyni Reně Vojtíkové, která si připravila další materiály o těchto množírnách a zbytek si asi řekneme v diskusi.

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

Senátorka Zuzana Baudyšová: Děkujeme. (chybí část nahrávky) Vaše vidění vymahatelnosti práva v České republice, protože, máte to napsáno, právní zástupkyně, čili jestli jste znalkyně paragrafů...

Miroslava Josefíková: Na to já ale nemám bohužel čas.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Aha, tak pardon. Jasně, tak to беру zpět.

René Vojtíková, právní zástupce: Takže já děkuji kolegyni za uvedení petice a chtěla bych vás seznámit s dalšími několika věcmi ohledně toho, tak nevím, kdo z vás byl v nějaké množině nebo třeba viděl fotky a umí si představit vůbec, jak to tam vypadá, jak ti psi tam žijí, jak se o ně víceméně nestarají chovatelé, jaké tam mají podmínky a prostě všechno. Takže naším záměrem je toto všechno zlikvidovat, aby ti psi nemohli prostě takhle existovat. Protože víceméně jsou tam chováni jenom za účelem zisku. Ve chvíli, kdy přestanou rodit štěňata, sloužit tomu chovateli, tak prostě se jich zbavuje, buď je usmrtí, nebo vyhodí, nebo prostě - já nevím, je šoupane do útulku, předá někomu dalšímu. Sice jsou tady zákony, které toto postihují, upravují, stanovují nějaké podmínky chovu, pokuty, ale zákony se nedodržují, nikdo to nekontroluje, respektive nevíme o nikom, kdo by kdy udělil nějakou vyšší pokutu, aby byla třeba výstražná pro ty ostatní, aby udělil pokutu ve výši 250 tisíc, jak je uváděno v zákoně, aby si ostatní lidi řekli: Hele, ono to opravdu asi funguje a ta pokuta nám hrozí. Takže o nikom takovém nevíme. A bohužel na druhou stranu nemůžeme chtít po KVSC nějaké kontroly, když vlastně někteří jejich členové jsou největší množitelé v Čechách. Pod svícem tma, takže převážejí, vlastně jeden člen veterinární komory je opravdu největším vývozcem štěňat do Německa. Je proti němu i v Německu vedeno trestní stíhání. Takže zase nemůžeme chtít po takových lidech, aby to kontrolovali. Jak řekla kolegyně, patříme mezi největší vývozce štěňat do Itálie, do Německa. Tady jsem nechala kolovat dopis, který odchází z německé organizace, odcházel do Bruselu, kde podávají stížnost na naši republiku, že je zahlcujeme štěňaty, že štěňata při transportu umírají vlastně na dehydrataci, na podvýživu, nejsou očkováná, nemají cestovní pasy, vlastně petpasy nebo je mají falešně vydané. Ta situace je nekontrolovatelná. Máte u sebe naše návrhy, které bychom chtěli změnit v zákoně, aspoň nějaké body kdyby z toho šly třeba prosadit... Takže třeba požadovaná pokuta milion korun pro každého majitele množirny. Slyšela jsem námitku, že ta pokuta je likvidační, ale když si spočítáte, já nevím, minimum, když bude mít 20 fen, tak minimum štěňat třeba 5 fen od každé, prodejní cena 5 tisíc, je půl milionů za půl roku. Takže milion roční výdělek. Tak milionová pokuta mi nepřijde v tu chvíli likvidační. Potom zavedení centrálního registru psů... Čekala jsem, že přijde pan Fiala, který za to bojuje, bohužel, nevím, z jakého důvodu se nedostavil, tedy pokud se o to tak zasazuje. Takže bychom chtěli zavést centrální, kde budou všichni psi čipovaní, zapsaní do tohoto centrálního registru, popřípadě udělat 1 inzertní portál, kde by ti psi mohli být nabízení, aby se nemohli prodávat u benzínek, na nějakých burzách, na každém prostě, na Bazoši a podobných, aby byl jeden, kde prostě člověk bude chtít prodat psa, ví, že ho umístí na tento portál. Kdokoliv si ho bude chtít koupit, ví, že nemusí obcházet milion serverů, ale půjde na tenhle konkrétní, a tam ta nabídka prostě bude celková. A poslední bod, který je vlastně na těch našich požadavcích, je zavedení zvířecí policie. Už jsem taky slyšela, že to je vlastně jakoby duplicitní, ale hodně, v hodně zemích policie funguje, nikomu to duplicitní nepřipadá, a prostě dávat odpovědnost za toto státní policii, nebo městské policii, nemají na to ani prostředky, ani vzdělání, ani kompetence. Takže oni opravdu ani časově nemohou zvládat kontroly ohlášených množíren, nebo podobně být nápomocní. Takže myslím, že zřízení zvířecí policie by nějaký smysl určitě mělo. Takže zhruba asi takhle, ať nezdržuji víc, zbytek do diskuse.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Děkujeme, paní Vojtíková. Dáme slovo další vystupující, paní Semelové, jestli můžu poprosit, z Ligy na ochranu zvířat.

Zuzana Semelová, Liga na ochranu zvířat, inspektorka: Ano, co jsou psí množirny, to víme všichni. Jsou tam zvířata, která jsou nemocná, která nejsou očkováná, a pokud majitel těchto zvířat nemá registraci, nebo registrovaný chov, tak se nevztahují na něj pravidla chovu daná vyhláškou číslo 21/2013 a majitel tedy nepodléhá kontrole. Liga už v minulosti odebírala zvířata z množíren. A když se tato zvířata dostanou do útulku, nastanou velké problémy, protože

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

se špatně asociují, jsou nemocná, někdy jsou i neumístitelná, takže pak zůstávají v útulku napořád. V nedávné době jsme odebírali z Pozdátěk 70 psů z množírny. Nikdo si neumí představit, kolik sil a peněz to ligu stálo. Bylo nutno zajistit umístění psů po celé republice. Ta zvířata se tam musela odvézt, zajistit veterinární ošetření - a to všechno bylo v režii ligy. Jak všichni víte, sponzorů je málo a když jsou, tak dají na miss nebo na sport a na zvířata už tolik peněz nezbyvá. Já ještě bych chtěla jenom k tomu dodat, nejenom tady k těm množírnám, ale nás, jako z ulice, nebo nás lidí, co se zabývají zvířaty, týranými atd., pálí, že by se měla zrovna tak řešit legislativně kastrace koček, aby se nemnožily a aby se zabránilo prostě dalšímu množení, protože jestliže ta kočka bude vykastrována, za prvé vykastruje se pouze zdravý jedinec, takže ty kočky už jsou selektované; za druhé, když se vrátí do té lokality, vždycky se najde někdo, kdo ta zvířata krmí, a ta zvířata se nerozmnožují a je to prostě vlastně takový uzavřený kruh. Protože co si budeme povídat, koček je všude moc, pořád se jenom mluví pejskové a tak dále. Já samozřejmě miluji zvířata, jsem v branži 20 let, ale opravdu teda s těmi kočkami by se mělo něco dělat, mělo by se něco řešit. Protože to pálí nejenom teda nás, ale i starosti. Já bych teda ještě vlastně ke konci se chtěla připojit tady k paní kolegyni. Tady to, co jste řekla, já s tím plně souhlasím, protože kdo se chce živit zvířaty, tak musí prostě za to platit. Budťo to bude dělat pořádně, a to potom tyto sankce nebudou nutné, anebo to nebude dělat pořádně, a to potom sankce jsou na místě. Tak to je tak asi všechno, co jsem chtěla k tomu říct.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Paní Semelová, děkujeme. Byla to slova od srdce, díky za vaši práci v Lize. Já zároveň přivítám pana poslance Radima Fialu. Pane poslanče, vítáme vás. (Radim Fiala: Dobrý den.) Byl jste tu zmiňován v souvislosti s registrem psů. Chtěla jsem vás poprosit, je v tom nějaká novinka, nebo nějakým způsobem podařilo se posunout realizaci registru pejsků? Prosím, jenom se přihlaste.

Poslanec Radim Fiala, Ústřední komise pro ochranu zvířat: Dobrý den, možná mě bude slyšet. Dobrý den. Nevím, z které strany teď hned začít, nevím, jestli jde jenom o ten registr, nebo o celou věc, toho, že se bude otvírat novela zákona 246 na ochranu zvířat proti týrání. Já mám jednu věc, nebo spíš chtěl jsem k vám mluvit takovou delší dobu, ale pokud se ptáte jenom na ten registr, tak řeknu jednu podstatnou věc. My, co nemáme v České republice a co já považuji za věc nejpodstatnější, že nemáme označeny všechny psy. My prostě, a já teď zabrousím trochu do minulosti, a jsem rád, že je tady mezi vámi mnoho lidí, kteří ví, velmi dobře ví, o čem mluvím, když jsme například spolu stáli na Václavském náměstí v době, kdy měly být seznamy těch takzvaných bojových psů a podobně, kdy jsme vysvětlovali, že to není věc až tak těch psů, ale spíš těch majitelů. Ale že všechno, co jsme chtěli udělat nebo všechno, co jsme chtěli udělat pro to, aby se něco zlepšilo, tak vázlo na tom, že nebyla identifikace psů a že jsme prostě nebyli schopni ty psy pojmenovat, že jsme nebyli schopni říct, kteří psi to dělali a jaké byly problémy, a že jsme nebyli schopni identifikovat tím pádem ani jejich majitele. Takže já bych potom do té diskuse se zapojil ještě daleko úžeji, mám připravený vlastně takový proslov, co si myslím, že by bylo potřeba, ale bod číslo 1 v jakémkoliv našem jednání a diskusi by mělo být označování psů - a na to samozřejmě hned navazuje ten registr psů, který dnes nemáme. Já na to mám takový příměr, **možná z vás mnozí milovníci zvířat obecně a psů mi odpustí, ale já to přirovnávám k autům,** protože neměli-li bychom registr aut, tak bychom nemohli identifikovat ani pachatele trestných činů a lidi, kteří prostě porušují dopravní předpisy a předpisy obecně vůbec. A něco podobného musíme udělat i tady. Jakmile toto budeme mít, tak se od toho můžeme odrazit a udělat všechno ostatní. Ale jak říkám, děkuji vám za slovo a já bych se k tomu ještě rád vrátil v té další diskusi.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Pane poslanče, děkujeme za konstruktivní vystoupení, dostanete ještě slovo. Vážení, já bych přivítala paní senátorku Ivanu Cabrnachovou a zeptám se, chcete, paní senátorko, krátce vystoupit?

Senátorka Ivana Cabrnachová: Já bych jenom chtěla k tomu dodat, že jsem moc ráda, že se tato akce koná, protože si myslím, že je to velký problém, a byla bych ráda, kdyby z této debaty vzešly nějaké výstupy, které se budou ubírat až už ke změně legislativy, nebo právě třeba k vytvoření zmíněného registru, který bude jednotný a bude přístupný vlastně z různých zdrojů,

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

tak, aby právě v uvozovkách ti pachatelé trestné činnosti mohli být odhalováni, a těším se na tu debatu.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Děkuje. Já bych požádala dalšího účastníka a trochu jsme porušili pořadí, a to ze zdravotních důvodů, a prosíme paní Kláru Long Slámovou, aby se ujala slova.

JUDr. Klára Long Slámová: Hezké dobré odpoledne. Děkuji, že jsem byla na tuto diskusi pozvána. Já bych to také ráda zestručnila, protože všechno podstatné se tady asi bude opakovat několikrát. Já bych chtěla nejdříve poděkovat děvčatům za tu petici a vůbec za to, že dokázala, že toto veřejné slyšení bylo ohlášeno, že se tedy koná. A chci říct a požádat, aby na tu petici prostě nebylo ze strany legislativců nahlíženo ryze formalisticky. Je to prostě jedno velké téma, téma, které je velmi důležité, protože s sebou nese další okruhy, o kterých se velmi krátce zmíním. Byla bych ráda, aby se z tohoto celého tématu vzaly prostě ty dílčí okruhy a na nich začali nějakým způsobem pracovat a nehledat si prostě záminky pro to, proč něco nejde. Stejně tak, jak to učinilo ministerstvo zemědělství, které mně - jak se říká laicky - hnulo žlučí, protože oni vůbec nepochopili tu problematiku a podívali se na to ryze formalisticky z hlediska toho, proč vlastně my nemůžeme něco udělat, proč se nám to nelíbí a dívají se na to ryze z toho hlediska pouze v uvozovkách týrání zvířat, ale ta problematika s sebou nese další rizika. Já chci říct, že je stále čas ještě na tu prevenci, já nevidím hlavně důvod, proč už ten legislativní proces nějakým způsobem nepokročil dále, my už se tady o tomto problému bavíme vlastně několik let. Pořád někdo něco slibuje, narážím tady i na legislativce, kteří jsou zde přítomni. Nechci slyšet žádné populistické řeči někde na veřejnosti nebo v televizi. Chci, aby už si k tomu sedli a začali pracovat, protože my na tom pracovat prostě nemůžeme, nemáme k tomu žádný mandát ani oprávnění. Čili, začněte. První samozřejmě hledisko - národní registr a celková povinnost čipovat ty psy, to je základní krok pro tu prevenci. Nevidím vůbec problém v tom, aby se to nezrealizovalo co nejdříve. Nevidím pro to prakticky žádnou překážku a vzhledem k tomu, jaká by to přinesla pozitiva, nevidím ani moc velké dopady na státní rozpočet. Dále je nutné se zaměřit... Pořád je čas na tu prevenci. S ní samozřejmě potom, jak se říká - každý Čech je schopen obejít zákon, ale nevymýšlejme si, proč tedy nemůžeme udělat nějaký zákon, nebo nějakou novelizaci, protože to někdo obejde, ale zaměřme se na vytvoření toho a potom můžeme to posouvat dál a nacházet cesty, aby to právě nikdo nemohl obcházet. Já když si budu chtít otevřít třeba obyčejný stánek s limonádou támhle někde u rybníka, tak musím mít na to živnost, nikoli volnou, ale musím splnit x podmínek. Pakliže to nesplním, pořád mně tam budou chodit kontroly, hrozí mně šílené pokuty, v neposlední řadě, když budu něco porušovat neustále, tak třeba i trestní stíhání. Takže první krok, podle mého názoru, vyjmout chov, takový ten základní chov zvířat, nemyslím samozřejmě hospodářská, tam jsou jasná pravidla, jiná živnost, ale ten základní chov zvířat vyjmout z volné živnosti, hodit to do jiné. Ať jsou tam také dány podmínky, ať jsou tam dány odborné požadavky, je to první další téma po tom národním registru, na které by se měli legislativci zaměřit. Důležité je totiž si uvědomit, jaká rizika ty takzvané množirny přenášejí. Ona to není jenom ta problematika týkající se týrání zvířat a s tím spojené utrpení v rámci těch šílených podmínek pro ta zvířata. Ale tam jsou i dopady další, včetně dopadů na státní rozpočet. Máme tady dopady daňové, protože ti lidé prostě nepříznávají příjmy, neodvádí z toho daně. V neposlední řadě, když nejsou důsledné kontroly, nemám na to ten aparát konkrétní, tak prostě já ty pokuty nevyberu. A oni ti úředníci ani nechťejí pátrat po nějakých cestičkách, oni by teoreticky mohli, protože samozřejmě i v dnešní době máme tedy nějaké zákony, které by to postihovat, dá se říci, daly, ale je to poněkud složitější. A pro toho obyčejného, takzvaného úředníka, to je natolik složité, že prostě po tom on sám nepůjde. Takže vytvořme, je to skutečně na tom legislativním procesu, vytvořme systém, vytvořme - ať už novelizaci nějakého zákona, nebo nový zákon, ale ať jsou tady dána jasná pravidla. Cílem by mělo být vlastně omezení jak toho týrání zvířat, tak finančních ztrát, tak samozřejmě máme tady i zdravotní rizika. Nejsou tam ta zvířata kontrolovaná, mnohdy nejsou odčervována, nejsou očkována. Máme tady riziko zavlečení nebo rozšíření nějakých i nálezů, což není úplně zanedbatelné. Takže pakliže ministerstvo zemědělství tato další rizika prostě nevidí, pak mě to velmi zaráží a je mně to minimálně líto. Do budoucna určitě jeden z okruhů, nebo jedno z témat té petice, zákaz vlastně prodeje těch zvířat. Já si myslím, že do budoucna určitě zákaz prodeje zvířat takzvaně bez papírů, respektive zákaz úplně prodeje jakýchkoliv zvířat, která nebudou podléhat, nebo na jejichž chov nebudou mít majitelé tu v uvozovkách - laicky řečeno -

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

licenci, a do toho by stejně mohli spadat pouze chovatelé, kteří by chovali psy bez papírů. Prostě advokáti také mohou poskytovat právní služby za odměnu, jiní lidé nemohou, pouze advokáti, tak ať je to také tak, že prostě ten, kdo nemá chov, nebo takzvaný chov zvířat s papíry, tak ten prostě nebude moci prodávat to zvíře. Ať si ho tedy daruje, ať si ho někde tam zpeněží a ono je to přejde, ty lidi. Prostě pak to bude jasné. Jakmile bude někdo prodávat na ulici nebo někde se něco zachytí, je to už možno sankcionovat. A ty pokuty - zase, nebavme se o nějakých konkrétních částkách, to nechme na legislativcích. Bavme se o té části represe, jak by se to dalo řešit, dejme tam nějaké návrhy, oni ať si to sami proberou, rozptyly - máme tady obdobné rozptyly v rámci správního řízení, můžeme se podívat na nějakou obdobnou problematiku. A samozřejmě s tím souvisí potom i změny v rámci trestního práva, takže ta novelizace by se neměla týkat pouze správních předpisů, ale i samozřejmě předpisů trestních. Já nechám slovo dál. Děkuji za pozornost.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Děkujeme. Vy se držíte hesla - kde je vůle, je cesta. Bohužel té vůle je velmi málo.

JUDr. Klára Long Slámová: Bohužel, no. My potřebujeme, aby prostě ti, kteří ten mandát mají, aby se do toho opravdu zahryzli, takzvaně, aby to začali dělat.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Položit otázku, co udělat pro to, aby té vůle bylo víc. Já vás poprosím, vypněte si mikrofon. Další na řadě je veterinární lékařka, paní MVDr. Martina Načeradská.

MVDr. Martina Načeradská, veterinární lékařka: Dobrý den, já děkuji. Já jsem hrozně ráda, že se toto slyšení koná, protože když jsme před rokem s paní Brabcovou dělali tu konferenci v Senátu, pod zaštitěním paní senátorky, tak jsme vůbec netušili, že to bude mít takový efekt, takže jsme hrozně rádi, že to nebylo jenom takové plácnutí do vody, ale že se něco tak postupně děje. Já se setkávám ve své praxi právě s těmi případy, kdy ti lidé si pořídí to zvíře právě od toho špatného chovatele. Dost často řešíme právě, že třeba místo toho, aby ti lidé z toho zvířete měli radost, tak ve výsledku utratí strašné peníze za jeho léčbu. Teďka konkrétní případ, nejpozdější, je, člověk, aby ušetřil, tak si pořídil zvíře z Německa, kam bylo importováno s fenou z Ukrajiny. V tom Německu ho koupil za 3 tisíce eur, to štěně. To štěně nemělo pořádně v pořádku očkování, pas, ani čipování. Bylo dovezeno do České republiky. A teď je zhruba měsíc a půl v léčení, které stojí 7,5 tisíce, zatím, a bude stát mnohem víc ještě. Takže ten člověk, aby ušetřil, a už je to o tom, že ten člověk aby ušetřil, on nám to vyloženě řekl, když jsme se ho ptali, proč si proboha pořídil psa, který nemá srst, má kůži samý bolák. On říkal, že ušetřil. Tak jsme mu říkali, že takhle to moc nefunguje, s kolegyněmi z práce. Pak jsou další typy lidí, kteří chtějí to štěňátko zachránit, tam odsud. A toto je případ od jedné paní, která zase, když jí přijde na kontrolu státní veterinární správa, tak ona ty psy nahází přes plot sousedům a už je tam vlastně ani nemá, takže není co kontrolovat. A tam odtud pochází jedno štěně, které mělo tři druhy parazitů. Léčba trvala dva měsíce, samozřejmě taky stála několik tisíc. A teď problém je, že někteří ti parazité mohou být přenosní na lidi. Když se absolutně nekontrolují ty chovy a ti lidé si mohou koupit a ještě přemýšlí, že ušetří, vlastně tam jsou špatně dvě věci. Jednak ti lidi, kteří to kupují, a jednak ti lidi, kteří to prodávají. Není to jenom o tom, že jsou množitelé, v uvozovkách, ale je to o tom, že jsou i lidé, kteří jsou ochotni si ta zvířata kupovat. A takový člověk potom doplatí na to, že chtěl někomu pomoci, anebo že chtěl ušetřit. No a mohou to chytit děti. Měla jsem paní, která si takto pořídila zvíře, které chtěla zachránit a sama chytla chlamydie, třeba od kočky, protože sama byla v terapii, byla onkologická pacientka. Toto si myslím, že by bylo potřeba se nad tím zamyslet, protože to není jenom o tom, že ta zvířata jsou chudáci, to neříkám, to je bezpochyby a hlavně a vůbec se nemluví o tom, jak psychicky strádají. Ono se to dá srovnat, to, v jakých podmínkách ta zvířata žijí, ke koncentračním táborům. Takové zvíře pravděpodobně už nikdy nebude normální, když si ho ten člověk pořídí. Já si myslím, když už zvířata jsou naši partneři, tak bychom měli mít prospěch z toho vztahu. Je na to spousta studií, že prospívá vztah zvířete a člověka, jenomže problém je v tom, že když ten člověk stráví se zvířetem veškerý čas na veterině, anebo doma, protože to zvíře není schopné chodit ven, tak je to potom těžké. A to nemluví jenom o psech, to je s kočkami. V Brně, od kolegyně mám informace, já tomu říkám nahatá morčata, protože ta se dají prodávat za slušné peníze ještě, takže se na tom dá taky vydělat. Já osobně jsem se setkala

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

s králíky, kteří měli zónozu - encefalitozón se to jmenuje - a ta chovatelka je úplně s klidem prodávala. Když té majitelce ten králíček uhynul, tak řekla, že jí dá dalšího. Oni to vůbec neřeší, je jim to úplně jedno. A ještě k tomu centrálnímu registru bych měla jednu poznámku. Byli jsme s panem doktorem Semerádem v prosinci v Paříži, kde jsme měli takové školení od francouzských partnerů, vlastně kolegů. Jednak nám ukázali, jak to funguje ve francouzském útulku, ideálně, jednak nám udělali školení přímo na ministerstvu zemědělství a v jejich centrální databázi, která funguje přes 10 let. Ti Francouzi jsou ochotni nás nechat nahlédnout do zákonů. Já ty zákony mám a mám v podstatě zpracovanou i reportáž z toho našeho cestování do Francie, takže kdokoliv bude chtít, můžu mu to poskytnout. Už jsem tomu, kdo mě požádal, informace poskytl. Takže, z hlediska mé praxe, já jsem ráda, že se o tom aspoň už mluví, protože změna z minulého roku je, že lidé už vědí, že existují špatní chovatelé a říkají: No, my už asi víme, že jsme udělali chybu. Ale stejně pořád si to zvíře pořídí. A poslední, to uzavřu, a paní Brabcová pořádá na konci srpna Den pro štěně, což je vlastně součástí osvěty. My jsme ho minulý rok pořádaly spolu, ale já už to teď nezvládám, takže jí budu akorát pomáhat, jenom tak trošku. Ale inspirovala jsem se minulý rok právě v Anglii, protože oni tomu říkají Puppy for awareness Day. Probíhá to v Anglii, v Austrálii, v Americe. Jsou to dny, kdy se odborníci snaží zvýšit osvětu, informovat, že něco takového existuje.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Paní doktorko, děkujeme. Mimo jiné ve Velké Británii je více organizací na ochranu zvířat než na ochranu dětí. To jen tak na okraj. Ještě položím jednu otázku. Pod jaký rezort patří veterinární lékaři? Kdo vás zastřešuje? Ministerstvo zemědělství?

MVDr. Martina Načeradská: Jo, ano. My jsme... Praktiky má na starosti komora veterinárních lékařů, ale jinak jako veterináři všichni patří pod ministerstvo zemědělství.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Jinak ještě určitě by to chtělo nějakou velkou kampaň další informační pro lidi, kteří si hodlají koupit pejska, aby jim nezbyly oči pro pláč a aby skutečně to byla radost pro rodinu, spoustu útrap.

MVDr. Martina Načeradská: Já jsem udělala desatero, které šířím, kde můžu, už snad se to podařilo, i paní Tichá se snaží za kynology šířit, takže ono to postupuje, ale pořád ještě pomalu.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Díky. Poprosíme dalšího veterinárního lékaře, pana MVDr. Pavla Hrona, zástupce pracovní skupiny Poslanecké sněmovny k problematice zvířat v zájmových chovech. Pane doktore, prosím.

MVDr. Pavel Hron, zástupce Pracovní skupiny PS PČR k problematice zvířat v zájmových chovech: Děkuji. Dobrý den. Já jsem tady proto, abych vás informoval o tom, že vznikla vlastně, že proletěla taková, nebo letí taková první, podle mého názoru, pozitivní vlaštovka, a to je právě vznik a činnost pracovní skupiny k problematice chovu, k problematice zvířat v zájmových chovech. Než budu o té skupině mluvit, tak si dovoluji shrnout několik termínů, které už tady padly a které skloňujeme neustále. Prvním z těch termínů je slovo množírna, které jsem se pokusil definovat. Je to tedy místo, v němž je produkováno nadměrné množství společenských zvířat za účelem jejich prodeje. Zdůrazňuji, nadměrné množství. Takže, co to je nadměrné množství? To je takové množství, které převyšuje zoohygienické možnosti chovatelského prostředí a má tedy za následek zvýšení zdravotních rizik v dané skupině zvířat. A co jsou to pro laiky hygienické možnosti? To jsou podmínky, které musí být splněny a dodržovány, aby zvířata, která jsou v nich chována, netrpěla, byl zajištěn jejich co nejvyšší komfort a uchráněno jejich fyzické i psychické zdraví. Mezinárodní kynologická federace definuje slovo množitel nebo množitelé jako lidi, kteří se soustřeďují na nákup a prodej psů za účelem ekonomického zisku a kteří přitom neberou dostatečné ohledy na blaho jednotlivých psů. Takže důležité tady je, každý, kdo chová, produkuje, nakupuje či prodává nadměrné množství zvířat, přičemž nebere dostatečné ohledy na jejich komfort a zdravotní zájem. Tak a teď už jsme se všichni shodli na tom, že slovo množírna je poněkud vágní, nepřesný, možná i příliš hanlivý pojem. My jsme ho tedy zaměnili podle našeho názoru za přesnější pojem - neregulovaný chov, a od tohoto okamžiku používáme tento název místo slova množírna. Jaké dopady má neregulovaný

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

chov na zvířata? Už tady bylo řečeno, že zvířata jsou náchylná k infekčním onemocněním, v jejichž důsledku se setkáváme s čerstvými úhyny, zvířata jsou předávána k novým majitelům ve špatném výživném stavu, s narušeným imunitním systémem a ve většině případů nebo snad asi vždycky, nejsou očkována ani odčervena, což s sebou nese další rizika i pro jejich okolí. Nakonec štěňata nějaká přichází k novým majitelům naprosto nesocializovaná, je narušen jejich psychický vývoj a v podstatě tito psi jsou po celý svůj život nevyrovnaní. Samozřejmě dopad neregulovaných chovů nebo neregulované chovy mají dopad i na nové majitele. Ti jsou mnohdy překvapeni rychlými nebo brzkými a nepředvídanými náklady na léčbu zvířat. Když se dostávají k veterinárnímu lékaři prakticky hned poté, co štěně převezmou, a často jsou překvapeni tím, že jim ani to zvířátko dlouho nevydrží. Ke koupi dochází na neutrálních místech, to už tady bylo také řečeno, takže prodejce není nikdy dohledatelný. A prodej se vždy uskutečňuje bez jakýchkoliv dokladů, tedy beze smlouvy, která by umožnila odstoupení od transakce nebo finanční kompenzaci. A nakonec zvířata nejsou označena, takže schází jejich evidence a není možno prokázat jejich původ. Takže na otázku, zda v naší zemi jsou dostatečně, nebo jsou vytvořena dostatečná pravidla pro chov zvířat, můžeme než odpovědět, že bohužel nejsou. Zvířata tedy chová kdokoliv, kdekoliv, za podmínek, které nevyhovují potřebám těch zvířat. Bohužel, kromě chovatelských řádů, o nichž, myslím si, že tady ještě dneska bude řeč, které má k dispozici Českomoravská kynologická unie, v podstatě u nás nejsou žádné předpisy, které by upravovaly zoohygienické podmínky pro zvířata. Mám na mysli zvířata ve společenských chovech. Takže opět chov a množení provádí kdokoliv bez ohledu na potřeby zvířat a na dobré mravy. Provádí je kdokoliv a kdekoliv v podmínkách, které zákonitě nevyhovují potřebám zvířat. Přestože prodej zvířat je zařazen mezi živnosti vázané, provozuje je kdokoliv a kdekoliv, tedy i na místech, která jsou nevhodná a k tomuto účelu nejsou určena. Bylo tady řečeno na parkovišti, v tržnici, před domem, kdekoliv. **My chceme sjednat nápravu, takže navrhujeme stanovit přesná pravidla pro chov zvířat, pro jejich přepravu a pro jejich prodej, vytvořit kontrolní mechanismy a jmenovat kontrolní orgány, udělit těmto orgánům příslušné pravomoci a zavést a důkladně vymáhat sankce za nedodržování nastavených podmínek.** Chov zvířat a jejich reprodukci za komerčním účelem zařadit mezi vázané živnosti, což je velmi důležité, ale bohužel, i v případě toho prodeje se toto obchází. Ty normy by se měly týkat především provozovatelů chovů a jejich zaměstnanců, to znamená personálu - jejich zařízení, měly by upravovat zoohygienické podmínky chovu a dále by se měly týkat přepravy zvířat, způsobu prodeje, míst určených k prodeji a **měly by řešit i povinnou dokumentaci**, o té je taky řeč - především označení zvířat, kupní smlouva a další doklady. **Jak by měly vypadat kontrolní orgány? Kontrolní orgány by měly být tvořeny, nebo kompetence kontrolovat by měla mít především státní veterinární správa, samozřejmě že Policie České republiky a městská policie, obecní úřady, soukromí veterinární lékaři, kteří by byli pověřeni kontrolou, finanční úřady a celní správa. Samozřejmě by kontrolní orgány měly mít své pravomoci, a to jest vstupovat do objektů sloužících k chovu zvířat kdykoliv, a to i bez předchozího upozornění majitele, už to tady bylo řečeno, provádět místní šetření a kontroly prostředí, dodržování zoohygienických norem, zdravotního stavu zvířat, kontroly dokumentace, která se vztahuje k chovaným zvířatům, jejich přepravě, vývozu, dovozu, prodeji. Potom by měli mít právo požadovat sjednání nápravy zjištěných závad, ukládat sankce a podávat trestní oznámení. Samozřejmě, že povinnosti musíme také přenést na chovatele, to především.** Dneska chovatelé nejsou vázáni vůbec ničím, chcete-li množitelé nebo producenti, takže jejich povinnosti bychom měli jasně definovat. Mezi jejich povinnosti by mělo patřit zřízení a **provozování chovatelských zařízení pouze v souladu s obecně platnými předpisy, kdykoliv umožnit kontrolnímu orgánu vstup do chovatelského zařízení a poskytnout, samozřejmě kontrole účinnou součinnost a o všech chovaných jedincích vést předepsanou dokumentaci, která dneska schází.** Kde začít? My už jsme začali s tím, vznikla pracovní skupina k problematice zvířat v zájmových chovech. Už několik měsíců intenzivně pracujeme na přípravě legislativy. Úkolem této pracovní skupiny je sestavit pravidla, která neregulované chovy změní v chovy regulované, nebo zamezí jejich existenci. Vytvoříme, nebo chceme vytvořit obecně závazné normy pro chov, množení, prodej zvířat všech druhů a kategorií, tedy nejenom psů, ale postupně i všech druhů. Dále bychom měli navrhnout jmenování kontrolních orgánů, které v budoucnu budou chovy zvířat důsledně sledovat. Chtěli bychom připravit předlohu zákona, který bude danou problematiku řešit - a tu pak předložíme sněmovně a Senátu ke schválení. V současné době už skupina dokončuje předlohu pro zákon, který bude upravovat označování psů. Ten považujeme za primární, aby každé zvíře mohlo být vybaveno povinnou dokumentací, která bude osvědčovat jeho identitu,

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

historii a původ. Každé zvíře by mělo mít, taky tady, myslím, pan poslanec mluvil o dokumentaci psů, stejně tak jako u aut nebo u lidí, občanské průkazy, každé zvíře by mělo mít doklad identity nebo kartu identity. Nerad bych tomu říkal průkaz původu, neboť to je zavádějící termín, všichni víme, co to znamená, a mohlo by to být zaměňováno s průkazem původu u chovných zvířat. Ale doklad, jakýkoli průkaz identity, který bude zvíře doprovázet po celý jeho život. A budeme tedy vědět, odkud to zvířátko pochází. Dále bychom měli vytvořit závazná pravidla pro chov, která přesně vymezí optimální životní podmínky pro každé chované zvíře a stanovení podmínek pro reprodukci zvířat, přepravu a prodej. To jsou právě ty zoohygienické podmínky, o kterých jsem mluvil na začátku. Chci upozornit na to, že nechceme problém zpolitizovat, naopak jsme otevřeni každému, kdo do této problematiky z titulu své odbornosti může přispět. Hodláme jít napříč politickým spektrem, bez ohledu na politické zájmy kohokoliv, protože problematika se týká nás všech. Složení, v rychlosti složení pracovní skupiny. Za prvé, je to tam napsané, já už to nebudu... Poslanci sněmovny, dále veterinární lékaři z praxe, zástupkyně nebo zástupce komory veterinárních lékařů, zástupce Českomoravské kynologické unie, která synchronizuje zájmy chovatelů a práci té skupiny, abychom nikoho nepoškodili, potom zástupce ministerstva zemědělství a státní veterinární správy. V případě potřeby si zveme hosty, kteří se mohou vyjádřit vždycky právě k projednávané problematice a k řešení dílčích problémů, například je to právnička, kterou je paní doktorka Remešová, kterou jsme angažovali proto, aby nám, Rennerová, promiňte, promiňte, aby nám připravila podklady pro legislativní komisi. A na konec tady jsou kontakty, kdyby někdo chtěl s námi komunikovat. Dovolte mi ještě jednu drobnou myšlenku, svoji. Chci říci to, že existuje mnoho atributů, podle kterých se dá posuzovat kulturní vyspělost národa. A jsem přesvědčen o tom, že vztah ke zvířatům je jedním z nich. A řadím ho mezi ty důležitější. Děkuji vám za pozornost.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Pane doktore, děkujeme za velmi logický a vyčerpávající příspěvek, se vším souhlasíme, myslím, souhlasíme, nebo můžeme souhlasit. Chtěla bych se zeptat, máte nějakou časovou vizi, do kdy by se předložila vlastně ta první díla, první část velkého smysluplného...

MVDr. Pavel Hron: No, ta časová vize... Bohužel vám neřeknu datum, ale časová vize je ta, že bychom byli rádi, abychom tuto otázku toho čipování a toho označování uzavřeli co nejdříve, abychom mohli přejít k dalšímu tématu, čímž je právě regulace neregulovaných chovů.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Výborně!

MVDr. Pavel Hron: Takže bohužel vám nemůžu odpovědět konkrétně.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Senát může přislíbit podporu.

MVDr. Pavel Hron: Děkuji.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Děkujeme též.

MVDr. Pavel Hron: Budeme... Chytám se toho. Děkuji.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Jinak vážení, kdo je na usnutí, vedle je připravená káva a další pití, takže neváhejte a klidně si v tichosti odejděte a přineste sem něco k pití. Teď bych poprosila dalšího vystupujícího, a je to pan Ing. Jindřich Šnejdrla z ministerstva zemědělství, který je náměstkem pro řízení sekce komodit, výzkumu a poradenství. Pane Šnejdrla, můžeme poprosit o váš příspěvek?

Ing. Jindřich Šnejdrla, Ministerstvo zemědělství ČR, náměstek pro řízení sekce komodit, výzkumu a poradenství: Děkuji za slovo, paní senátorko. Já chci v prvé řadě poděkovat za pozvání na dnešní veřejné slyšení. Myslím si, že akce tohoto druhu jsou bezesporu prospěšné. Nicméně ty názory, které tady dneska zaznívají, jsou dle mého názoru velmi všeobjímající, a bude velmi složité, takříkajíc z jedné vody na čisto, celý ten problém uchopit. Myslím si, že bychom se měli domlouvat a domlouvat se velmi intenzivně na postupu, který

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

zvolíme, který by mohl vést ke kýženému cíli. My dneska máme otevřen zákon veterinární, nevím, jestli bychom dokázali některé z těch námětů do tohoto zákona zakomponovat. Mám spíš za to, že celá ta problematika, která tady je dneska diskutována, by se spíš měla vztahovat k zákonu, který tady byl zmíněn, to znamená zákon 246 - o týrání zvířat. Ten v tuto chvíli nemáme v plánu legislativních prací a museli bychom to otevřít. Jenom chci upozornit, že to určitě nebude v roce 2015, pokud tedy se rozhodneme, tak by to muselo být nejdříve v roce 2016. Nicméně ty věci, které tady zejména pan doktor Hron zmínil, ty opravdu jakoby tu problematiku řeší velmi, velmi průřezově. A já nevím, jak to gesčně uchopit, protože jsou věci, které se vztahují k záležitostem, které řeší ministerstvo vnitra; jsou věci, které gesčně řeší ministerstvo průmyslu a obchodu, to jsou ty vázané živnosti; pak samozřejmě jsou věci, které řeší ministerstvo zemědělství, ale i ministerstvo životního prostředí a skutečně bude v tomto případě velmi složité ty věci nějakým způsobem pojmenovat. Samozřejmě, musíme se taky domluvit na terminologii. Množirna, v případě, že se budeme bavit o psech, možná jsou dvě feny, tři feny, nebo čtyři feny, nebo deset fen, nebo já nevím, kolik fen; v případě že se budeme bavit o kočkách, tak je to jedna kočka nebo deset koček, v případě, že se budeme bavit o kanárech, tak je to - kolik, dva kanáři, nebo pět kanárů, nebo deset kanárů. Já chci jenom upozornit, abychom tady nevytvořili nějakou velmi silnou diskriminační kampaň, kdy jednu skupinu chovatelů budeme upřednostňovat či upozadovat vůči druhé skupině chovatelů. Tady ještě poslední slovo k tomu mému úvodnímu vystoupení. Já si myslím, že máme dneska dostatečné množství nástrojů, jak s těmi, kteří se chovají přinejmenším nestandardně, udělat pořádek. Jestli paní doktorka Načeradová, Načeradská, pardon, já špatně do dálky vidím, jestli máte informaci o tom, že přijde kontrola ze státní veterinární správy, a někdo ta zvířata nahází k sousedovi přes plot, tak ten soused asi pravděpodobně musí s tím nějakým způsobem souhlasit, že mu tam někdo nahází zvířata. Já jsem z vesnice a vůbec si nedovedu představit, že by mě soused, který naštěstí tedy žádnou množirnu nemá, mně naházel štěňata přes plot. To teda jako bych s ním zatočil. Určitě to je k řešení už podle stávajících právních předpisů České republiky. A tady bych se chtěl velmi silně ohradit za kritiku práce státní veterinární správy, pokud máte povědomí o tom, že státní veterinární správa prostřednictvím krajských veterinárních správ jakýmkoliv způsobem pochybila, tak prosím pěkně, prosím o písemnou informaci tohoto konání na adresu ministerstva zemědělství. My máme dostatek práv k tomu, abychom sjednali nápravu. Ale my v tuto chvíli žádnou takovou informaci prostě nemáme. Že by státní veterinární správa nekonala tak, jak ukládají zákonné předpisy České republiky. Takže to je v tom prvním kole všechno. Paní senátorko, samozřejmě, tu odbornou část by řešil pan kolega Kruml, který v této věci je daleko zběhlejší, já se spíš zajímám o komodity, ale přesto všechno jsme připraveni jakýkoli dotaz zodpovědět. Děkuji.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Pane náměstků, díky za velmi konkrétní příspěvek. Já jsem se chtěla zeptat, jaké hlavní nedostatky vidíte u zákona proti týrání zvířat, který jste zmiňoval. Já se domnívám, že je to hlavně špatná vymahatelnost. Nebo vidíte ho, že je nedostatečný, co se týká jeho šíře nebo...

Ing. Jindřich Šnejdrla: Já myslím, že zákon o ochraně zvířat proti týrání je v tuto chvíli nějakým způsobem definován a samozřejmě můžeme se bavit o jednotlivostech tohoto zákona, ale já jsem přesvědčen o tom, že pokud by byla vůle ty nejkřiklavější problémy řešit ze strany těch, kteří o těchto problémech vědí, protože ne všechno mohou orgány státní veterinární správy odkrýt, rozklíčovat, odhalit.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Stihnout.

Ing. Jindřich Šnejdrla: Tady je potřeba, aby součinnost občanů České republiky byla daleko aktivnější, než tomu až doposud je. A úplně na závěr, když tedy ještě mám to slovo... Samozřejmě, pokud existuje poptávka, existuje zákonná nebo zákonná, existuje nabídka. A tady je potřeba taky, aby občané, kteří právem možná poukazují na tyto nešvary, se zamysleli nad činnostmi a nad konáním své vlastní osoby. Pokud někdo koupí psa, který evidentně pochází z nějakého chovu, který na první pohled o tom hovoří, tak by takového psíka v žádném případě neměl kupovat. Pokud bude v tom okamžiku informovat orgány státní veterinární správy, jsem přesvědčen o tom, že orgány minimálně tedy zahájí činnost.

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

Senátorka Zuzana Baudyšová: Děkuji mnohokrát. Souhlasím s vámi. Dalším vystupujícím je pan MVDr. Jiří Kruml, rovněž z ministerstva zemědělství.

MVDr. Jiří Kruml, Ministerstvo zemědělství ČR, Odbor živočišných komodit, vedoucí Oddělení ochrany zvířat: Dobrý den. Budu se snažit rychle, abychom dohnali skluz. K problematice množičen v podstatě velice zásadně tady pohovořil pan doktor Hron, pan náměstek Šnejdrla uvedl stanovisko ministerstva. Já bych to vzal teda po té praktické stránce. Za prvé, úplně na začátek bych rád konstatoval, že sice tady několikrát zaznělo, že ministerstvo zemědělství jsou ti padouši, kteří nemají empatii. Není to pravda. Pan doktor Hron ví, že na té problematice spolupracujeme, dlouhodobě spolupracujeme, že se snažíme o systémová řešení, o taková řešení, která účinně zasáhnou problém - ne jenom vnější znaky, ale i podstatu. To není příliš líbivé řešení, ale je jediné praktické. K definici množičrny se už vyjadřovat nebudu, protože to tady už bylo řečeno. V podstatě v článcích, týkajících se množičren, i v některých peticích, protože toto není jediná petice na toto téma, kterou jsem četl, která se k nám dostala, není zcela jasné, v čem ti autoři petic vidí tu špatnou podstatu množičren. Proto si myslíme a v pracovní skupině, kterou vede pan doktor Hron, jsme se snažili o definici problému a o jasné stanovení jak rozměrů, tak nebezpečnosti tohoto jevu. Rád bych upozornil, že množičrna, budu tomu říkat pracovní tak, protože neregulovaný chov ještě stále nemám zažitý, ale nemám to slovo rád, myslím tu množičrnu, nejde o nový jev, jak se občas prezentuje, není to specificky český jev, je to jev, který popsal už Eberhard Trumler v 80. letech ve Spolkové republice Německo, a příčiny byly úplně stejné, jako jsou dnes u nás, průběh byl úplně stejný, jako je dnes u nás. Nakonec to vyřešil v podstatě trh. Chtěl bych upozornit, že ministerstvo zemědělství, státní veterinární správa o existenci problémových chovů jako takových ví, jsou však známa i úskalí, která brání v nějakém operativním řešení. Za prvé, případy se ke kontrolním orgánům dostávají pozdě, pokud vůbec. Tady zaznělo - řádově tisíce nebo desetitisíce zvířat zadržovaných v Itálii, 50 tisíc psů uváděl pracovník francouzského ministerstva zemědělství zadržovaných ve Francii. Pan doktor, pan ředitel Semerád k tomu určitě bude vědět čísla, kolik bylo podáno stížností, kolik bylo podáno podnětů na řešení této problematiky. Pokud o tom státní veterinární správa neví, těžko může něco řešit. Další věc - nedostatečné důkazy. Bohužel, nedostatečné důkazy, s tím jsme se setkali mnohokrát. Lidi říkají: Nebudu udávat. Když nebude udávat, je to těžké. Ochrana obydlí, další problém, vstup do obydlí, zaznělo to tu, myslím, že to říkal pan doktor, nebo někdo to tu povídal. Vstup do obydlí je velký problém. Ministerstvo zemědělství se to v rámci novely zákona 246 snažilo v roce 1992 řešit. Neprošlo to, narazilo to na odpor, má to své pro i své proti, odpor byl v daný okamžik větší. Další jsou procesní obstrukce ze strany kontrolovaných, musím říct, že kontrolování znají předpisy velmi brilantně, zvláště to, co se jim hodí. Nejčastěji zmiňované problémy v článcích nebo v peticích. Chov psů bez potvrzení původu, bez PP. Tady bych spíš apeloval na to, co říkal pan doktor Hron, nezaměňovat průkaz původu s průkazem s průkazem, s nějakým osobním průkazem psa, očkovací průkaz, cokoliv. Rozmnožování psů jako takové, rozmnožování psů, prosím vás, není problém. Je cílem každého chovatele, cílem každého chovu, chovaná zvířata rozmnožit. Pokud je nerozmnožují, pak nevím, proč je chovám. Ale je jedno, jestli má jednoho psa, nebo 50 psů, v tom není podstata problému. Podstata problému je v tom, jakým způsobem ta zvířata chová, jak o ně pečuje, jak o ně zajišťuje péči, přesně tak, jak to tady říkal pan doktor. A poslední věc je závadný způsob chovu nebo prodej štěňat, prodej, nevím, proč by se některá štěňata mohla prodávat a některá jenom darovat. To asi legislativně těžko projde. Závadný způsob chovu, to je to, co my vidíme jako základní problém. Obvyklé znaky problémových chovů tady shrnul pan doktor, takže s tím nebudu zdržovat. Rozsah problému. V současné době není seriózně definován rozsah tohoto problému. Všichni hovoří o tisících chovů, o desetitisících zvířat, ale konkrétně jmenovitě nahlášeno, tak, aby mohla státní veterinární správa, respektive krajské veterinární správy konat, je minimum. Objektívni problémy, které my vidíme jako základní, toto, co je špatné v těch takzvaných rozmnožovnách, je to chov v závadných podmínkách, jak tady říkal pan doktor. Chov v závadných podmínkách je motivován snahou o co nejmenší náklady nebo o co největší rozdíl mezi náklady a ziskem toho chovatele. Vede to k nedostatečné výživě zvířat, k nedostatečné veterinární péči, k nedostatečné chovatelské péči. Dále závadný způsob přepravy. Závadný způsob přepravy, tady sice pan doktor říkal, že není řešení, ale je řešení. Přepravu obecně řeší nařízení rady 1/2005, to se týká přepravy pro hospodářské účely, což rozhodně prodej štěňat je, čili na prodej štěňat se vztahuje nařízení 1. Pokud by se nevztahoval, náš zákon

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

246 v paragrafech 8a až 8g řeší ostatní přepravu, čili toto dneska lze řešit, ale musí se k tomu kontrolní orgán dostat. Další je nelegální obchod se zvířaty. Tady bych navázal na ty snahy o zavedení nebo upřednostnění centrální evidence a čipování zvířat. V podstatě nelegální obchod se zvířaty dnes funguje zcela průkazně, nicméně existuje nařízení 576 z roku 2013, které dává dnes již povinnost všem, kdo přesouvají zvířata chovaná v zájmových chovech mezi členskými zeměmi a do třetí země povinnost tato zvířata očipovat a vybavit pasportem. Přesto to k ničemu, jak vidíme, nevede, přesto se do Francie dokáže dostat 50 tisíc psů. A jenom na závěr bych řekl, že v případě nějakých legislativních opatření je třeba v úvahu vzít očekávané přínosy navrhovaných opatření, jejich proveditelnost, skutečnou vymahatelnost a v neposlední řadě dopady - včetně finančních, a to na chovatele, i na stát.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Děkuje. (mluví mimo mikrofon) Já bych vás přesně citovala, že většina majitelů psů je má proto, aby měli štěňata.

MVDr. Jiří Kruml: Chovatelů, chovatelů.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Chovatelů. Já myslím, že máme pejsky, zvláště pražští občané, protože za prvé je to přítel člověka, jsou to živí tvorové a jsou to rodinní příslušníci, a tak se k nim chováme. Takže jako nemůžeme se ztotožnit s tím, že velkochovy jsou v pořádku, určitě ne, vůbec se ptám, jestli je taková poptávka po psech, aby byly zapotřebí velkochovy, protože jako těch lidí... Ne každý si může pejska dovolit z nejrůznějších důvodů, hlavně z časových a někdy i finančních a vůbec. Takže jako ty velkochovy je otázka, jestli je třeba, aby vůbec velkochovy v České republice existovaly.

MVDr. Jiří Kruml: Tady bych jenom zdůraznil, s dovolením, že velkochov je sice krásné slovo, ale od kolika psů začíná. Zrovna tak může být závadný a velice závadný chov jednoho psa, pro těch pět štěňat. Zrovna tak může být naprosto skvělý chov, brilantně organizovaný s obrovskou péčí o zvířata, a mít těch psů 50, takže tam bych tu hranici neviděl, viděl bych ji skutečně v péči o ta zvířata.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Souhlas. Děkuje. Další důležitá osobnost dnešního odpoledne je pan plk. Mgr. Michal Plesl z Policejního prezidia České republiky. Je to v pořádku? (Michal Plesl: Je.) Výborně. Z Úřadu kriminální policie a vyšetřování, z hospodářské kriminality. Pane podplukovníku, prosím o vaše slovo.

Pplk. Michal Plesl, Policejní prezidium ČR, Úřad služby kriminální policie a vyšetřování, Odbor hospodářské kriminality: Dobrý den. Já se přiznám, že jsem musel trošičku korigovat své vystoupení, protože tak, jak mi přišla pozvánka a přílohy k té pozvánce, tak jsem si myslel, že věc těchto zájmových chovů, které slouží převážně k množení zvířat a jejich prodeji, se nikam neposunul. Jsem strašně rád, že pan doktor Hron už vede pracovní skupinou, o které jsme se bavili na tom předchozím setkání u paní doktorky Peckové. Já si myslím, že především ta petice - velice krátce, tak, jak je napsaná, tak já bych ji v životě nepodepsal... (Zuzana Baudyšová: Pardon, podepsal, nebo nepodepsal?) Nepodepsal, protože petice za návrh změny zákona ve věci množení, takový zákon prostě neexistuje. Tak co bychom asi měli měnit. Ale v každém případě ta věc okolo, jak znám tu problematiku, samozřejmě tomu dává, pro mě tedy, pro mě je to jiný rozměr. Ale jenom k tomu, co tam je napsané. Já si myslím, že když to vezmu od počátku - zvýšení kompetencí státní veterinární správě a krajských veterinárních správ, já myslím, že tyto orgány své kompetence mají. Využívají je a není pravda, že by měly být obviněny z nějaké laxnosti, nečinnosti, nezájmu, to vůbec ne, naopak. Opak je pravdou. Ale pokud by se skutečně podařilo podle mého názoru zavést registr, zavést třeba povinné čipování, tak všechny pravomoci těchto orgánů budou v úplně jiném světle, protože skutečně jak správní orgány, tak i policejní orgány dojíždějí v šetření těchto případů většinou na nějakou důkazní nouzi, tak, jak o tom mluvil i pan doktor Kruml. Takže jsme za to, pokud by k tomuto došlo, určitě, určitě v návaznosti tak, jak je to postupně napsané, by potom ty kompetence se třeba nemusely až tak měnit, tak, jakým způsobem jsou. Byť teda ty vstupy do obydlí, jsme se bavili o tom už posledně, pan doktor Bendl nám tady vysvětloval, jakým způsobem se vstup do obydlí z hlediska zákona o policii, proč to neprošlo... Jinak samozřejmě

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

tady nejde o jeden zákon, ale jak říkala paní doktorka Slámová, jde o celou řadu zákonů, které se nějakým způsobem budou muset do toho zahrnout, ať je to živnostenský zákon, zákon o policii, trestní zákoník, tam si myslím... Nebo trestní řád, nevím. Ale co mi chybí, když tedy už je pracovní skupina, tak mi chybí to, že by někdo měl provést analýzu toho, jakým způsobem to nyní funguje, vzít případy, proč ty případy nedopadly tak, jak si představuje většina z nás, a na základě toho by měla ta pracovní skupina najít nějaké cesty. Poslední věc, jenom k té petici, zakázaný prodej štěňat bez průkazu původu. To se na mě nezlobte, jaký je rozdíl mezi štěnětem, který nemá průkaz původu, a štěnětem, které prostě ho má. Podle mě vůbec žádný, podle mě by tam nemělo být průkazem původu, ale registrovaného psa v rámci té registrace, která vznikne. Pak by to mělo nějaký smysl, protože moje praxe, třeba já nevím, z on-line sázkových her, je, že svět internetu a ještě dál k internetu je tak prostě už neprůhledná a propojená, že takovéto opatření by určitě, určitě nikde asi neprošlo. Šlo by, jak říkala tady paní Vojtíková, skutečně nějaký oficiální prověřený server, který by byl nějakým způsobem medializován, to jo, tam že ti lidé budou mít nějakou jistotu, že si pejska koupí. Jinak kvitují aktivity paní doktorky Rennerové a paní doktorky Načeradské s tím, že to, co jsme se bavili u paní doktorky Peckové, poslední, že skutečně tu osvětu šíří, desatero jsem viděl, je krásné, každé vystoupení prostě těchto dvou dam nebo jejich aktivity prostě mají nějaký smysl. Co se týká policie, co může dělat policie. Já totiž myslím, že ten největší problém nebo jeden z těch problémů je ten, jak jsou malé sankce, které proti těmto lidem vlastně jsou uplatňované. Ve správním řízení to nejsem schopný ohodnotit, udělování pokut ve správním řízení, v přestupkovém řízení, odvoláčky, jak se dlouho ten proces vleče, o tom nemám přehled. Pokud se týká trestního řízení, to znamená těch případů týrání zvířat, které dojdou až k nám... To znamená, že pokud se nebudeme mluvit o nějakém veřejném spáchání trestného činu, tak teda to jednání, to týrání je spácháno zvláště trýznivým a surovým způsobem, tak policie může to ovlivnit, to rozhodování soudu, pouze tím, že bude mít co nejlépe, nejkvalitněji zpracované spisy. Důkazy, spisy, protože to rozhodování v rámci soudů je mnohdy i v rámci jednoho kraje rozdílné, v rámci okresních soudů, byť jsou ty případy prakticky identické. My můžeme pouze kvalitně zpracovat spisy a tak, jak v současné době, já nevím, loňský rok a letošní rok, máme zaměřenou metodickou činnost na spisy týkající se trestného činu 302, to znamená týrání zvířat, tak ta kvalita spisů se neskutečně zlepšila a padají nepodmíněné tresty. Ale říkám, je to o tom, jakým způsobem policie může zpracovat, může zpracovat, anebo má zpracovat ten spis tak, aby to prostě došlo k tomu soudci, který ten spis dostane na stůl, aby prostě se do toho problému dostal. A tak jako třeba máme problémy s trestnými činy, týkajícími se Cites, kdy prostě se snaží Česká inspekce životního prostředí zatáhnout státní zástupce a soudce do této problematiky v rámci nějakých školení, v rámci jejich přednášek, tak tímto způsobem by asi i tady měl být někdo ze soudcovské unie, který by prostě - ano, my máme, pořádáme nějaké semináře, a tam by se tato problematika měla přednášet, aby prostě to skutečně ti soudci viděli i v těch vašich očích. Aby to neposoudil soudce ten, který prostě zvíře má, a ten, který zvíře nemá. Jinak krátce k činnosti policie... Stoupá počet trestních stíhání, týrání zvířat, nebudu tady unavovat statistikami, ale i ten trestný čin zanedbání péče už vlastně za loňský rok ze 70 procent naznal navýšení, jedná se o 90 případů, kdy policie zpracovala 36 pachatelů. Když si odmyslíte to, že se zahajují úkony trestního řízení i ve věci otrávených orlů, kladení pastí, kde to je skutečně taky zvláště trýznivý způsob, a kde jsou teda ty, kde je ta objasněnost mnohem nižší, tak těch 36 pachatelů, objasněných 32 případů, je skutečně podle mě, podle mého odhadu, více jak 50 procent neobjasněných případů. Ta kvalita policejní práce v tomto případě určitě stoupá, a je to i díky tomu, že jsme se tady loni sešli a dali jsme se dohromady. Jinak nabízím, pokud by ta pracovní skupina skutečně měla zájem, tak zanalyzovat ty případy a toto v nějakém slušném horizontu by určitě šlo. Takže pokud bych byl pozván, tak v každém případě bych přišel. To je všechno. Doufám, že jsem to stihnul teďka.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Děkujeme mnohokrát. Bylo to vyčerpávající. (chybí část nahrávky)

Pplk. Mgr. Michal Plesl: Já jenom k té psí policii, nebo vůbec enviro-policii. Samozřejmě jsou v Evropě státy, které mají odbory, nebo dokonce, já nevím, součástí policie, které jsou speciálně zaměřeny na problematiku enviro-kriminality. V České republice to tak není. Bohužel. Prostě takové kapacity policie nemá, v každém případě jsou na každém území, to znamená na bývalém okrese, pravidelně školení, školení pracovníci služby kriminální policie, kteří toto mají na

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

starosti. Máme vypracovanou teď speciálně nově metodiku, která je teď ve schvalovacím řízení k týrání zvířat, kde prostě se, kde teda prostě toto mají ti kluci na stole, už o tom vědí a vědí, jakým způsobem mají posuzovat zvláště trýzněný způsob. Toto prostě už všechno policie dělá, v této věci.

Hovořící: Jenom jednu větu...

Senátorka Zuzana Baudyšová: Reagujte. (chybí část nahrávky)

Senátorka Zuzana Baudyšová: Já se usmívám, protože zatím vždycky s policií jsme řešili ochranu dětí a týrání dětí a dostali jsme se, tady zdravím paní doktorku Vodičkovou, na trochu jinou parketu, ale považuji ji za stejně, nebo pardon, takto se to nedá říct, ale je taky velmi důležitá, nejenom ochrana dětí, ale i ochrana psů. Další rozměr velkochovů jsou daňové úniky a já bych poprosila paní inženýrku Müllerovou a připraví se po ní paní Semelová, je to tak, nebo jsem to zvorala? Paní Čapková, pardon, promiňte. Čili poprosíme ještě jednou paní inženýrku Müllerovou z Generálního finančního ředitelství ze Sekce řízení rizik při správě daní, z Odboru vyhledávání a daňové kontroly, z Oddělení daňové kontroly.

Ing. Jana Müllerová: Já se omlouvám, já mám s kolegyní stejný příspěvek...

Senátorka Zuzana Baudyšová: Aha, dobrá.

Ing. Jana Müllerová: (hovoří mimo mikrofon)

Senátorka Zuzana Baudyšová: Dámy, v pořádku, jestli jste domluvené, dejte se do toho, je to ve vaší režii.

Táňa Čapková: Dobrý den, já vás tedy také zdravím. Mé jméno je Táňa Čapková a já jsem se s množírny osobně setkala před více než před rokem a půl. Od té doby tu problematiku hodně sleduji. A vzhledem k mé odbornosti, zabývám se jako právník daněmi už několik let, jsem slíbila velmi ráda, že vám tady řeknu něco obecně k daňové problematice množírny nebo k daňovému kontextu těch množíren. Chovatelé, a to ať už hovoříme o chovateli, dejme tomu, regulérním, nebo o množiteli, mají daňovou povinnost, stejně jako kdokoliv jiný. Jejich příjmy mohou být posuzovány ze dvou hledisek, a to buď z hlediska příjmů osob výdělečně činných, tedy podnikatelů, anebo z hlediska takzvaných ostatních příjmů, které jsou vlastně takovou sběrnou kategorií. Co se týká příjmů osob výdělečně činných... Tady by chovatel musel splňovat podmínky podle živnostenského zákona. Základním problémem zde bude, zda jeho činnost opravdu je možné, zejména tu činnost toho množitele, posuzovat jako činnost soustavnou a provozovanou za účelem generování výdělku. U těch množitelů to bude běžné, u těch chovatelů to až tak běžné být nemusí. Tam tím účelem může být potěcha z toho chovu například. A ta činnost ani nemusí být soustavná. Proto není jednoduché říci, zda chovatel, potažmo množitel, je, nebo měl by být posuzován jako podnikatel. Pokud však by splňoval podmínky, na základě kterých by měl mít živnostenské oprávnění, a přesto ho nemá, i tak jeho příjmy musí být zdaněny, a to v rámci té sběrné kategorie ostatních příjmů. Stejně tak ti ostatní chovatelé, drobní pěstitelé a tak dále, jejich příjmy také spadají také do té kategorie ostatních příjmů. To znamená, že žádný vlastně z chovatelů se té daňové povinnosti nemůže vyhnout. Co se týká povinnosti podat daňové přiznání, tak ta se vztahuje na všechny chovatele, nebo na všechny daňové poplatníky, jejichž příjmy činí alespoň 15 tisíc korun ročně. Jsou samozřejmě i různé specifické podmínky, ale toto je ta minimální hranice. Další samozřejmě podmínkou je, že jejich příjem nebyl od daně osvobozen. V tu chvíli, pokud má daňový subjekt povinnost podat daňové přiznání, musí tak učinit, a to pod hrozbou sankce, o kterých budu hovořit ještě později. Pokud chovatel, potažmo množitel, daňové přiznání nepodá vůbec, anebo ho podá, ale bude v něm tvrdit nižší daňovou povinnost, samozřejmě správce daně má možnost tuto daňovou povinnost vyměřit či doměřit v závislosti na fázi daňového řízení, a to na základě provedení dokazování, případně na základě použití takzvaných pomůcek, kdy ve své podstatě správce daně je v tuto chvíli omezován tím největším úskalím toho daňového řízení ve vztahu k množitelům, a to je právě tím dokazováním, o němž tady hovořili i kolegové přede mnou. Daňový subjekt je v daňovém řízení povinen prokazovat

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

pouze to, co on sám tvrdí v daňovém přiznání. Pokud správce daně má pochybnosti o těchto tvrzeních, tyto pochybnosti musí mít něčím podložené. Pokud nemá k dispozici žádné důkazní prostředky, kterými by tyto pochybnosti podložil, tak nemůže daňovému subjektu daň doměřit. Tím by jeho rozhodnutí bylo v rozporu se základními cíli a zásadami daňového řízení a vystavoval by správce daně své rozhodnutí riziku nezákonnosti. V tu chvíli vlastně hovoříme zde o nějakých důkazech. Jaké důkazy vlastně mají tu největší důkazní sílu v tomto případě? Samozřejmě to mohou být faktury, výpisy z účtů, nějaké potvrzení o přijetí platby; ve vztahu k množinám, samozřejmě, tyto důkazy většinou nemáme k dispozici, což vlastně můžeme označit za největší problém. Existují zde důkazy, i na konferenci před rokem byly zmiňovány, posbírané inzeráty z internetu, svědecké výpovědi osob, kterým bylo namnožené zvíře prodáno. Někaké fyzické důkazy o tom, že skutečně ten daný daňový subjekt nějaký chov provozuje. Tyto důkazy samozřejmě mohou mít nějakou váhu, ale bude záviset na tom, kolik jich bude, bude záviset na tom, jak budou dohromady poskládány a ve většině případů vůbec nemusí vést k doměření daně, protože ten důkaz jako sám jako takový musí vést k tomu, že správce daně nebude mít pochybnosti o tom, že daňovému subjektu skutečně vznikl příjem. Pokud ten důkaz nepodloží vznik toho příjmu, tak vlastně správce daně nemůže tu daň doměřit. Co se těch sankcí týká, které jsem zmiňovala, tak daňový řád zná tři typy sankcí, které by se na množitele mohly uplatnit. Za prvé je to již zmíněná pokuta za opožděné tvrzení daně, kdy v podstatě pokud množitel, chovatel nepodá daňové přiznání vůbec, nebo ho podá opožděně, vystavuje se této pokutě, která se počítá z částky vyměřené daně a může činit až 300 tisíc korun. Další možnou sankcí je penále za doměření daně. To bude typické v situaci, kdy množitel nebo chovatel nějakou daňovou povinnost tvrdit bude, ale správce daně později v rámci své kontrolní činnosti zjistí, že tato daňová povinnost měla být vyšší, a tuto daňovou povinnost doměří. V tu chvíli doměří tuto daňovou povinnost spolu s penále. Třetím typem sankce je úrok z prodlení, kdy vlastně tento daňový subjekt bude povinen zaplatit úrok za každý den prodlení s platbou této zákonné daňové povinnosti, a to od původního data splatnosti této daně, který ve své podstatě může jít i několik let zpětně. Další možnou sankcí je tedy sankce podle trestního zákoníku, a to sankce za zkrácení daně, je to trestný čin podle paragrafu 240. Zkrácením daně rozumíme to, že daňová povinnost je úmyslným jednáním daňového subjektu vyměřena buď v nižší výši, anebo není vyměřena vůbec. Zde se předpokládá úmysl, to znamená, pokud opět nebude tomu množiteli prokázán úmysl, nemůže být trestně odpovědný za daný trestný čin. Dále je zde minimální výše té daňové povinnosti, a to je 50 tisíc korun. Musíme si uvědomit, že daň z příjmů činí 15 procent, to znamená, že příjmy toho množitele by musely činit minimálně 400 a více tisíc korun, aby na základě jejich vyměření mohlo být vůbec uvažováno o vzniku trestní odpovědnosti. Dále bych zmínila také to, že ty trestní sazby jsou tady celkem mírné, v případě vlastně nejzávažnější skutkové podstaty hovoříme o 5 - 10 letech trestu odnětí svobody, což vlastně v tomto rozsahu není až tak vysoký trest dle mého názoru. Přitom zároveň trestní zákoník zde stanovuje možnost vyvinut se formou takzvané účinné lítosti, kdy ve své podstatě za splnění zákonem předvídaných podmínek množitel uhradí daňovou povinnost dlužnou, a tím se zbaví své trestní odpovědnosti. A nebude tím pádem postihnut podle trestního zákoníku, ale pouze podle daňových předpisů. Co se týká oznámení o podezření na to, že nějaký množitel neodvádí daňovou povinnost, samozřejmě se můžete obrátit na místně příslušného správce daně. Myslím si, že v tomto směru budou kompetentnější kolegyně, aby vám pověděly více o té praktické stránce daňových kontrol následujících, a vyhledávací činností správců daně. Každopádně má tedy další možnosti, můžete se obrátit také na protikorupční linku a v případě, že se domníváte, že daný množitel má skutečně roční příjmy řádově v těch statisících, milionech, můžete se obrátit i přímo na orgány činné v trestním řízení s trestním oznámením. Já jsem se snažila tu moji původně připravenou prezentaci shrnout jenom do rychlých bodů, abych nepřesáhla tedy čas, takže již předám slovo kolegyním.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Děkujeme. Je přehled, kolik se podaří do státní kasy odvést z této trestné činnosti?

Táňa Čapková: Já se domnívám, a kdyžtak kolegyně mě opraví, ale statistické údaje finanční správy nesledují toto kritérium, protože přeci jenom ty příjmy chovatelů spadají do mnohem širší kategorie, která je sledována. A kdyby se měly všechny tyto drobné kategorie

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

sledovat, tak vlastně by ty statistické výsledovky měly stovky a stovky stran, takže tady opravdu nelze říct.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Další vystupující, a je to paní Ing. Jana Müllerová, ne, paní Ing. Eva Dohnalová.

Ing. Eva Dohnalová, Generální finanční ředitelství, Sekce řízení rizik při správě daní, Odbor vyhledávání a daňové kontroly, Oddělení daňové kontroly: Ano, s kolegyní tady zastupujeme dnes Generální finanční ředitelství, Sekci řízení rizik a Oddělení daňové kontroly. S tím, že navážu na výstup, ale v úvodu bych chtěla jenom připomenout, že zdanění činnosti množiren nezamezí zanedbání péče a nezamezí týrání zvířat, nicméně je to významným zdrojem příjmů do státního rozpočtu. Dostali jsme na Generální finanční ředitelství k dispozici, posouzení materiál, který se nazývá Centrální rejstřík psů - princip funkce. Poprosili jsme kolegy z ministerstva financí, aby nám k tomuto vypracovali stanovisko. Jelikož odbor 15 ministerstva financí - daní z příjmů - jsou, dá se říci, nejvíce kompetentní posoudit požadované návrhy paragrafu 10 zákona o daních z příjmů, který byl vlastně vznesen v rámci tohoto předloženého materiálu. Ztotožňujeme se se stanoviskem, že zákon číslo 586 z roku 1992, zákon o daních z příjmů, v platném znění má dostatečnou právní úpravu, zdanění činnosti i takzvaných množiren a v okamžiku, kdy bychom do paragrafu 10 zanesli a vypíchli vlastně prvky související s chovem pouze psů, bylo by to relativně nekoncepční řešení, jelikož nemáme pouze takzvané - pracovní název množirny pouze u chovu psů, ale i, je to problém, bych řekla, i koček a ostatních druhů zvířat. Stávající právní úprava zákona o daních z příjmů opravdu je dostatečná a finanční správa má dostatečné způsoby zdanění či dodatečné zdanění těchto příjmů vymáhat. Já zkrátím, protože jsem si připravila vlastně, nebo dostala jsem za úkol prezentovat toto stanovisko, takže v centrálním rejstříku psů byl požadavek na změnu zákona - paragrafu 10, takže toto vynechám. Domnívám se, že pro vás, nebo byl tam vlastně požadavek na úpravu paragrafu 10 zákona o daních z příjmů a pak v rámci, nebo měli jsme diskusi na téma centrálního rejstříku psů. Domníváme se, že centrální rejstřík psů finanční správa podpoří. Bude to další zdroj informací, s kterým budeme moci pracovat. Zároveň vlastně uvítáme i identifikaci pejsků prostřednictvím čipování. V rámci tohoto materiálu bylo, nevím, zda zcela vhodně vlastně požadováno, aby finanční správa vlastně potvrzovala takzvané přihlášky vrhů. Domníváme se, nebo zákon o finanční správě nám tuto kompetenci vlastně nedává, nejsme oprávněni potvrzovat přihlášky vrhů. Domnívám se, že toto lze řešit, jak jsem četla předložený materiál, i formou potvrzování přihlášky vrhů v rámci toho nižšího stupně, vlastně evidence rejstříku psů na městských a obecních úřadech. Přiznejme si, že finanční správa s připravovanými legislativními úpravami a s poměrně dost rozsáhlou kontrolní činností, která nás v budoucnu čeká, míním tím elektronickou evidenci tržeb a kontrolní hlášení, takže nejsem si jistá, zda finanční správa nebude, nechci říct, zahlcena činnostmi různého charakteru, které jsou, samozřejmě nechci, nebo ani nemohu, protože jsem státní zaměstnanec, tak přiznám se, že tyto instrumenty vítám. Ale bojím se, že finanční správa po sběru dat bude opravdu touto činností zahlcena a bude zahlcena, proto je připravovaná i nová koncepce kontrolní činnosti, takže bude zahlcena bojem, dejme tomu, s daňovými podvody v oblasti DPH a s bojem a s řešením řetězců. Takže potvrzování přihlášek vrhů psů, domnívám se, že na to už nebudou personální kapacity. Jinak, zkrátím své vystoupení. Co se týká rejstříku psů, rozhodně ano, je to zdroj informací. V současné době, pokud řešíme činnost množiren psů v rámci dohlídkové činnosti, které jsem se nedávno zúčastnila, my, pokud máme nějaké doměření daně v této oblasti, tak je to pouze na základě buď náhodného podnětu občana, anebo pokud jiná složka státní správy postoupí podnět, který my máme jednoznačně k řešení, kdy máme důkazní prostředky. Domnívám se, že pokud ministerstvo zemědělství disponuje informacemi o 50 tisíc pejsků, které... (Hovořící: Právě že nedisponuje.) Nedisponuje... Tak pokud by ministerstvo zemědělství disponovalo nějakým seznamem pejsků a nějakým seznamem chovatelů, domnívám se, že by to byl další zdroj informací, s kterými bychom mohli pracovat a něco řešit. Jinak, v rámci dohlídkové činnosti jsem se setkala s podnětem, náhodným podnětem občana. Já, vzhledem k tomu, že v rámci finanční správy máme danou mlčenlivost, takže ten podnět, zkrátím to a zevšeobecním. De facto občan městského bytu v panelákovém domě nahlásil stížnost majiteli bytu - městu, který šetřil de facto nepřiměřené obtěžování hlukem a dalšími záležitostmi. Takže městský úřad šel na kontrolní šetření a zjistil, že v panelákovém bytě v pokoji 3+1 měla jistá chovatelka asi množirnu pejsků, nevím, jak přesně termín nadefinovat. Nicméně

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

podle zjištění v 3+1 bytě bylo nalezeno 14 chovných fenek a psíků, nepočítám štěňata. S tím, že finanční správa, když se tímto podnikem zabývala, my jsme dohlíželi na to, zda územní pracoviště se zabývá podnikem, takže vlastně došlo k nádhernému doměrku, kdy vlastně jmenovaná podala dodatečně po činnosti a oslovení správce daně dodatečně příznání za rok 2011, 2012, 2013 a letos podala daňové příznání za rok 2014 v poměrně dost vysokých částkách. Jednalo se o řády desítek tisíc korun, kdy vlastně za tuto činnost množirny zaplatila daň. A nebyly to zanedbatelné částky. De facto smutné na celé záležitosti bylo to, že jmenovaná paní, která měla daný chov psů, tak byla registrovaná členka jistého klubu u jistého plemene a vlastně vystupovala jako chovná stanice. Takže, dá se říci, nepřiznaný příjem nepřipadá pouze na neregistrované chovy, ale s nepřiznaným příjmem se můžeme setkávat i u registrovaných chovů. A domníváme se, že instrumenty, které jsou sice u veřejnosti nepopulární, ale my na ně čekáme jak na smilování boží, tak že by z větší části měly těmto případům zamezit. Děkuji.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Děkujeme za kvalifikované stanovisko, zeptám se, ta paní v tom paneláku, byli to alespoň čistokrevní pejsci, nebo...

Ing. Eva Dohnalová: Byla to chovná stanice, byli to čistokrevní pejsci. Nemohu říci, jaké plemeno, protože i na klubu chovatelů u těchto čistokrevných pejsků vystupuje jako chovná stanice.

Senátorka Zuzana Baudyšová:
Dámy, ještě poprosím paní... (hovoří mimo mikrofon)

Ing. Jindřich Šnejdrla, náměstek MZe ČR: Já se omlouvám, paní předsedkyně, já bych se potřeboval omluvit z dnešního dalšího jednání. Bude tady pan doktor Kruml, který bude určitými údaji informovat o záležitostech, které vyplynou ve vztahu k ministerstvu zemědělství. Já bych potřeboval pokračovat v další činnosti. Děkuji.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Jste svobodný, pane kolego. Na shledanou.

Hovořící: Já bych jenom doplnila kolegyni v tom směru, a to už tady zaznělo, že státní orgány jsou, nebo ta jejich rozhodnutí, jsou přezkoumatelná soudem. A soudy jednoznačně judikují, že musíme ke všem přistupovat procesně stejně, a stojí to na tom důkazním řízení. Jenom ještě u těch, co to dělají příležitostně, tak zákon o dani z příjmů tam má u té příležitostné činnosti osvobození do 30 tisíc u těch příjmů, přičemž je to bráno jako zemědělská činnost, kde se uplatní výdajové paušály, které jsou 80 procent. Takže tam potom ta hranice a i pro případně to trestní řízení, tam ty příjmy se dostávají opravdu k milionovým částkám. Ale skutečně to neřeší to utrpení těch zvířat, to je jenom příjem státního rozpočtu. Děkuji.

Senátorka Zuzana Baudyšová: My též děkujeme. A je to jenom dokreslení obrazu, o čem jsou velkochovy zvířat. Díky. Další odborník je pan MVDr. Zbyněk Semerád ze Státní veterinární správy České republiky. A pozor, je ředitel Odboru ochrany zdraví a pohody zvířat. To je úžasný název. A doufám, je to tak oficiálně, nebo jste se jen tak přejmenoval? Ta pohoda je v oficiálním názvu?

MVDr. Zbyněk Semerád, Státní veterinární správa ČR, ředitel Odboru ochrany zdraví a pohody zvířat: Ne, ne, ne, to je v oficiálním názvu.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Gratulujeme. Jste náš.

MVDr. Zbyněk Semerád: Já jsem druhý pracovník Státní veterinární správy, který byl přijat do Oddělení péče o pohodu zvířat, to znamená ochrany zvířat. Takže ještě jednou, dobrý den. Tím, že jsem tu za dozorový orgán, tak pár čísel. Co se týká veterinárního dozoru, vykonáváme ho úředními veterinárními lékaři. Co se týká činností se psy, ať chov, prodej, přeprava, obchodování, dovoz, vývoz; tak jsme provedli za rok 2014 - 2018 kontrol. Při 466 kontrolách jsme měli zjištění porušení legislativy, což je 22 procent. U těch psů je více zjištění než u ostatních, řekl bych, druhů zájmových druhů zvířat, která jsou kontrolována. Jak je

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

statistika problematcká, je ukázka z toho, jak lze rozdělit chovy z pohledu zjištění porušení legislativy, v případě psů jsou to kontroly, které vychází jak z naší plánované činnosti, pokud se jedná o chovy registrované, nebo obchodníky atd., tak z podnětů; tak v případě chovu do 5 psů - tak bylo z těch porušení 401 chovů, což činí ze všech těch porušení u psů 19,3 procenta. Potom 6 - 10 bylo 30 zjištění, 1,4 procenta. 11 - 20 - 24 zjištění, 1,5 procenta. 21 a více chovaných psů - ve 12 případech, což je 0,58 procenta. Právě to je takové ošemetné, že z toho by vyplývalo a vyplývá, že nejvíce nedostatku je v chovech jednotlivých, tedy jsou zjištění, což je skutečnost. Ale když si vezmete, že největší vlastně, a tady už můžu říct množina, byl chov se 113 zvířaty naprosto v nevhodných podmínkách, tak vlastně řešení tohoto problému je mnohem a mnohem pro všechny obtížnější, než pokud řešíte, byť velice nepříjemné, ale jednotlivé případy. Z našich zjištění, co se týká těch velkochovů, tak bych je rozdělil, a je to pracovní rozdělení, do takových 4 kategorií. Jedno jsou evidované chovy obchodující se psy, to znamená, jsou to prostory obchodníků převážně z obchodní činnosti v rámci Evropské unie, kteří legálně obchodují se psy, jsou pod pravidelným veterinárním dozorem, protože jsou u nás registrovaní, popř. schválení. Potom jsou to klasické chovatelské stanice se zvířaty s průkazem původu. Další jsou chovy s kontrolovanou produkcí štěňat bez průkazu původu, určených pro další chovatele, kdy cílem je chovat tato zvířata. A tato úroveň chovu v tom našem dozoru se liší. Vidíme obrovský problém, zejména pokud jsou typicky bytová plemena, bych tady řekl, to znamená, zvyklá žít naprosto společně s chovatelem, chována v nevhodných, nebo v prostorách naprosto odlišných, pak jsou nepřizpůsobivá pro ten chov. A potom jsou problémové, nikde neevidované chovy, v podstatě, které zjišťujeme na základě zejména podnětů, s nekontrolovanou produkcí štěňat, která se neustále zvyšuje, a jsou tu 2 druhy chovů. Jedno je, kdy se počet zvířat zvyšuje, ale v podstatě není tam nějaký další záměr nějakého prodeje apod. Prostě namnožuje zvířata a pak, když už na to nestačí, tak je to řešeno jejich odebíráním a umístováním do útulků. A pak jsou samozřejmě ti producenti, kde chovají zvířata s maximálním ziskem, to znamená s minimální péčí a s minimálními náklady. Takže doopravdy, pokud už tu je, a je tu ta problematika množin, tak je potřeba ji v každém případě řešit. Já už jsem sám několikrát měl příspěvky k tomu, takže to, co tady zaznělo, tak samozřejmě potom, až by to bylo legislativně dáno, jak centrální registr a další podmínky, přivítáme. Z těch stížností, které chodí, vyplývá, že i ti, co si jdou kupovat psa, o něm mnohdy vůbec nic neví. Jsou překvapeni, co si to koupili, jak vůbec, mám pocit někdy, že ani to plemeno neví, jak vypadá. Z toho důvodu jsem si dovolil tady navrhnout, a proto schválně to má název "náležitosti protokolu mezi prodávajícím a kupujícím", kdy vlastně by museli spolu komunikovat a něco sepsat, kde by byly nějaké národní, nejde o obchodní smlouvu žádnou, národní prodávajícího a kontakt nejlépe na místo původu chovu, nějaké plemeno psa s charakteristickou velikostí a znaky v daném věku, protože nám přijde stížnost, že si koupili 8měsíčního, nebo 8týdenního pejska, a když šli k veterináři, tak ten konstatoval, že má 3 týdny. Takže je vidět, že ten, kdo si to šel koupit, ani netuší, jak to zvíře má vypadat. Potom informace o pohlaví, jestli má sestouplá třeba varlata, označení - odkaz na průvodní doklady, jak vypadá průkaz psa, jak vypadá jakýkoli očkovací průkaz, věk zvířete, datum narození, jestli nemá sací reflex, atd. Popis a garance zdravotního stavu, proběhlá vakcinace, odčervení, protože jim je to mnohdy sděleno, ale nemají k tomu žádné doklady od veterináře, které musel aspoň něco předepsat, co se týká vakcinací, tak to má své podmínky, a nemůže to být napsáno pouze na kusu papíru, případné vady z hlediska skusu, fontanel, kontakty na ošetřujícího veterináře, který do té doby se staral vlastně o ta zvířata, základní naučené návyky a doporučení ke krmení a popis třeba následné péče. To by, kdyby museli mezi sebou mít, tady si myslím, že by mohlo být zakotveno v legislativě, že prodávající by měl povinnost sepsat a předat protokol kupujícímu, říkám, je to schválně takto nazvané, vycházíme i z toho, že dneska v paragrafu 13a) zákona na ochranu zvířat proti týrání je v případě zverimexu, že musí podávat vlastně letáky, informace chovateli, co s těmi zvířaty má dělat. Zároveň by tam mělo být, že kupující má povinnost převzít tento protokol. To znamená, ne že ho vyhotoví. Mohly by být stanoveny náležitosti tohoto "protokolu", dané vyhláškou, to znamená, aby tam byly základní informace. Že by ho museli oba uchovávat po dobu 3 let, což je běžné zase ve veterinárním zákoně. A je to třeba u veterinárních osvědčení, přemístění zvířat, kdy má povinnost uchovávat kopii nebo originál, má ten, co si koupil ta zvířata, přemístil, a ten, kdo mu je předal, tak musí mít opis. Na vyžádání ho předložit kontrolnímu orgánu. A ideální by bylo, kdyby byly sankce proti obojí. Pro oba. Ten, že to nemá, a ten, že mu to nedal. To je stručně, abych se neopakoval. Tak to je z mé strany vše. Děkuji. V té petici a v tom materiálu, který je dobře shrnující, mě mrzí, že jsou tam naprosto mylné

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

informace, že ti stíhaní veterináři jsou zaměstnanci Státní veterinární správy, potažmo Krajské veterinární správy. A to by tam odsud mělo zmizet, protože jsou to soukromí veterinární lékaři, kteří jsou členy Komory veterinárních lékařů, ale nejsou zaměstnanci Státní veterinární správy. To znamená, žádný dozor nevykonávají. A směšovat to dohromady je doopravdy špatné. To je vše.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Nejsem tvůrce...

MVDr. Zbyněk Semerád: Já jenom říkám, že to tam je.

Hovořící: Můžu do toho jenom trošku vstoupit? My tam žádné veterináře nemáme, v té naší...

MVDr. Zbyněk Semerád: Ale tam někde v těch materiálech, které jsem dostal, tak tam jsou jmenováni 3 veterináři. Možná, že to není přímo u té vaší petice...

Hovořící: To asi nebude naše tedy jako jo.

MVDr. Zbyněk Semerád: Ale zmínila jste se o tom... Zmínila jste se o tom, že je strašné, když ti, co jsou stíhaní, jsou zároveň ti, co to kontrolují. A já vás ubezpečuji, že to nejsou ti, co to kontrolují. To je celé.

Hovořící: Dobře.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Poprosila dalšího účastníka, a je to pan prezident, MVDr. Karel Daniel, z Komory veterinárních lékařů.

MVDr. Karel Daniel, Komora veterinárních lékařů ČR, prezident: Vážený přítomní. Moje jméno je, jak zmínila paní předsedající, Karel Daniel. Jsem zde v zastoupení představenstva Komory veterinárních lékařů. Komora veterinárních lékařů v současné době sdružuje zhruba 3700 praktických veterinárních lékařů, kteří působí kompletně v soukromém sektoru. K povinnosti čipování a registrace... Ať záležitosti množiren, povinného čipování, povinné identifikace, povinných registrací, jsou předmětem diskusí na půdě představenstva Komory veterinárních lékařů. A to, co zde cituji, je souhrn názorů představenstva komory. V každém případě všeobecná povinnost čipování psů může, pokud je rozumně koncipovaná, být prospěšná občanům, útlukům, institucím i zvířatům samotným. Já zde nechci zacházet do detailů, proč občanům, proč útlukům. Jedná se o ztracená zvířata. Proč institucím - jedná se o náklady obecního úřadu na zatoulané psy. Proč zvířatům samotným - samozřejmě, zvíře když uteče, ocitne se v jiném kraji, v jiném okrese atd., neřekne samo, ke komu patří, kam se chce vrátit atd. Ovšem všeobecná povinnost čipování psů nedává absolutně smysl bez centrálního registru, který by zahrnoval rovněž veškeré dosavadní dílčí databáze. A zde je úhelný problém, protože v Čechách je v této chvíli, odhaduji, 10 - 15 databází, komora vede jednu z nich, je to databáze petpasů, některá města - České Budějovice, Ostrava, Plzeň - mají svoje vlastní databáze. A co jako první krok bychom považovali za absolutně potřebné, by byl nějaký způsob technického sdílení, propojení těchto databází, tak, aby když se pes ztratí někde v Jeseníkách, objeví se v útulku v Brně, aby byl dohledatelný, což v této chvíli bohužel není. Na druhé straně, všeobecná povinnost čipování a vzniku registru je rozhodnutí politické. A tam každopádně komora nechce vstupovat na velmi tenký led politických úvah a politických rozhodnutí. V budoucnu velmi pravděpodobně bude toto politické rozhodnutí ovlivněno stanoviskem Evropské komise. K povinnosti čipování psů jsme toho názoru, že by musela být uložena chovatelům, a to zároveň s povinností registrace čipovaných zvířat. Toto všechno, tyto detaily byly nedávno diskutovány na společném jednání té pracovní komise a pravděpodobně paní Tichá se k tomu zmíní ve více detailech. Role Komory veterinárních lékařů. V každém případě všichni členové Komory veterinárních lékařů jsou připraveni spolupracovat, pokud by byl podobný systém uváděn v život. Komora veterinárních lékařů je připravena nabídnout spolupráci, protože, jak bylo zmíněno, registr petpasů už vede, čili jednalo by se o propojení těchto údajů s dalšími registry. Ale já nechci spekulovat o technickém provedení, nákladech na toto propojení atd. To už je mimo. V každém případě zde padlo, a celá veterinární

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

profese je v určitém dilematu, protože na jedné straně stojí zájem veterinárního lékaře, jehož základní povinnosti jsou uživit rodinu a platit daně, zájmem zákazníka, který musí ten veterinární lékař chránit, a samozřejmě společenský zájem, společenským zájmem. A právě v této oblasti, v tom chlívečku toho společenského zájmu, se ocitá ta welfare, ta ochrana zvířat a ty etické hodnoty. Já vím, že toto nejsou psy, to jsou kravky. Já jsem to dal jako ilustrativní obrázek. Je to z několika důvodů. Takto bychom si to představovali, a nejen u psů to občas končí takto. Ale... Existuje obrovská divergence v chápání welfare zvířat mezi hospodářskými zvířaty a společenskými zvířaty a ještě existuje jeden faktor, a před tím bych se snažil varovat, a to je tzv. antropomorfizace. My jsme se s tím setkali v průběhu velkého světového kongresu v minulém roce, který se pořádal v Praze, kde jsme měli klíčového řečníka. Byl to veterinární lékař, který pečuje o psy při závodě napříč Aljaškou. A obrovské haló, pejsci, 40 pod nulou, vyčerpaní atd., ale pro ty psy je to život. Je to stejné, jako pro dostihové koně, kdy můžeme říkat: tak si skákat, tak si stát, to je porušení welfare. Ale pro ty psy je to život. Čili, prosím vás, nemějme vlastníma očima welfare zvířat. To je základní sdělení, které bych zde rád řekl. Množírny. Problém porušování zákona na ochranu zvířat některými chovateli, a nikdo nezastírá, že existuje, při transportu a chovu zvířat, problém množírny souvisí s případnou všeobecnou povinností čipování a registrace jen okrajově, protože v každém případě ty množírny v tuto chvíli, ale já se obávám, že to bude i v budoucnu, jsou v té černé zóně, v té šedé zóně. Ale nejsou v té zóně, která je kontrolovatelná, o které víme. A ještě bych se rád zmínil o jedné věci, že při vytvoření zákona je potřeba mít na mysli jeho prosazování. A zároveň společenské povědomí. Já se obávám, že existuje další obrovská divergence, a to je mezi praktickým a rurálním chápáním, já to nazvu takto s omluvami chovu psů, a urbánním, etickým chápáním chovu psů. Zákonodárné iniciativy v souvislosti s možnou všeobecnou povinností čipování a registrace psů by v žádném případě neměly přesahovat rámec ústavních práv, nadbytečně omezovat občanské svobody a zvyšovat zbytečné byrokratické zatížení občanů. Já na závěr si dovoluji poprosit o to, aby tak, jako chovatel zvažuje benefit a riziko z hlediska svých osobních hodnot, tak, jako veterinář zvažuje benefit a riziko z hlediska pacienta, nebo přinejmenším by měl, aby zákonodárci vždy zvažili reálná rizika a reálný zisk z hlediska celospolečenského. Děkuji.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Pane prezidente, díky, že jste otevřel etický rozměr celého problému chovatelství pejsků a velkochovatelství. A díky za váš příspěvek. Další na řadě je paní Bc. Vladimíra Tichá z Českomoravské kynologické unie.

Bc. Vladimíra Tichá, Českomoravská kynologická unie: Jestli chvíli dovolíte... Já si tam jenom pustím prezentaci, abyste se dívali také na psy.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Další... Pak se domluvíme, pane poslanče, budete ještě vystupovat? (Petr Bendl: Ano, budu.) Dobrá, dobrá. My se na vás těšíme. Já nevím, vy jste tu na konci, myslela jsem, že to je po dohodě s vámi.

Poslanec Petr Bendl: Já si o to nerad takhle říkám, ale protože i můj čas je... Nepočítal jsem s tím, že se dostanu ke slovu po 2 hodinách, ale bylo to pro mě velmi prospěšné. Dovolte i mně, abych řekl krátce názor na tu problematiku, za kterou děkuji, že ji zvedáte, přestože tedy, když půjdeme do detailů, tak téměř všichni víte, že se v těchto detailech skrývá řada nepříjemných věcí, které je potřeba vyřešit legislativně, o některých tady bylo diskutováno. Téma, jestli jsem tomu rozuměl správně, je postihnout toho, kdo týrá zvířata, a to, že jich chová hodně, je už jako by něco navíc. Tady je někdo, kdo téměř ilegálním způsobem množí zvířata, proto, aby je prodal. Já bych velmi plédoval za to, a tady se obracím na pana kolegu z ministerstva zemědělství, že by určitě stálo za to mít nějakou analýzu toho stavu. Protože to se píše, že desítky tisíc psů se dostávají za naše hranice. My bychom měli vědět aspoň, máme-li nějakou šanci dopít se toho, jaká jsou vlastně fakta? Protože chovatelů, resp. držitelů psů, abych byl přesný, bude určitě víc jak milion, nebo plus minus, takováto nějaká. Kolik asi máme těchto lumpů, kteří množí ty psy tímto způsobem, o kterém mluvíte? Který je skandální, je třeba ho určitě popsat a potrestat. Kolik jich bude? Bude jich 500? Bude jich 200? Bude jich 1000? Já to říkám z toho důvodu, abychom nešli atomovou bombou na někoho, kterých je desítky, možná stovky, možná tisíce, a nepostihli tím i, řeknu, poslední babičku u nás v Bratronicích, abych byl konkrétní, která prostě platí poplatek ze psů, má ho zaregistrovaný, teď po ní budeme chtít, aby i začipovala, to znamená, že

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

řekneme - minimálně 500, paní, ještě zaplatíte za každého... Ta babička půjde a z toho svého důchodu to udělá, to zřejmě asi, pokud jim to nařídíte... Já tedy nejsem pro, protože si nemyslím, že to vyřeší problém týraných zvířat. To, co to vyřeší, jsou kompetence podle mě státních důležitých institucí, ať už veterinární správy, a možnosti zasažení, to, co tady bylo podle mě správně napsáno, městská policie, protože státní - ta na to nebude mít prostě a nemá síly na takovéto věci. Spíš ta městská. A já jako bývalý starosta vám mohu říci, že tam prostě nepostihnete všechny. Ty slušné postihneme skoro všechny, ale ty neslušné, tedy skoro nikoho! Když vás vezmu do těch, já nevím, jestli to můžu použít, ale jsem poslanec, tak mám prý imunitu, když vás vezmu do těch ghett nepřizpůsobivých lidí, jak ty donutíte k tomu, aby čipovali? Tam se vůbec nedozvíte, komu ti psi vůbec patří! A jak tito lumpové, kteří dělají to, co tady oprávněně kritizujete, jak se za ně potom rychle schovají! Protože v Čechách vymyslíme cokoli. Je potřeba, abychom věděli, proč to dělají. Aby na tom vydělali. Aby dostali prachy odněkud ze zahraničí. Aby tam ty psy vyvedli a tak je to. Protože v zahraničí, na západ od nás, je mít psa poměrně drahá záležitost. Drahá záležitost. A to, o čem se tady bavíme, o některých těchto principech, o kterých říkáme: My vám to zdrazíme. Tady pan doktor Hron říkal, je třeba další povinnosti vůči vlastníkům. Provést další registrace atd., začipovat atd. To jsou peníze. Pro každého. I na vesnici, i ve městě. Jenom počítejte s tím, že tam se bude toto... U těch lidí, kteří dnes respektují veškerá nařízení a vyhlášky a kteří jdou na ten obecní úřad, toho svého psa tam přihlásí atd., tak těm řekněte: Budete muset přitlačit, zaplatte ještě něco. Ale netrefíme toho, kterého jsme chtěli, nebo kterého jste chtěli trefit. Toho, kdo tam množí, tomu je tohle úplně ukradené! (ruch ze sálu) Když dovolíte, já bych to domluvil. Taky jsem tady nikomu neskákal do řeči. Podle mě se máme bavit o tom, jak trefit toho lumpa, který tyto věci dělá, ne vzít paušálně úplně všechny, protože to by znamenalo ve finále ještě větší šanci tomu, kdo pojedou levou, aby ty psy uplatnil nejenom na trhu v Itálii, ale i tady. A v tomhle bych moc prosil, abychom tohle zvažovali. Měl jsem pocit, že i pan doktor Daniel, když o tom mluvil, tak vlastně to jinými slovy říkal. Že my musíme nemířit brokovnicí, ale kulovnicí. My musíme trefit toho, kdo se špatně chová, ne toho, kdo se chová slušně, kdo prostě jede podle pravidel. My jsme podle mě jedna z nejbenevolentnějších zemí obecně, která umožňuje lidem mít zvíře. Já když jsem sem jel, tak jsem si vzpomněl, když jsem starostoval, tak jsem jeden týden dostal od 2 lidí velmi pravdivý dopis. Ten jeden popisoval pán, který v Poldovce dělal noční. Psal mi, jak je šílené, že nějaká paní u něj ve vchodě má dva psy, a ti dva psy tam řádí a štěkají, a že mě žádá, abych já zvedl ten poplatek za toho psa, nejlépe ji vyhnal tam odsud, protože on se nemůže vyspat. A on snad má právo na to, aby ve svém domě spal. Ten samý týden mi přišel dopis od jedné starší paní, která říká: Vy nelido starostovskej! Vy po mně chcete takovýhle peníze za jediného mého přítele, kterého mám? Prostě já už nikoho nemám, manžel mi zemřel, babička, děda, všichni jsou pryč. Děti se na mě vykašlaly. Jediný přítel, kterého mám, je ten pes. A vy po mně chcete 200? To je skandál! Já tím chci jenom říct, jaká citlivost tam toho je, že bychom měli myslet v případě, že aplikujeme něco do zákona, abychom postihli toho, koho opravdu postihnout chceme, aby to neodnesla naše babička z Bratronic. Já to úmyslně říkám tak, protože jsem dneska vesničan a vím, jak to tam funguje. To kolikrát ani... Ti lidé prostě... Se zaběhne. To nejde... Někde se mu okotí kočka, nebo pes, a co s tím má potom...? Babička přijde a řekne: To mám všechno začipovat? Přátelá, všechno 6x500. Nebo utopit? Já jenom... To je možná detail pro někoho, ale pro někoho velký životní příběh. Jestli si tohoto máme být vědomi, abychom věděli, že ve finále je tam ten člověk, proto moc prosím, a dneska tady je sestava velmi silná, přemýšlejme o tom, jak se dostat k tomu gaunerovi. Nepřetěžujme toho, kdo za to nemůže. Protože to, co se má potrestat, je týrání zvířat. To se má trestat. A je správná poznámka o tom, co je vlastně welfare a co není welfare. Obecně Evropa nás tlačí k tomu, aby bylo welfare čím dál tím víc. A je otázka odborníků, a i ti mají jiný názor, já jako člověk, který ví něco o kování a nekování kopyt, tak vám můžu říct, že i tam se prostě všichni v tom detailu můžou rozcházet. Abychom nevyllili s vaničkou i dítě. Já moc děkuji za to, že do toho foukáte, do tohoto problému, a provokujete všechny ty, kteří jsou za to nějak odpovědní. Abychom byli schopni najít toho gaunera a toho trefit. Ať už cestou finančního úřadu, i když jsem slyšel, že... Poznamenal jsem si fatálně krásnou větu. Došlo k nádhernému doměrku... (smích v sále) To si budu pamatovat dlouhou dobu. To jsem dlouho nezažil. Ale napsal jsem si i: Neřešme vlastníma očima welfare zvířat. To je podle mě klíčové. V tomto se máme hodně co učit. Ten detail bude v tom, kde je ta pravomoc, kde je ta schopnost zjistit, kde ten gauner je. Tam někde asi bude ta potíž. A jestli v tom zainteresovaném měřítku... Každého podle mě bychom měli v tom nějak zainteresovat. V zájmu ochrany práv těch zvířat by

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

každý, i když toho třeba nevyužije ta státní policie, nebo nebude mít, někde jsou, někde občas ještě státní policie po ulicích chodí, podle mě minimálně, spíš městská, ale všimnou si toho. Stejně jako si ale nevšimnou toho, jestli ten pes, nebo není čipován. Já bych dělal tu pozitivní propagaci toho, jaký přínos je čipovat, protože opravdu pak se ten pes dá najít. Tady v tom možná by ministerstvo mohlo legislativně pomoci. **Ne povinně**, ale babi, když budete mít čipovaného a náhodou se vám Ferda zaběhne, tak na obecním úřadě vám budou schopni třeba zjistit informaci, jestli se náhodou někde neobjevil, že se objevil v útulku a tam ho... Tohle podle mě bychom pozitivně měli dělat, protože to je těch, kteří mají zájem, **a ne jim to nutit**. Případně hledat způsob, jak se na tom obce budou podílet atd. Protože víte sami, že **některé obce mají vyhlášky, kde nařizují povinné čipování**. Ale samy vám asi řeknou, jaké jsou výsledky. Nula. Prostě kdo chce, tak to udělá, kdo nechce, tak ho nepřinutíte. A co za to? Zavírat? Když někdo nenačipuje psa? Nebo mu ho sebrat? Kam ho dáte? Kdo to zaplatí? Tohle jsou všechno věci, které je potřeba domyslet až do konce, od té fajn myšlenky, kterou ještě jednou chci moc poděkovat. Pokud budete mít zájem, tak já jsem připraven také se účastnit nějakých takovýchto spíš už konkrétních diskusí nad konkrétním projektem, legislativním, pokud se objeví. Protože kdyby tady byl pan náměstek, potvrdí, mě trápí jiná problematika týrání zvířat, a to je, že veterináři neví, nebo neumí vyřešit nerudovskou otázku - kam s týranými hospodářskými zvířaty? To neumíme řešit v České republice. A jsme povinni to nějakou šanci tomuto dát. Ale tam musíme mít i tu finální tečku. Přijde veterinář, vidí týraného koně, měl by mít šanci ho zabavit, měl by mít šanci ho dát se státem smlouveného zařízení, tam ho nějakou dobu holt živit na úcty toho dotyčného, kterému ho sebral. On buď si ty věci srovná, nebo nesrovná. A pak se kůň prodá, nebo dobytek, prase, to je jedno, koza, ovce. Tohle se nám bude dít čím dál tím víc. My na to nemáme řešení. Chodíme se na to dívat a jsme nešťastní, stejně jako veterináři. Ale to je možná jiná otázka, nicméně souvisí s tou situací týrání zvířat. Omlouvám se, jestli jsem byl příliš emotivní, děkuji moc za pozvání, vážím si toho. Jsem připraven, přestože to tady asi dneska všechno nevyřešíme, se účastnit debat nad konkrétním materiálem.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Pane poslanče, díky, bereme vás za slovo. A bereme vás do party. Vidím, že máte náhon na problematiku, dobře našlápnuto. To, co jste správně pojmenoval, že je třeba oddělit zrno od plev, gaunery od slušných chovatelů, naprosto s vámi souhlasím. K tomu možná by bylo dobré udělat brainstorming a dostat se k nějakému správnému závěru. **Jinak vám chci poděkovat, že se derete i za ochranu českých dětí v Norsku, které byly zcela nepochopitelně odebrány. Česká republika se k problému staví velmi laxně. Takže děkuji, že pomáháte i chránit nejenom zvířata, pejsky, koníky, ale i děti.** Díky a těším se na pokračování kauzy velkochovů.

Poslanec Petr Bendl: ... (bez mikrofonu) **Ale není v legislativním jednání vlády zákon o týrání zvířat. Já jsem koukal, že na letošní rok není.** ... (bez mikrofonu)

Senátorka Zuzana Baudyšová: Já jenom zopakuji, zápis dnešního záznamu bude na stránkách Výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu cca do 14 dnů. Bude projednáváno na výboru a dovolíme si... Zaprvé výbor je přístupný, může přijít kdokoli. Abyste, pane poslanče, nezapomněl, tak vám můžeme poslat pozvánku.

Poslanec Petr Bendl: (bez mikrofonu) Já budu rád. A ještě jednu poznámku, která by se asi nelíbila panu náměstkovi. Ale když umí ministerstvo zemědělství jakoby obejít ten klasický legislativní proces, my jsme tady právě měli zákon o plemenitbě jako poslancekou iniciativu... (bere si mikrofon) Zákon o plemenitbě jsme měli jako poslancekou iniciativu, přestože by to normálně mělo předkládat ministerstvo zemědělství, tak umíme i takový problém vyřešit stejnými způsobem, že se sejde pár poslanců, napříč politickým spektrem, pokud se na tom shodnou, na té konkrétní úpravě, a umíme to udělat rychleji. To jenom jsem tady chtěl říct, aby to nezapadlo, že nejdřív 2016. Ono by to šlo dřív, kdyby byla vůle.

Hovořící: Paní senátorko, můžu?

Senátorka Zuzana Baudyšová: Prosím.

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

Hovořící: Zase jenom jednu větu. Pane poslanče, řekl jste mnoho podnětného, myslím si, že by bylo dobré to konfrontovat právě s těmi našimi návrhy, s těmi našimi nápady. Jak jsem tedy řekl takovou tou policejní řečí, budete předvolán, jestli tedy samozřejmě s tím budete souhlasit.

Poslanec Petr Bendl: Já už jsem byl několikrát předvolán... (smích v sále) No, to je vždycky tak, to je součást politické vůle. To znáte...

Senátorka Zuzana Baudyšová: Pan Jiří Krump. Prosím.

MVDr. Jiří Kruml, MZe ČR: Já jenom velice krátce, aby to nezapadlo. K tomu, co tady říkal pan poslanec Bendl, kdy vyzýval, že by bylo dobré udělat analýzu těch jednotlivých případů. Prosím vás, my k tomu nemáme ty podklady. My opravdu... Kdo je má?

Poslanec Petr Bendl: My vám to dáme klidně za úkol na výboru zemědělském... (smích v sále)

MVDr. Jiří Kruml: Udělat nějaké problémy...

Poslanec Petr Bendl: Ať se na to zeptáte všech ostatních.

MVDr. Jiří Kruml: Proto tady vyzývám, kdo k tomu máte přístup, pošlete to třeba přes Státní veterinární správu. Jsme s nimi v kontaktu jak my, tak policie. Není problém. Je to dobrý nápad to řešit. Druhou věc, co říkal pan poslanec Bendl o centrální evidenci a varoval před některými ukvapenými kroky, na to dojeli Slováci, v zákoně č. 39/2007 měli povinnou centrální evidenci. A myslím, že loni to z těch důvodů, které jste tu říkal, to v podstatě odtroubili. A mají to dnes postavené tak, že může, je to čistě na bázi dobrovolnosti.

(chybí část nahrávky)

Senátorka Zuzana Baudyšová:

Hlásí se paní MVDr. Martina Načeradská.

MVDr. Martina Načeradská: Já moc děkuji. Já akorát ještě k tomu čipování. Já jsem se dozvěděla, že doktor Žák z Veterinární univerzity Brno, pracuje na studii již 10 let, kde sleduje jedno město, kde je povinné čipování. Zjistil, že to vedlo ke snížení nákladů ve výsledku na ztracená zvířata. Já tu mám na něj kontakt.

Poslanec Petr Bendl: Na ztracená zvířata v každém případě... Na týraná určitě ne...

MVDr. Martina Načeradská: Já nevím výsledky té studie, ale můžu vám na něj dát kontakt. On určitě říkal, že nebude problém poskytnout výsledky té studie.

Poslanec Petr Bendl: (hovoří bez mikrofону)

Senátorka Zuzana Baudyšová: Rádi.

Poslanec Petr Bendl: (hovoří bez mikrofону)

MVDr. Martina Načeradská: On nezkoumal jenom zatoulané psy. On to řešil komplexně. A právě to sleduje 10 let. Já ty výsledky té studie nemám. Jenom jsem chtěla, aby to tady zaznělo, protože když už to někdo udělal, tak je to škoda.

Poslanec Petr Bendl: (hovoří bez mikrofону)

Senátorka Zuzana Baudyšová: Pane doktore, nařídte statistiky údajů o množárnách a týrání psů.

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

(chybí část nahrávky)

Senátorka Zuzana Baudyšová: Děkujeme. Ale neměl jste v této důležité otázce zapnutý mikrofon. Nedá se nic dělat, děkujeme. Vrátime se, vážení...

Poslanec Petr Bendl: (hovoří bez mikrofonu)

Senátorka Zuzana Baudyšová: K našemu programu. Paní bakalářko, můžeme pustit ještě pana poslance? (Vladimíra Tichá souhlasně kývá) Jo? Výborně. Děkuji. Díky. Poprosím...

Bc. Vladimíra Tichá, Českomoravská kynologická unie: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych chtěla napřed za Českomoravskou kynologickou unii poděkovat za to, že jsme zváni na takováto jednání, i proto, že se nás problematika nesmírně dotýká. Českomoravská kynologická unie jenom pro představení je organizace, která zastřešuje chov psů s průkazem původu v České republice, zapisujeme ročně okolo 38 - 40 tisíc štěňat. Já bych si dovolila upozornit na to, že pokud jsou mé informace správné, tak nikdo nevíme, kolik je vůbec v České republice psů, odhaduje se to někde mezi 1 - 2 miliony, ale prostě nikdo to neví. Takže my ani nevíme, na kolik psů by případná opatření měla dopad. Zastřešujeme asi okolo 50 - 60 tisíc chovatelů. To, co tady říká dáma z financí, vůbec nezpochybňuji, protože jsou špatní šoféři, jsou špatní bakaláři, jsou možná leckdy špatní poslanci, jestli to tak mohu říct, tak máme špatné lidi i mezi našimi členy, a my na ně nemůžeme. Protože my jako kynologická organizace nemáme právo provádět kontroly týkající se týrání zvířat. Máme celou řadu předpisů, které se vztahují k ochraně psů, nebo k welfare psů. V poslední době mezinárodní kynologická FCI na tuto problematiku velice dbá. Ale velký problém je v tom, že když některý z našich členů něco nekorektního provede, tak my se to prostě nedozvíme a my ho nemůžeme vyloučit z našich řad, což bychom jinak určitě udělali. Mluví se tady o množárnách, mluví se tady o neregulovaném chovu. Já sama bych to nazvala nekorektní chov psů. Myslím si, že se to nevztahuje jenom na množárny, ale že se to vztahuje třeba i na různé depozity, které jsou možná vedeny se snahou těm psům pomoci, ale ti provozovatelé tam o ty psy příliš nepečují, nebo se naopak snaží přesvědčit celé své okolí, že jediný, kdo těm psům rozumí, jsou oni, a pak se tam ti psi nekontrolovatelně množí a jsou ve stejných problémech jako ti psi v těch tzv. množárnách. Hodně se tady mluví o čipování a o tom, jestli povinná identifikace psů je potřebná, nebo není potřebná. My máme předpis, který se jmenuje Směrnice pro identifikační označení psů. Máme povinnost identifikačně označovat všechna narozená štěňata, a tuto povinnost máme od roku 1996. Takže máme celkem velké praktické zkušenosti. Není tato povinnost jenom naší otázkou, platí to pro chov psů v rámci FCI obecně. Máme samozřejmě kladné zkušenosti s označováním psů. Jednak jsou to zkušenosti z hlediska kynologické organizace, protože můžeme prokázat identitu psa, můžeme se trošku opírat o to, jestli to, co je uvedeno v průkaze původu, otec - matka, jestli to odpovídá. Můžeme se opírat o to, jestli pes hodnocený na výstavě nebo na zkouškách je opravdu ten pes, který je uvedený v průkaze původu. Máme zkušenosti i z hlediska majitelů psů, protože celá řada psů se ztratí, najde se. Obrátí se potom na plemennou knihu, pokud tedy poznají plemeno, a plemenná kniha jim může sdělit chovatele, v případě chovných jedinců přímo majitele psa, většina těch psů se dohledá. Znamená to tedy rychlejší návrat zaběhnutých psů k majiteli a samozřejmě naši chovatelé hodně cestují do zahraničí, takže nemusí přemýšlet nad tím, že musí mít identifikačně označeného psa, protože už si ho takto berou. Jsou ale i problémy, a ty problémy, protože my zatím máme možnost jednak čipovat a jednak tetovat, tak bych se napřed asi zmínila o tom tetování, kde je větší bolestivost, asi zvláště, když se to tedy tetuje do předkolení řasy. Dost často zvláště u starších psů už to tetování není čitelné. Chovatelé mají obavu, např. tam, kde se tetuje do ušní chrupavky, že dojde ke změně exteriéru psa, že to bude mít dopad z hlediska chovatelského. Majitelé psů ale mají obavy i z čipování. Jednak se bojí bolestivé aplikace, což je možná problém u některých plemen, u jiných naopak ne. Bojí se toho, že čip bude cestovat, že způsobí psovi nějaké zdravotní problémy, můžu říct, že jsem to nikdy neslyšela, že by to v praxi se ukázalo. Hodně lidí se bojí že čip je jakási GPS, která je stále aktivní, takže tamhle někde ta družice sleduje psa, tím ví i to, kde je jeho chovatel. A potom celá řada lidí namítá, a to je trošinku pravda, že identifikace psa je možná potom jenom s čtečkou. To znamená, že když tamhle někde

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

někdo v lese chytí psa, tetování si přečte sám. Pokud je ten pes označen čipem, musí jít za veterinářem. Co jsou skutečné problémy? Občas se vyskytující vady čipů, obecně velké množství různých databází a finanční náklady jak z hlediska majitele, tak z hlediska případné celkové databáze. Čipování psů s průkazem původu a těch ostatních - my to máme jednoduché. Prostě nebudeš mít identifikačně označené štěně, nedostaneš průkaz původu. Trošinku jiné to bude asi v případě ostatních chovatelů, majitelů a držitelů psů, protože tam se dá očekávat strašně negativní reakce. Myslím si, že o tom mluvil pan poslanec Bendl, mluvil o tom pan doktor Kruml, co se týká Slovenska. Tady je potřeba, než by se něco takového přejalo, tak je potřeba velká propagace. Já jsem ráda, že se tím zabýváte právě vy, kteří máte na starost výchovu a vzdělání, protože bez edukace se tohle neprosadí. Není možné to říci ze dne na den. Je prostě potřeba chystat se daleko dopředu, říct, já nevím, že od roku 2017 - 2018 bude povinné identifikační označení všech narozených štěňat například. Tady to, co říkal pan poslanec Bendl, kdybyste se zeptali mých kolegů z té oné skupiny, tak by vám řekli, že já jsem ta protivná a vždycky říkám: Vy si myslíte, že ta babička, které se zaběhne ta její Fifinka tady v pražském parku, bude mít peníze na to, aby očipovala 6 psů? 6 štěňat? Vy si myslíte, že tamhle nějaký ten venkovský, poněkud brutálnější pán, když uslyší, že by ta štěňata, která se u něj narodila, měl čipovat, že to udělá? On je radši utluče lopatou. Takže nad tímto je asi potřeba také přemýšlet. Hlavně si myslím, že prostě je potřeba to vzdělávání. Připomenout je asi třeba, že celá řada států má už zákonem danou povinnost identifikačního označení, mě hodně zaujalo, že od března by měla povinně čipovat Anglie. Mají tam jasně stanovená pravidla, že pes musí být očipován nejpozději ve 3 měsících věku, nejpozději však v době, kdy tzv. vstoupí na veřejnost. To znamená, když jde od chovatele k majiteli. Zajímavá byla reakce Skotska, kdy Skotové jim vzkázali, že mají zákon udělaný výborně, ale že oni si počkají, jaký budou mít dopad v praxi, pak teprve na něj přistoupí. Já jsem tady, abych řekla, co by doporučovala Českomoravská kynologická unie. My tedy doporučujeme povinné identifikační označení všech psů, protože bez toho není možná žádná kontrola. My doporučujeme větší pravomoci Státní veterinární správy v otázce kontroly chovů. Já vím, že všechno je v zákoně vymezeno, ale já se prostě obávám, že když ten zástupce, ten inspektor, abych použila správné slovo, když někam přijde, tak že se má opravdu o co opřít, že pokud přijme nějaké rozhodnutí, že potom dokáže to rozhodnutí někde u soudu, nebo tak obhájit. Protože všichni víme, jak to v České republice vypadá. Já se jim leckdy nedivím, že nekonají, i kdyby konat měli. Pan doktor Semerád se na mě nebude zlobit za to, že to tady říkám. Myslíme si, že by se měly vypracovat standardy chovu psů, tak, aby se kontrolní orgány měly v podstatě oč opírat. Podobně to, tuším, funguje u hospodářských zvířat. My v této oblasti můžeme nabídnout řád ochrany zvířat při chovu psů, který je k dispozici na stránkách Českomoravské kynologické unie. Strašně bychom si přáli, aby pravidla, pokud se budou nějaká stavět, aby platila pro chod psů obecně, nikoli jen pro určitou skupinu chovatelů, protože zatím jsou nejvíce postižitelní chovatelé psů s průkazem původu, to je třeba i otázka finančního hlediska, protože my zodpovídáme dotazy financí úřadů na to, kolik který chovatel měl zapsáno vrhů, takže u nás se to dosleduje, jinde ne. Samozřejmě, že se tady otevírají otázky, které už zazněly. V současné době platí celá řada zákonů, podle kterých lze postihnout i ty, kdo nepřístupují k chovu psů korektně. Je velká škoda, že nejsou využíváni. Není to ale proto, že práva a povinnosti chovatelů i kontrolních orgánů nejsou jasně vymezena? Pokud vznikne něco nového, změní to situaci? Bude případný zákon takový, aby postihoval všechny majitele psů, nebo bude pomyslným bičem pouze na dohledatelné a kontrolovatelné chovatele, tedy na chovatele psů s průkazem původu? A je to o předpisech, nebo o vymahatelnosti těch stávajících? Na závěr bych chtěla říct, že platí motto, které říká, že pes má ve svém životě mnoho úkolů, a tím nejdůležitějším je dělat svým lidem radost. Jsme my ale schopni se postarat o to, aby ten pes mohl ten svůj úkol plnit? Je to jenom otázka množin, nebo je to i otázka polidšťování psů a vůbec nekorektní přístup k psům jako takovým? To jsou všechny otázky, na které je asi potřeba odpovědět. Osobně si myslím, že pokud se mají stanovovat nějaká pravidla, tak je jistě pěkné, že ten prapor, jestli to nezní nadneseně, zvedli ti, kteří mají k těm psům blízko, kteří je mají rádi a kteří je chtějí chránit. Ale definitivní doladění požadavků musí dělat ti, kdo to budou kontrolovat, kdo budou vědět, jak to funguje v praxi, aby jeden zákon nešel proti druhému, aby opravdu ten, kdo bude nějakou kontrolu dělat, měl za sebou jasně znějící zákon, který ho bude chránit. To já si myslím, že je strašně veliký problém, že to určitě není otázka řešení ze dne na den. Já děkuji za pozornost.

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

Senátorka Zuzana Baudyšová: Paní Tichá, děkujeme, bylo to hezké, pravdivé vystoupení. Pejsci jsou, měli by být, hlavně pro radost, ale i pro hlídání. Jsou to členové rodiny.

Bc. Vladimíra Tichá: Jestli dovolíte, tak paní doktorka Vodičková by nám asi řekla, jak velký sociální faktor je dneska pes. Co znamená pro staré lidi, pro děti, pro všechno?

Senátorka Zuzana Baudyšová: Je to tak, jenom pan poslanec Radim Fiala tady velmi spořádaně čeká na svůj čas... Takže jestli dovolíte, pane poslanče, prosíme o slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Já už se budu snažit být stručný. Já jsem si tady udělal pár poznámek. Vzhledem k tomu, že mám velmi blízko k oběma dvěma činnostem, jak k legislativnímu procesu, protože jsem v Poslanecké sněmovně skoro 10 let, tak ke psům, protože o psy se zajímám skoro 30 let. Paní Tichá ví, že k tomu mám velmi blízko, leccos o nich vím, za tu dobu prostě člověk už musí něco vědět, zvláště když pracuje v různých kynologických funkcích. Já si myslím, že jsem schopen posoudit tu záležitost jakoby z obou dvou směrů. Když jsem poslouchal tu dnešní diskusi, tak je na prsto zřetelné, že **největším problémem je nízká vymahatelnost**. Také jsem si zapamatoval tu krásnou větu - nádherný doměrek. **Poslouchal jsem pana kolegu od policie, většina případů končí proto, že máme důkazní nouzi**. Samozřejmě, že ty věci prostě nevyřešíme, žádný zákon tu věc nevyřeší komplexně tak, abychom si řekli: **Tak, a teď máme zákon, teď už se to dít nebude. Prostě tak to není**. Ale já si myslím, že se musíme posouvat nějakým způsobem dopředu. Já jsem si udělal 3 poznámky nebo myslím si, že důležité jsou 3 věci. První věc je to, o čem jsme mluvili, to znamená **prevence, osvěta, edukace, vzdělávání**. To, o čem mluvila paní Tichá. Já si myslím, že to se přesně projevilo, když se mluvilo o tzv. bojových plemenech. Mluvilo se o tom. Bylo to hodně v televizi. Bylo to v médiích. Nakonec ti lidé pochopili, že prostě celé je to jinak. Že ta krev, která byla vidět v těch novinách, tak že prostě je to problém těch chovatelů, nebo těch majitelů, těch držitelů, kteří neumí svého psa zvládnout. Zadruhé - důležitá věc. Tak, jak jsme tady mluvili, každý z vás, každý jste z jiné branže. Z finančnictví, z policie, z politiky, odborníci, veterináři, každý k tomu zákonu můžete něco dát, něco přinést. Já si myslím, že je to nesmírně správně, že by se měl udělat nějaký komplexní návrh, jak by to mělo všechno vypadat. To znamená, všichni k tomu přidejme něco z té odbornosti, kterou máme, kterou umíme. Zatřetí - co je ale podstatné, **skvělou ukázkou byl můj kolega, exministr Petr Bendl**. Nepostihneme to, nezvládneme to. Takový komplexní návrh prostě nemá šanci v Poslanecké sněmovně projít. Protože k němu bude spousta připomínek, spousta změn, spousta pozměňovacích návrhů. A pak to může dopadnout tak, jak dopadl například zákon o kouření, který byl komplexní novelou protikuřáckého zákona před 8 - 9 lety, kdy nakonec z tohoto zákona zůstalo jenom to, že se nesmí kouřit na stanicích autobusů. Všechno ostatní se škrtilo, vypadlo, neschválilo. Z novely, o které se dlouho diskutovalo, která měla mít vliv na zdraví populace lidí, Čechů, zůstalo to, že se nesmí kouřit na stanicích autobusů. Z toho já mám trochu obavu. Obávám se, že oprávněnou. Kdybychom takový komplexní návrh předložili do Poslanecké sněmovny, že by z něho moc nezbylo. Z toho důvodu já si myslím, že to musíme rozfázovat per partes a jít po základních krocích. Já jsem rád, že přede mnou hovořila paní Tichá o evidenci psů, že evidence psů v Českomoravské kynologické unii funguje, že to má pozitivní efekt. A stejně tak si myslím, když se podívám na kohokoli z vás, na finančníky, na policii, na odborníky, na veterináře, že evidence psů by měla velmi dobrý dopad do toho, **abychom aspoň částečně něčemu zamezili**. Ono by se to začalo projevovat. Tam by se to začalo projevovat na některých doměrcích, tam by se to začalo projevovat na lepších důkazech. Odborníci by věděli, kdyby někdo ta štěňata přehodil přes plot, tak by se dala identifikovat. Už to není tak jednoduché, jak jednoduché je to dnes. **Takže podle mě, krok číslo 1 by měla být osvěta a povinné označování zvířat, povinné čipování od určité doby**. S tím, že by to mělo být, jak řekl pan doktor Daniel, další postup v tom centrálním rejstříku, nebo centrálním registru, říkejme tomu, jak chceme. Dál se přikláním i k tomu, co řekla paní Tichá, že jestli má Státní veterinární správa jít do toho obydlí a mít co kontrolovat, tak musí být stanoveny, a říkal to koneckonců i pan doktor Hron, musí být stanoveny minimální zoohygienické podmínky pro to, aby ta Státní veterinární správa, aby to nebyl jen subjektivní pocit. Protože pak budete u soudu a ten veterinární lékař Státní veterinární správy řekne: No, ono to asi nebylo úplně ono. Víte, tam bylo to, nebo to. Ale když budou stanoveny minimální zoohygienické podmínky, tak si myslím, že ten veterinární lékař má jasné vodítko pro to, aby řekl: Ano, nebo ne. Takže krok číslo 1 - povinné

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

čipování, možná minimální zoohygienické podmínky. Já jsem si dovolil na této úpravě spolupracovat s kolegy, s právníky. Koneckonců jste jmenovali paní doktorku Rennerovou ze společnosti Animal Eye. My už máme takový první návrh, pozměňovací návrh k tomu čipování, k tomu označování psů napsán. Takže já bych chtěl tady veřejně vyzvat, že všichni jsme asi, a já taky chci jít napříč politickým spektrem, pojdme se spojit, jestli chceme něco pro psy udělat, tak pojdme na tom návrhu diskutovat společně. A já to tady říkám naprosto veřejně a vyzývám: Pojdme se na to podívat a pojdme o tom diskutovat. Pakliže si řekneme, že ho předložíme do Poslanecké sněmovny, tak ho všichni, rukou nerozdílnou, pojdme předložit do Poslanecké sněmovny a pokusme se, aby aspoň v tom minimálním kroku, aby v tom registru, abychom se shodli napříč politickými stranami, a protlačili ho. Znovu opakuji, **pokud budeme tlačit komplexní návrh, obávám se, že nemáme šanci**. Děkuji.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Díky, pane poslanče. Bylo to stručné, krátké, jasné. Paní doktorka Rennerová byla pozvaná a nevím, proč... (Rennerová se ozývá) Jo? Já vás zdravím, paní doktorko. Jenom jsem se chtěla zeptat. Vy jste hovořil o evidenci psů. **Vždyť každý, kdo má pejska, tak ho má přece přihlásit už kvůli poplatkům**. Já řeknu příběh ze života. Bydleli jsme se za totáče na Praze 8 a stěhovali jsme se na Prahu - východ. Zapomněli jsme odhlásit pejska. Zavolala z Prahy 8 úřednice asi za půl roku, co jsme byli odstěhovaní, že jsme psa neodhlásili. Jestli víme, čeho jsme se dopustili, jaká bude pokuta. Takže ono někde to docela funguje... Ale jako, je to asi věc praxe příslušného místního nebo městského nebo jakého úřadu. Ale vlastně ta evidence psů je zákonem daná už kvůli těm poplatkům.

Poslanec Radim Fiala: Jestli k tomu můžu jednu jedinou větu, to jsou právě dvě věci. Je evidence psů, kdy vy si jdete přihlásit psa, ale nemáte povinnost ho identifikovat. Vy prostě jdete přihlásit, že na adrese, kde bydlíte, máte jednoho psa. Ale dneska už mohou říct, tak, jak říkal pan doktor Daniel, že některá města, **jako Ostrava například**, už mají ve vyhlášce povinnou identifikaci psů. A mnoho měst tu databázi má. Já si myslím, že by to nestálo ani tolik peněz. Stačilo by, kdybychom ty **databáze svedli do jednoho prostoru, např. na ministerstvo zemědělství, kde by byl ten centrální registr, který by se postupně doplňoval**. Já si myslím, že to je takový začátek. Myslím, že by se to určitě vyplatilo ve všech směrech, tak, jak jsme tady...

Senátorka Zuzana Baudyšová: Já s vámi naprosto souhlasím. Jenom chci říct, že nějaký základ, nevím, nakolik funkční, existuje. Bylo by asi dobré už ten základ nějakým smysluplným způsobem rozvinout do dokonalosti. A jinak díky a díky za vaši trpělivost. Vážení všichni řečníci, kteří byli přihlášení, dostali svůj čas a svůj prostor. Já jim za to děkuji. Máme tu další účastníky, kterým jde o celou tu naši problematiku, a to je ochrana zvířat. Můžete se přihlásit do diskuse, máme skončit v 17,00 hodin. Máme tedy necelých 20 minut. Takže paní Tichá ještě něco nám sdělí...

Bc. Vladimíra Tichá: Já jenom doplním **to, co jste říkala o tom povinném hlášení psů. To vychází z vyhlášek měst a obcí a ne každé město a obec tuto vyhlášku má**. Pak jsem ještě chtěla říct, že pokud se týká vzdělávání, tak pokud si otevřete stránky Českomoravské kynologické unie, tak tam máme rubriku Než si pořídíte prvního psa, kde máme své desatero, nad čím přemýšlet. Ale kde máme také to, jak poznat slušného chovatele. Takže kdo se chce podívat, tak se na to může podívat. Povedlo se nám vstoupit s odbornými články i do takového média, jako je Annonce, což mě šokovalo, že si Annonce nechala dát desatero pro výběr správného psa, přestože se to dotýkalo převážně jejích inzerentů.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Bylo to vedle reklamy na množírnu. (smích v sále) Děkujeme. Vážení, kdo další má co sdělit? Paní doktorka Vodičková, která je nejenom velkou ochránkyní a nedocenenou ochránkyní dětí, ale ochránkyní zvířat. Majko, prosíme o tvé slovo.

Marie Vodičková: Děkuji. Já jsem Marie Vodičková, dobrý den. Já jsem jenom chtěla říct, že jsem asi 10 let byla v klubu chovatelů čivav a naháčů. Musím říct takovou dost smutnou zkušenost, že sice většina těch chovatelů jsou řádní chovatelé, kteří o ta zvířata dobře pečují, ale že tam bylo i dost, nebo ne úplně výjimka, takových, kteří třeba ty čivavy chovali v králíkárně, nebo někde ve sklepích. Byli to psy s průkazem původu. Pak tedy lidé, kteří si tam koupili to

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

štěně, tak to bylo nějaké ubohé, někam se schovávalo pod stůl, pod skříň apod. Tak jako není pravda, že jenom ti, kteří chovají neregulovaně tedy, se dopouští třeba týrání těch zvířat. Asi problém je možná v tom, že všechny ty kontroly musí být předem nahlášené. Jako proč? Když má někdo čisté svědomí a chová se k těm zvířatům dobře, nebo prostě takový nějaký standard minimální dodržuje, tak si myslím, a nevím, jestli to tak je, jak ta veterinární správa, tak možná chovatelé, nebo poradci chovu, musím říct, že i mezi nimi byli takoví, kteří by se dali nazvat množitelé, kteří měli desítky čivav a měli je tam někde v těch králíkárnách. Tak jak je to? Právě jsem se chtěla zeptat s tím, že to musí být všechno nahlášené předem. Jak tedy třeba ten poradce chovu, když...

Hovořící: Já do toho vstoupím. Poradce chovu nemá prostě právo konstatovat, jestli dochází, nebo nedochází k týrání zvířete. Poradce chovu maximálně, když na něco takového přijde, má dát podnět Krajské veterinární správě, ale prostě kynologické organizace nejsou ze zákona oprávněny se vůbec k něčemu takovému vyjadřovat. A znova říkám, že pokud Krajská veterinární správa něco zjistí, že to není v pořádku, tak my se to nedozvíme. Tady dáma říkala, že třeba to ani nemůže finanční správa říct, a my pak nemůžeme ty chovatele potrestat v rámci našich možností. Já se tady chci zastat našich členů. Ale říkala jsem už na začátku, že jsou chovatelé velmi slušní a chovatelé méně slušní. Proto si myslíme, že by všechno mělo jít plošně, aby se to týkalo všech.

Marie Vodičková: Jak je to tedy s tou veterinární správou? Musí se tedy předem nahlásit ke kontrole? Tam je možná změna zákona třeba, ne?

Senátorka Zuzana Baudyšová: Jestli dovolíš, tak pan doktor Semerád odpoví.

MVDr. Zbyněk Semerád: Já bych na to odpověděl. To stálé se traduje, že musí být předem ohlášena. Kontrola nemusí být předem ohlášena, ale musí začít tím, že se představí a sdělí, že je inspektor nebo úřední veterinární lékař. To je ten rozdíl. Nemůže tam přijít, začít jako zájemce, chovatel, nebo zájemce prostě, projít si to tam, sepisovat si to, nebo si to vkládat do toho, a pak, když toto všechno zjistí, tak vytáhnout průkaz. On musí přijít a na místě tomu dotyčnému sdělit, kdo je, co půjde dělat, podle jakého zákona. To je rozdíl. Není pravda, že musí zavolat dopředu, že zítra přijdu, za hodinu přijde, dojede tam. To znamená, on tam přijede, ale pak samozřejmě musí se počítat s tím, že ten dotyčný člověk, protože já to říkám, když si na mě bude nějaký soused stěžovat, bude chtít v pracovní době, aby tam přišla veterina, tak mě nikdy nesežene, protože budu v práci, to znamená, že odejdu. On samozřejmě nemůže přelézt plot, nemůže tam začít to. Ale není pravda, že by bylo... Naopak - zákon i předpisy Unie - u všech je, že kontroly mají být neohlášené, a pokud, tak je tam maximálně 48 hodin předem, ale to, že se musí představit, ukázat průkaz, to musí udělat, bez toho kontrolu dělat nemůže. To by bylo zneužití pravomoci.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Pane doktore, díky. Paní Semelová chce ještě k problému něco sdělit.

Zuzana Semelová: Já se ještě tady k tomu... Já jsem člověk z praxe. Víím, že se opravdu stává, že se dopředu ta kontrola ohlásí, a pak ti lidé to tam uklidí a není co kontrolovat. My jsme toto řešili i na vedení s doktorem Malenou, ředitelem, a on připustil, že se to občas děje. Byli tam právníci, kteří to z právních důvodů odůvodňovali tím, že třeba ten člověk se může vymluvit, že jde k lékaři, nebo že nemá zrovna čas atd. Ale jestliže toto existuje, tak potom nemá cenu, aby tam tedy ta kontrola chodila. Takže já bych se chtěla zeptat a chci vědět, jak toto ošetřit a jak dál tomu zamezit.

MVDr. Zbyněk Semerád: Ještě jednou... Vezměte to obráceně na sebe, že i když to budete mít v pořádku, tak na vás někdo dá podnět. My všechny podněty jdeme prošetřit. A teď k vám přijede, bude u vás zvonit, vy třeba budete doma, ale zrovna doopravdy jdete k doktorům, na finanční úřad, cokoli prostě... Tak oznámíte: Ano, ale já teď musím odejít. To znamená, tady to musí fungovat i to, to znamená, je tu problém, že není v legislativě stanoveno, že by musel dopředu oznámit, může přijet, ale je možné, že nic nedošetří, protože mu nikdo neotevře, nepustí

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

ho dovnitř atd. A to je samozřejmě, a to stále bude, něco jiného u podnikatele, který tam má provozovnu atd. I v chovech hospodářských zvířat chodíme neohlášeně, a když potřebujeme účast odpovědné osoby, tak ji tam musíte mít, protože pak nemůžete stejně nic kontrolovat. Takže je tu propojení obojího. Není tu to, co... Víceméně se hovoří o tom, že veterináři chodí jenom, když to ohlásí dopředu, a všichni to uklidí. Takto to doopravdy není.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Pane doktore, díky. Vážení, kdo... Možná bychom mohli rozkrýt nějaký další problém, pane... Paní? (Simona Smith: Můžu? Já bych jenom něco doplnila.)

Simona Smith: Dobrý den. Já jsem Simona Smith, jsem autorkou knihy Továrna na štěňata, která shrnuje konkrétně naprosto kompletní problematiku, všechno to, co tady padlo. Týká se to jak množitelů, ať už jsou to psi s průkazem původu, bez průkazu původu, kde není takový rozdíl mezi nekvalitní chovatelskou stanicí a psem bez průkazu původu, zaměřuje se hlavně na neznalé kupce a všechny, kteří absolutně netuší. To je tedy o té problematice. Já jak jsem tady tak seděla a poslouchala jsem, tak mě napadlo, jakým způsobem to vlastně vidí ti, kteří absolutně o množárnách nic netuší, kterým byl prostě předložen papír: Je potřeba změna zákona a udělejte s tím něco. Protože vzhledem k tomu, že se té problematice věnuji skoro 8 let, je to jak v Čechách, tak v zahraničí. Akorát v Čechách v mnohem větší míře. Tak si nedovedu představit, jakým způsobem to na toho člověka působí. Protože když se člověk nepodívá pod ten povrch a netuší, že množitelem - překupníkem může být úplně kdokoli, třeba váš soused, a vy nemáte šanci to zjistit, a během noci se může stát cokoli, probudíte se a řeknete si: Dobře. Dneska bych si mohl slušně přivydělat. Nakoupíte nebo posbíráte feny, které někdo daruje na internetu, uděláte si v podstatě takovou soukromou množárnu, nebo začnete vykupovat štěňata, tak tady není absolutně žádný systém, který by jakýmkoli způsobem udělal to, že by o tom někdo věděl. Nejenom, že jsou tam obrovské úlevy na daních, protože tyto výdělkové chovatelů - no, chovatelů - množitelů a překupníků jdou daleko výš nad 100 tisíc měsíčně. Ale není v tom absolutně žádný systém. A když se budete chtít kamkoli dovolat, tak nemáte šanci. Nezavoláte na Policii České republiky, protože to nebude řešit, že někdo vedle vás v bytě by mohl mít spoustu fen a chovat na nich. Nedovoláte se na Krajskou veterinární správu, protože, jak bylo řečeno, je to tak, dávají dopředu vědět, ne vždycky, že přijedou. Jakkoli se chtějí podívat. Netýká se to jenom tohoto. Často se v praxi setkávám s tím, že i když člověk volá na Krajskou nebo Státní veterinární správu, tak jsou bohužel udělané systémy mezi těmito množiteli a Krajskou veterinární správou, kdy prostě nejedou se na to místo podívat. Je to tak, že prostě mají mezi sebou domluvu. A i když člověk dává několik podnětů z různých stran, nic se s tím neděje. Neřeší se to. Nejenom to, že není absolutně přehled registrů psů, který by byl naprosto potřeba, ale není k tomu nic, jakákoli osvěta, ať ze strany kupců, samozřejmě - ten, kdo si toho psa koupí, tak je to jeho chyba, že se do toho vůbec pustil. Ale nemělo by se to dít, protože ten množitel samozřejmě pokrývá poptávku. Takže tak.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Paní Smith, díky za vaše zkušenosti. Vaše knížka je na pultech knihkupectví?

Simona Smith: Od zítřka.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Od zítřka? Výborně! (smích v sále) A jak se jmenuje?

Simona Smith: Je to Továrna na štěňata - Šmejdi v psím světě. A zítra je slavnostní autogramiáda.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Hezky! A předpokládám, že jste zhodnotila i britské zkušenosti?

Simona Smith: Nejenom britské. Já jsem hodně působila v zahraničí. Je tam hodně zkušeností v zahraničí, ale upřímně, nic se nevyrovná zkušenostem tady v České republice, protože to prostě nejde. Hodně pracuji s klienty ze zahraničí, ale vzhledem k tomu, že ta problematika tady, když jsem sem přijela, 3 - 4 roky zpátky, tak byla, byla obrovská. Ale nebyla

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

taková, jako dneska, kdy si může množírnu a v podstatě takovýto byznys zřítit úplně kdokoli. Bez jakéhokoli postihu! To je to důležité. Bez postihu absolutního!

Senátorka Zuzana Baudyšová: Díky za vaše zkušenosti.

Simona Smith: Také díky.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Knížce přejeme, aby přišla ke správným čtenářům. Díky. Vážení, kdo další, hlavně ti, co ještě nehovořili, paní Brabcová?

(chybí část nahrávky)

Senátorka Zuzana Baudyšová: Díky. Pravdou je, že kdo chce krást a kdo chce si vydělávat zlodějinou, tak se bude bohužel asi i dál takhle chovat. Pane Krumle?

MVDr. Jiří Kruml: Já bych jenom zareagoval na poslední příspěvek. Tady už to dneska mnohokrát zaznělo a **plně s tím se ztotožňujeme, protože tady hraje roli především výchova.** Podle nás se málo hovoří o roli odběratelů, těch, co si berou, těch kupců, co si berou psy z těch závadných chovů. To se týká i případných zahraničních chovů. Tyto chovy fungují jenom díky tomu, že jsou tito odběratelé. **Nebudou-li tito odběratelé, nebudou fungovat tyto chovy. Čili na tu výchovu lidí bych apeloval maximálně. Jak tady zaznělo, jak jste říkal o těch lidech, kteří jsou v ilegalitě, těch se vůbec žádný zákon nedotkne. Dneska už je nařízení Evropské unie o přesunu zvířat při cestování do zahraničí. Je to v podstatě jeden z nejvyšších možných legislativních prostředků, a přesto, jak vidíme, tak ho klidně ignorují.**

Senátorka Zuzana Baudyšová: Děkuje. Paní Brabcová, omlouvám se.

Václava Brabcová: (chybí část nahrávky) ... Hodně viděli, a jsou to denně nové a nové čivavy, které se nikdy nepostaví na nohy, čivavy, které jsou slepé, ty jsou teď na prvním místě. A jiná malá plemena. Pak je tady taková část, která asi ví, o co jde. Pak je tady část, která vůbec neví, o co jde. A teď se chci vrátit k tomu, co říkala tamhle fotografka. Já jsem panu senátorovi dala jednu stránku. To je její práce. **Ona více než rok sledovala jednu překupnici, která je navázána na množitelku.** Jenom na jednom inzertním serveru sledovala její inzeráty. Ty zisky, její čisté zisky, jsou přes milion ročně. Jenom z toho jednoho serveru. Je pravděpodobné, že ta zvířata prodává i jinde. Ví o tom spousta lidí, spousta lidí dělá, že o tom neví, nebo že nemůže. Obrovská chyba je to, že není osvěta. Osvěta je strašně těžká, protože jak říkala Martina, loni jsme tady dělali tu konferenci a měli jsme tady opravdu hodně účastníků ze zahraničí, **ti jezdí k nám natáčet skrytou kamerou to, co se u nás děje.** Vždycky okolo toho je nějaké haló a pak to zase vyšumí. Je to na strašně dlouhou dobu běh, protože ty případy jsou otrěsné. Otrěsné je to, co se může mezi těmi lidmi šířit. Neskutečné jsou ty jejich zisky. Prostě když má doma někdo palírnu lihu, nějakého závadného, tak prostě ho taky nikdo neviduje, a víme, že to tak je. Dokud není nějaký obrovský problém, tak se to neprovalí. To, nechci být moudrá nad všechny, ale prostě drobnými krůčky se ten problém dá řešit. Pokud se budou zvířata povinně čipovat, tak pan poslanec Bendl tady řekl, že tedy ta babička na té vesnici to nedá, ale když se podíváte na statistiky, tak v době proběhlé hospodářské krize jediné výdaje, které stoupaly, byly náklady na zvířata. Jak na krmení, tak na veterinární péči. Ti lidé prostě... Dneska je ten systém u nás pokřivený, ať jsem velký milovník zvířat, tak ta zvířata nám nahrazují lásku, vztah, osamocení nám naplňují. Myslím si, že ti lidé to za ta zvířata dají. Pokud to ta babička nedá, a zaběhne se, tak prostě ten má být, nebo ta kočka, vykastovaná. Existuje spousta kastrovacích programů. Mám známou, ta sehnala peníze na kastrovací program. Tři čtvrtě roku na té vesnici, kde bydlela, dělala agitku - přijďte si ty kočky zadarmo nechat vykastovat. Ne, to je proti přírodě. Jo, pak se kotě narodí a je v souladu s přírodou utopené. Takže je to strašně pomalé, ta cesta. Ale musí se o tom mluvit a musí ti, co, Martina mě určitě doplní, ti, co vědí, tak musí trochu něco dělat. **Ministerstvo zemědělství, loni to tady bylo řečeno, paní místopředsedkyně Horská to řekla hodně natvrdo, řekla to do těch několika televizí, které tady byly, ti prostě nemají zájem spolupracovat.** To, co jsem tady dneska slyšela, to mi připomíná to divadlo, které bylo loni. My jsme původně žádali o záštitu na konferenci pana ministra zemědělství, protože jsme si mysleli, že se to týká primárně

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

jeho. Zhruba 3 měsíce trvalo to, že pokaždé nám odpověděl někdo jiný, vč. třeba toho, že se vrátila zásilka ze Senátu jako adresát nedoručen. To byla taky jedna odpověď, co nám řekli z ministerstva zemědělství. Že nás prostě, Senát, nenašli. Den předtím, když měla akce začít, tak jsme se dozvěděli, že nepřijde vůbec nikdo z těch, co přislíbili. **Takže myslím, že ministerstvo zemědělství až tak nemá chuť spolupracovat, jak se tváří.**

Senátorka Zuzana Baudyšová: Paní Brabcová, díky. Naděje umírá poslední, doufejme, že je to o nás.

Václava Brabcová: Je to o nás.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Co do toho vložíme, do celého toho systému, tak to dostaneme zpátky. Budme optimisté. Já se omlouvám, ale pan senátor Gawlas má přednost.

Senátor Petr Gawlas: Děkuji. Já se skoro vzdávám, protože my tady na půdě Senátu chceme nechat spíš diskutovat vás, hosty, já bych jenom v krátkosti vyzdvihl ty kolegyně nebo ty iniciátorky té celé akce, protože tady se otevírají další a další problémy, takže ještě jednou jim chci poděkovat za jejich iniciativu a materiál, který jsem tady dostal od paní Brabcové, je to příklad příjmů jedné konkrétní množitelky a pouze z jednoho konkrétního inzertního serveru. Je to těch 100 tisíc skutečně. Já si myslím osobně teď, že je to pomalu nejdůležitější, abychom zakázali těm množitelům možná inzerovat. Tím určitou část těch lumpů odchytíme. Ale já končím a dávám přednost ještě vám, hostům. Děkuji.

Hovořící: Já bych teď chtěla na pana Gawlase navázat, že s tím zákazem inzerování těm množitelům by souvisel i zavedení toho jednotného inzertního portálu, kde ti množitelé by ani neměli šanci ty psy víceméně dávat. Protože tam by bylo evidentně vidět, kolik ten člověk těch psů tam dá, kolik je schopný na tom vydělat. A pak bych se chtěla ještě zeptat pana doktora Semeráda, když zmiňoval nějaká jména veterinářů, že jsou množitelé. Asi jste to vyčetl z té stížnosti?

MVDr. Zbyněk Semerád: To bylo v těch materiálech k tomu jednání...

Hovořící: Nevím, z jakých, ale já jsem dávala k dispozici dopis, který zasílala německá organizace Soc for Pets do Bruselu. Nezasílali jsme to my, ale jenom máme ten dopis k dispozici. Tam jsou jmenovaní konkrétně i veterináři, kteří množí. Vy jste řekl, že oni ale neprovádí kontrolní činnost. Jak je tedy možné, že jako doktor vůbec množí takto zvířata? Evidentně vy o tom víte. (Semerád oponuje) Když dokážete říct - ale oni neprovádí kontrolní činnost. Takže evidentně víte, o které lidi jde, když víte, že oni tu činnost neprovádí. Tak jak je možné, že jim prochází ten chov?

MVDr. Zbyněk Semerád: Ne, já jsem pouze řekl, že nejsou u dozoru zaměstnaní, u dozorového orgánu. Tady bylo řečeno...

Hovořící: Ano, ale tak evidentně víte, že ti lidé existují...

MVDr. Zbyněk Semerád: No jasně, protože jsou to veterinární lékaři, kteří jsou na seznamu, který jsme dávali podklady v zahraničí, když to šetřili, protože vedlo se s nimi správně řízení. My jsme to řešili. To znamená, to, že bohužel doktor týrá, máme jiné doktory, kteří chovají jiná zvířata, a taky je týrají, máme vzdělané lidi. Prostě, bohužel to tak je. Je to překvapující, ale je to tak. Máme právníka, který týral zvířata hospodářská, a celé odvolání bylo na tom, že nepopíral, že je týrá, ale hledal skuliny v té legislativě...

Hovořící: Není tedy potom možné jim odebrat licenci, diplom, nebo prostě...?

MVDr. Zbyněk Semerád: Jako Státní veterinární správa může kontrolovat, ukládat sankce, kde je možné. Ze zákona je dáno, že je schválen pro tu činnost, tak ji může pozastavit, odejmout. **Ale chov zvířat není z hlediska veterinárního pod tím, že by byl schvalován chov.** Proto

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

my jsme navrhovali už dříve při těch jednáních, aby to bylo stanoveno, protože pak mu to můžete odejmout, pozastavit atd.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Pana doktora předat orgánům činným v trestním řízení, pokud je to podezření oprávněné a jde o týrání, tak si myslím, že by to bylo pro policii...

MVDr. Zbyněk Semerád: Já si myslím, že tam se musí rozlišit to, jestli je v té věci to jednání kvalifikované jako týrání ve smyslu zákona 246...

Senátorka Zuzana Baudyšová: Určitě.

MVDr. Zbyněk Semerád: Nebo podle trestního zákoníku. Tam je to posouzení toho zvlášť trýznivého a zvlášť surového způsobu.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Já předpokládám, že už je důkaz, že tedy jde o týrání. Pak by člověk čekal akci.

MVDr. Zbyněk Semerád: No, ale říkám, není, je to tedy ošklivě řečeno, není týrání jako týrání. Není týrání, které je oprávněná řešit policie, a zase je týrání, které prostě musí zůstat v kompetenci Státní veterinární správy. A o to se teď, o tu hranici a o to rozlišení, se víceméně pokoušíme v letošním roce tak, aby ten postup a ten náhled jak ministerstva, tak Státní veterinární správy, tak policie, a teď bude naším úkolem to prosadit i ve vztahu ke státnímu zastupitelství a k soudům, aby ten náhled prostě byl stejný a ta hranice byla posuzovaná jednotně v rámci celé republiky.

(chybí část nahrávky)

Senátorka Zuzana Baudyšová: Vážení, budeme končit. Ještě pan kolega, paní doktorka Vodičková.

Martin Doležal: Dobré odpoledne, dámy a pánové, moje jméno je Martin Doležal. Jsem advokátem a jsem členem mimo jiné organizace Animal Eye, která už tady byla zmíněna. K tomu, co jsme tady dnes slyšeli a co jsme tady diskutovali, bych měl pár bodů. Zaprvé, to naše sdružení a my jako jeho členové máme relativně velkou praktickou zkušenost z těch jednotlivých řízení, ať už to byla řízení soudní, správní, trestní, to znamená, máme tady nějaká východiska a víme zhruba, co v těch řízeních se dělo, kde byly ty problémy. Já bych k tomu chtěl říct, a chtěl bych popřít to, co tady říkala kolegyně Slámová na začátku, že my nemáme mandát. My v rámci občanské společnosti máme mandát, abychom provedli jakoukoli analýzu, abychom provedli jakýkoli návrh, a ten návrh abychom předložili legislativním orgánům. Z naší strany se toto stalo. My jsme připravili - dneska už to máme v prvním návrhu paragrafového znění včetně důvodové zprávy - a ten jsme předložili prostřednictvím pana poslance Fialy, resp. on se jím zabývá, já mu chci tady poděkovat, že se toho ujal. Doufám, že i jeho kolegové v Poslanecké sněmovně napříč tím spektrem se tím návrhem budou zabývat. Chtěl bych tu říct ještě pár věcí konkrétních k tomu, co tady zaznělo. Zaprvé, já bych se rád zastal těch orgánů veřejné správy, které tu byly tak trošku dehonestovány, protože my s nimi spolupracujeme minimálně půl roku, řádově roky s některými. Vždycky jsme se od nich setkali s určitým pochopením, pomocí, řešili jsme praktické problémy na vysoce odborné úrovni. To znamená, není pravda, že by tam nebyla odezva. Můžu zmínit ministerstvo zemědělství, Ústřední komisi pro ochranu zvířat, Státní veterinární správu, tam všude máme výbornou spolupráci. A co se týká toho návrhu zákona, tak mě těší, že dneska tak, jak jsme se tady bavili v tom širokém spektru jednotlivých odborností, tak se v podstatě shodujeme na 2 základních prvcích, a to je zavedení plošného čipování zvířat a zadruhé jejich evidence v určitém centrálním rejstříku, což si myslíme, že jsou ty 2 základní nosné kameny, které my vnímáme jako největší problém v těch jednotlivých řízeních. A chtěl bych jenom podotknout, že to není řešení, které by bylo nové. To je něco, co už tady funguje, ať už je to v rámci Českomoravské kynologické unie, ať už je to v rámci některých místních samospráv, kde je to obecně závaznou vyhláškou. A není náhodou, že ty množiny sídlí tam, kde to tou vyhláškou není stanoveno. To znamená, my nepřinášíme v podstatě nic nového, jenom to, co dneska platí

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>

pro poctivé chovatele a pro poctivé majitele psů, tak chceme plošně rozšířit na všechny chovatele, všechny majitele psů, tak, aby ta povinnost byla konečně vymahatelná.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Díky za vaši reakci. (chybí část nahrávky)

Marie Vodičková: Děkuji. Já bych jenom měla takový podnět. Jestliže je možné, aby existovala nějaká potravinářská inspekce, která se nejprve nechá tedy jaksi pohostit třeba v hospodě, nebo já nevím, jak se to správně jmenuje, a pak tedy vytáhne ten průkaz, tak proč by u těch, kteří prodávají na kšeft zvířata, nemohla být taková třeba nově zřízená inspekce ochrany zvířat, která tam tedy bude vybírat si štěně, a když zjistí, že to je opravdu hrůza, tak se pak může prokázat nějakým tedy oprávněním, třeba to zadokumentovat a podat třeba trestní oznámení, nebo oznámení na daňový únik apod. Proč by nemohla být taková inspekce ochrany zvířat? Děkuji.

Senátorka Zuzana Baudyšová: Paní doktoro, nechcete podat legislativní návrh? Já myslím, že byste to dokázala. (Vodičková se směje). Vážení, díky, díky za vaši účast, díky za vaše pochopení a velké srdce pro čtyřnohé přátele. Já vám přeji všechno dobré, vám i vašim miláčkům, hodně radosti z dvounohých i čtyřnohých členů domácnosti. Ať se vám daří a díky za vaši aktivní účast. Za 14 dnů bude zápis z dnešního setkání na www.senat.cz. Když si otevřete Výbor pro vzdělávání, vědu, kulturu, najdete tam zápis. Budeme se snažit o určité zpracování a vypracování některých myšlenek. Když přijdete, jak už jsem úvodem sdělovala, když přijdete i na výbor, kde se bude dál projednávat, co v ochraně dětí, v ochraně psů, v ochraně zvířat by se dalo, tak jste vítáni. Čili děkujeme za spolupráci. Mějte se hezky a ať se vám všem daří. Hodně radosti, hodně štěstí, hodně spokojenosti. A hezké léto. Na shledanou.

Zdroj: <http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/original/76553/64362/66351>